கடோபநிஷத்

ॐ

कठोपनिषद्

கடோ₂பநிஷத்₃

சாரம்

கடோபநிஷத் க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த உபநிஷத் இரண்டு அத்யாயங்களாகவும் ஒவ்வொரு அத்யாயமும் மூன்று பகுதிகளாகவும் பிரிவுபட்டிருக்கின்றன. இங்கு பகுதிகள் வல்லி என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி

ஒரு கதையுடன் இவ்வுபநிஷத் துவங்குகிறது. வாஜச்ரவஸ் என்பவர் விச்வஜித் என்ற ஒரு யாகத்தை செய்கிறார். இந்த யாகத்தின் விதிமுறைப்படி, ஒருவனுடைய அனைத்து செல்வத்தையும் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம், வயதான பசுக்களை எல்லாம் அவர் தானமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதைப் பார்த்த நசிகேதன் என்ற பெயருடைய அவர் மகன், என்னை யாருக்கு தானமாகக் கொடுப்பீர்கள்? என தந்தையிடம் கேட்க, தந்தையானவர் கோபத்தின் வசப்பட்டு யமனுக்குக் கொடுக்கின்றேன் என்று கூறுகிறார். யமலோகத்திற்குச் சென்ற நசிகேதன், மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து, யமதேவரை சந்திக்கின்றான். நசிகேதனைக் காத்திருக்க வைத்ததற்காக யமதேவர் மூன்று வரம் கொடுக்கின்றார் (1 - 9). தந்தையினுடைய மன அமைதிக்காக முதல் வரத்தை நசிகேதன் பயன்படுத்துகின்றான் (10, 11). எந்த ஒரு யாகத்தை செய்தால் ஸ்வர்க லோகத்தை அடையமுடியுமோ அந்த யாகத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை இரண்டாவது வரமாக, பொது மக்களின் பொருட்டு கேட்கின்றான் (12 - 19). மூன்றாவது வரமாக, உடல் அழிந்த பின்னும் அழியாது இருக்கின்ற ஆத்மதத்துவத்தைப் பற்றிய அறிவைக் கேட்கின்றான் (20). இந்த அறிவானது, தகுதி உடையவர்களால் தான் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதால், இங்கு குருவாக விளங்க இருக்கும் யமதேவர், முதலில் நசிகேதனுக்குப்

போதிய முமுக்ஷுத்வம் (உண்மையை அறிவதில் நாட்டம்) இருக்கின்றதா என்று சோதிக்கின்றார். இந்த அறிவை அடைவது மிகக்கடினம். ஆகவே, வேறு வரத்தைக் கேட்பாயாக என்று ஆத்மஞானத்தில் இருக்கின்ற விருப்பத்தைத் திசைதிருப்ப முயலும் பொழுது, இது கடினமாக இருப்பதனால்தான் நான் நாடுகின்றேன் என்று நசிகேதன் தன் ஊக்கத்தில் உறுதியாக நிற்கின்றான் (21, 22). பிறகு, நசிகேத னுக்குப் போதிய வைராக்யம் இருக்கின்றதா என்பதை சோதிக்க இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் இருக்கின்ற போகப் பொருட்களைக் கொடுப்பதாகக் கூறுகின்றார் (23 - 25). அவை அனைத்தையும் மறுத்த நசிகேதன், இந்த போகப்பொருட்களினால் வருகின்ற குறைகளையும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டி, தன்னுடைய வைராக்யம் விவேகத்தில் உதித்தது என்பதை நிலைநாட்டுகின்றான். ஆத்ம ஞானத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தனக்கு வேண்டாம் என்று நசிகேதன் தனது மூன்றாவது வரத்தில் உறுதியாகவும் தகுதி உடையவனாகவும் இருப்பதை யமதேவர் உணர்கிறார் (26 – 29).

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி

ச்ரேயஸ், ப்ரேயஸ் என்ற இரண்டு லக்ஷ்யங்களை மனிதன் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்புண்டு. ச்ரேயஸ் என்றால் நன்மை. ப்ரேயஸ் என்றால் இன்பம். எது ச்ரேயஸ், எது ப்ரேயஸ் என்று பிரித்து அறிதலே பலரால் இயலாததாக இருக்கிறது. ஒன்றைத் தேர்ந் தெடுக்கும்பொழுது மற்றதிலிருந்து விலகிச்செல்கிறோம். இரண் டையும் சேர்த்தும் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது. இவ்விதம் இருக்க, நசிகேதன் இவற்றைப் பகுத்தறிந்து ச்ரேயஸைத் தேர்ந்தெடுத்தான் என்று நசிகேதனை யமதேவர் புகழ்கிறார் (1 – 4). ப்ரேயஸைத் தேர்ந் தெடுப்பவர்களை நிந்தனை செய்து, அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என் வசத்தில் வீழ்கிறார்கள் என்று யமதேவர் கூறுகிறார் (5, 6). இந்த ஆத்மதத்துவத்தைக் கேட்டல், புரிந்து கொள்ளுதல், உபதேசித்தல் இவையெல்லாம் அரிதிலும் அரிது என்று கூறி, குருவின் துணையின்றி இந்த நுண்ணிய தத்துவத்தை க்ரஹிக்க முடியாது என்று விளக்குகிறார் (7, 8). மீண்டும் நசிகேதனின் உறுதி,

வைராக்யம், விவேகம் முதலிய பண்புகளை யமதேவர் புகழ்கிறார். உன்னைப்போன்ற சிஷ்யனை நான் மேலும் அடைவேனாக என்று கூறி, உன் வைராக்யம் விவேகத்தில் உதித்தது என்று தான் புரிந்து கொண்டதை நசிகேதனிடம் கூறுகிறார் (9 - 11). இந்த ஸூக்ஷ்மமான, ஆத்மதத்துவத்தை நன்கு க்ரஹித்து அந்த அறிவில் நிலை பெற்றவன், சுகதுக்கங்களைக் கடந்து, தன்னுள் அமைதியை அடைகிறான். மோக்ஷத்தின் வாசல் நசிகேதனுக்குத் திறக்கப்பட்டதாக, அவனிடமே கூறுகின்றார் (12,13). இந்த உபதேசத்தைக் கேட்ட நசிகேதன், மூன்றாவது வரத்திற்கான பதில் இன்னும் நேரடியாக வரவில்லை என்பதால் மீண்டும், தர்மம், அதர்மம் முதலிய இருமைகளைக் கடந்து விளங்குகின்ற தத்துவத்தை உபதேசியுங்கள் என்று கேட்கின்றான் (14). ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதற்கு, மனதைத் தகுதிப்படுத்த ஓங்கார த்யானத்தை யமதேவர் முதலில் உபதேசிக்கிறார் (15 - 17). நசிகேதனுடைய கேள்வியின் பதிலான ஆத்மதத்துவத்தின் விளக்கம் ஆரம்பமாகிறது. பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற, எதிலிருந்தும் தோன்றாத, என்றுமுள்ள ஆத்மா, சரீரம் அழிந்த போதிலும் அழிவதில்லை (18). இந்த ஆத்மா எந்த ஒரு செயலையும் செய்பவனாகவோ, செயலின் பயனை அனுபவிப்ப வனாகவோ இல்லை (19). இந்த ஆத்மதத்துவம் சிறியது, பெரியது போன்ற இருமைகளுக்கு அப்பால் நிற்பதால் பெரிதினும் பெரியது, சிறிதினும் சிறியது என்றெல்லாம் விளக்கப்படுகிறது. எல்லா ஜீவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலும் விளங்கும் இந்த ஆத்மா தகுதியை அடைந்தவர்களால் அறியப்பட்டு, அந்த அறிவின் பலனாக அவர்கள் துயரத்தைக் கடக்கிறார்கள் (20 - 22). இவ்விதம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விளக்கிய யமதேவர் முமுக்ஷுத்வம், அதர்மத்திலிருந்து விலகி இருத்தல், புலனடக்கம், மனவடக்கம் போன்ற சாதனை களைக் கூறி (23, 24), இவை இல்லையென்றால் இந்தத் தத்துவத்தை க்ரஹிக்கமுடியாது என்று முடிக்கின்றார் (25).

முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி

பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பரமாத்மா ஒளிக்கு நிகராகவும் ஜீவாத்மா நிழலுக்கு நிகராகவும் கூறப்பட்டு,

இந்த இரு தத்துவங்களும் நமக்குள்ளேயே இருந்து வருகின்றன என்று காட்டுவதன் மூலம் பரமாத்மாவே மெய்ப்பொருள் என்ற அறிவு புகட்டப்பட்டதாகிறது (1). யாகங்களின் துணைகொண்டு ஜீவாத்மா விதவிதமான லோகங்களை அடையலாம் அல்லது ஞானத்தின் துணைகொண்டு, தானே பரமாத்மா என உணரலாம் (2). இங்கு வாழ்க்கையை ஒரு பயணமாக உருவகப்படுத்தி சில சாதனைகளை யமதேவர் கூறுகிறார்: உடல் – ரதம், இந்த்ரியங்கள் – குதிரைகள், நம்மால் அனுபவிக்கப்படக்கூடிய பொருள்கள் – பாதைகள், மனம் – கடிவாளம், புத்தி – தேரோட்டி, ஜீவாத்மா – ரதத்தில் அமர்ந்துள்ள யஜமானன். எவ்விதம் அறிவுடைய தேரோட்டி கடிவாளத்தையும் குதிரை களையும் தன் வசம் வைத்தவனாக, சரியான பாதையில் ரதத்தை செலுத்தி, சேரவேண்டிய இடத்தில் யஜமானனைச் சேர்க்கின்றானோ அவ்விதமே, அறிவை உடைய புத்தியானது, மனதையும் இந்த்ரியங்களையும் தன்வசம் வைத்து, சரியான பாதையில் சென்று, ஜீவாத்மாவை சேரவேண்டிய இடமான பரமாத்மாவிடம் சேர்க்கின்றது (3 – 9).

இவ்விதமான பயணம், நமக்குள் நடப்பதாகும். வெளியே உள்ள பொருட்கள் உண்மையற்றன என்று படிப்படியாக நீக்கி, பரமாத்மாவே உண்மையான லக்ஷ்யம் என அறியவேண்டும் (10, 11). இந்த பரமாத்மதத்துவம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான, கூர்மை யான புத்தியினால்தான் அறியப்படுகிறது (12). ஒருவன் ஒவ்வொரு கோசத்திலும் இருக்கின்ற அபிமானத்தைப் படிப்படியாக விட்டு, இறுதியில் ஆத்மாவினிடத்தில் நிலைபெற வேண்டும். இவ்விதம் செய்கின்ற பயணம் சற்றுக் கடினமானதே என்பதை உணர்த்த யமதேவர், நசிகேதனை உற்சாகப்படுத்தும் பொருட்டு எழுந்திரு, விழித்துக்கொள், குருவை அடைந்து உண்மையை உணர்வாயாக! இது கத்தியில் நடப்பது போன்றது என்று கூறுகிறார் (14). இந்த்ரியங்களினால் க்ரஹிக்கப்படாத, என்றுமுள்ள இந்த பரப்ரஹ்ம தத்துவத்தை அறிந்து ஒருவன் மரணத்திலிருந்து விடுதலை அடைகிறான் (15). இந்த உபநிஷத்தைக் கேட்பதாலும் கற்பிப்ப தாலும் வரும் பலன் சொல்லப்பட்டு இப்பகுதி முடிகிறது (16, 17).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி

இரண்டாவது அத்யாயம் முழுவதிலும் 1. ஆத்மஞானம் 2. சாதனைகள் 3. பலன் ஆகியவை பேசப்படுகின்றன.

இந்த வல்லி வைராக்யத்தின் தேவையை உணர்த்தும் விதத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த்ரியங்கள் வெளிவிஷயங்களைப் பார்ப்ப தற்காகவே படைக்கப்பட்டதனால், அதன் வழியாகவே செல்பவர்கள் பஹிர்முகமாகவே இருந்து அந்தராத்மாவை அறியவில்லை. சில தீரர்கள் இந்த்ரியங்களிலிருந்து விலகிக்கொண்டு தம் உண்மை ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கின்றார்கள் (1). வெளி விஷயத்திலேயே செல்பவர்கள் மரணத்தை அடைகின்றார்கள் (2).

ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் உண்மையில் வேறுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமாகவே இருந்து, அனைத்து விஷயங்களுக்கும் அவஸ்தைகளுக்கும் ஸாக்ஷியாக விளங்குகின்றது (3, 4). மாயா தத்துவத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கும் ஈச்வரனும் ஜீவனும் அடிப்படையில் ஒன்று என்று ஐக்யம் கூறப்படுகிறது. இந்த ஞானத்தை அடைந்தவன் தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையிலிருந்து விடுபடுகிறான் (5). ஸூக்ஷ்மமான உலகிற்கு அதிபதியாக இருக்கின்ற ஹிரண்யகர்பர் என்று அழைக்கப் படுகின்ற ஈச்வரனும் ஜீவனும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது (6, 7, 9). ஸ்தூல உலகத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கின்ற விராட் என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஈச்வரனும் ஜீவனும் ஒன்று எனக்கூறப் படுகிறது (8). மீண்டும் ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யமே பேசப்படுகிறது. யார் இங்கு இருமைகளைக் காண்கிறார்களோ, அவர்கள் மரணத்தி லிருந்து மரணத்துக்குச் செல்கிறார்கள் (10 – 13). இப்பகுதியில் ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யம் பல கோணங்களில் பேசப்பட்டு, வேற்றுமை யுடன் நோக்குவதால் கிட்டும் பலனையும் வேற்றுமையை நீக்கி ஐக்யத்தைப் பார்ப்பதால் கிட்டும் பலனையும் கூறி இப்பகுதி முடிவடைகிறது (14 - 15).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி

உடலை ஒரு நகரமாகக் கற்பனை செய்து, பிறவாத, மாறாத ப்ரஹ்மன் அந்த நகரத்தில் வீற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது (1). இந்த

ப்ரஹ்மனே அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்றது (2). இந்தப் பரம்பொருள் இருப்பதனால்தான் ப்ராணன், இந்த்ரியங்கள் முதலிய அனைத்தும் செயல்படுகின்றன (3 - 5). அறியாமையில் இருப்பவர்கள் இறந்தபின் எந்நிலையை அடைகிறார்கள் என்று யமதேவர் இங்கு கூறுகிறார் (6, 7). இந்த ப்ரஹ்மதத்துவம் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு, அனைத்துக்கும் ஆதாரமாகவும் இருக்கின்றது (8). ஒன்றாக இருக்கின்ற ப்ரஹ்மதத்துவம் பலவாகத் தோன்றுகின்றதே தவிர பலவாக ஆகவில்லை (9, 10). அனைத்தையும் வ்யாபித்தபோதிலும் எதனாலும் பாதிக்கப் படாமல் இருக்கிறது (11). எந்த தீரர்கள் ஈச்வரனைத் தன் ஆத்மாவாக உணர்கிறார்களோ, அவர்களே சாச்வதமான சாந்தியை அடைகிறார்கள் (12, 13). ஆனந்த ஸ்வரூபமான அந்த ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை ஸூர்யன் போன்ற எந்த தத்துவங்களும் விளக்காது. ஆனால் அவை அந்த ப்ரஹ்மத்தால் விளங்குகின்றன (14, 15).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி

இவ்வுலகம் அரசமரத்திற்கும், ப்ரஹ்மன் வேருக்கும் உருவகப் படுத்தப்படுகின்றன. இந்த ப்ரஹ்மனைச் சார்ந்தே அனைத்தும் உள்ளன (1). இந்த ப்ரஹ்மனே ஈச்வரனாக விளங்கி அனைத்து தேவர்களையும் ஆள்கிறார் (2, 3). மனித சரீரத்தினுடைய பெருமை யானது பேசப்படுகிறது. மற்ற லோகத்தைக் காட்டிலும் மானிட லோகத்தில்தான் இந்தத் தத்துவத்தை அறிய முழு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது (4, 5). உடல், மனம், இந்த்ரியங்கள் இவற்றைக் கடந்து இருக்கின்ற ப்ரஹ்மத்தை அறிபவன் துயருறுவதில்லை (6, 7, 8). ஸூக்ஷ்மமான, தூய்மையான மனதில்தான் இந்த ப்ரஹ்ம னானது அறியப்படுகிறது (9). த்யானம் என்ற சாதனை பேசப்பட்டு, கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கை விடப்படுகிறது (10, 11). ச்ரத்தையின் அவசியம் பேசப்படுகிறது (12, 13). இந்த ஞானத்தின் பலனாக, ஆசையின் நிவ்ருத்தியும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே ஆவதைப்பற்றியும் கூறப்படுகிறது (14, 15). இந்த ஞானத்தை அடைய முடியாதவர்கள் சகுண ப்ரஹ்மத்தை த்யானித்து ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிறார்கள் (16).

அனாத்மாவிலிருந்து ஆத்மாவை கவனமாகப் பிரித்தெடுத்து, அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரஹ்மனாக உணரவேண்டும் (17). யமதேவரால் கூறப்பட்ட, நசிகேதனால் அடையப்பட்ட இந்த ஞானத்தை யார் அடைகிறார்களோ, அவர்களும் மரணத்திலிருந்து விடுபட்டு முக்தியை அடைகிறார்கள் (18).

शान्तिपाठः

சா$_1$ந்திபாட$_2$:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।।

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ பு$_4$நக்து । ஸஹ வீர்யம் கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீ$_4$தமஸ்து மா வித்$_3$விஷா வஹை । ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ।।

सः ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ (குரு சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **सः** ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ எங்கள் இருவரையும் **भुनक्तु** பு$_4$நக்து காப்பாற்றட்டும். **वीर्यं** வீர்யம் (எங்களுக்குரிய) முயற்சியை **सह** ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து **करवावहै** கரவாவஹை செய்வோமாக. **नौ अधीतं** நௌ அதீ$_4$தம் எங்கள் படிப்பு **तेजस्वि** தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக **अस्तु** அஸ்து இருக்கட்டும். **मा विद्विषावहै** மா வித்$_3$விஷாவஹை (நாங்கள் ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. **ओं शान्तिः** ஓம் சா$_1$ந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளி பொருந்தியதாக இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி

१. उशन्ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ ।
तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आस ।।

1. உச$_1$ன்ஹ வை வாஜச்$_1$ரவஸ: ஸர்வவேத$_3$ஸம் த$_3$தௌ$_3$ ।
தஸ்ய ஹ நசிகேதா நாம புத்ர ஆஸ ।।

वाजश्रवसः வாஜச்$_1$ரவஸ: வாஜச்ரவஸ் **उशन् ह वै** உச$_1$ன் ஹ வை (கர்மபலனில்) ஆசைகொண்டவராக **सर्ववेदसं** ஸர்வவேத$_3$ஸம் (விச்வஜித் என்ற யாகத்தில்) அனைத்து பொருள்களையும் **ददौ** த$_3$தௌ$_3$ (தக்ஷிணையாக) கொடுத்தார். **तस्य ह** தஸ்ய ஹ அவருக்கு **नचिकेताः** நசிகேதா: நசிகேதன் **नाम** நாம (என்ற) பெயரையுடைய **पुत्रः** புத்ர: மகன் **आस** ஆஸ இருந்தான்.

வாஜச்ரவஸ், கர்ம பலனில் ஆசைகொண்டவராக விச்வஜித் என்ற யாகத்தில் அனைத்து பொருள்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்தார். அவருக்கு நசிகேதன் என்ற பெயரையுடைய மகன் இருந்தான்.

२. तँह कुमारँ सन्तं दक्षिणासु नीयमानासु
श्रद्धाविवेश सोऽमन्यत ।।

2. தம்ஹ குமாரம் ஸந்தம் த$_3$க்ஷிணாஸு நீயமானாஸு
ச்$_1$ரத்$_3$தா$_4$விவேச$_1$ ஸோऽமன்யத ।।

दक्षिणासु नीयमानासु த$_3$க்ஷிணாஸு நீயமானாஸு (தந்தையால்) தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுது **कुमारं सन्तं** குமாரம் ஸந்தம் சிறுவனாக இருக்கின்ற **तं ह** தம் ஹ அவனை (அந்த நசிகேதனை) **श्रद्धा** ச்$_1$ரத்$_3$தா$_4$ ச்ரத்தையானது **आविवेश** ஆவிவேச$_1$ ஆட்கொண்டது. **सः** ஸ: அவன் **अमन्यत** அமன்யத (இவ்விதம்) நினைத்தான்.

தந்தையால் தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, சிறுவனாக இருக்கின்ற அந்த நசிகேதனை ச்ரத்தை யானது ஆட்கொண்டது. அவன் இவ்விதம் நினைத்தான்:

३. पीतोदका जग्धतृणाः दुग्धदोहा निरिन्द्रियाः ।
अनन्दा नाम ते लोकाः तान्स गच्छति ता ददत् ॥

3. பீதோத3கா ஜக்3த4த்ருணா: து3க்3த4தோ3ஹா நிரிந்த்3ரியா: ।
அனந்தா3 நாம தே லோகா: தான்ஸ க3ச்ச2தி தா த3த3த் ॥

(தக்ஷிணைக்கான பசுக்கள்) **पीत-उदकाः** பீத-உத3கா: இறுதி நீரைக் குடித்தவையாகவும் **जग्ध-तृणाः** ஜக்3த4-த்ருணா: இறுதிப் புல்லை உட்கொண்டவையாகவும் **दुग्ध-दोहाः** து3க்3த4-தோ3ஹா: இறுதி பாலைக்கொடுத்தவையாவும் **निरिन्द्रियाः** நிரிந்த்3ரியா: கன்று ஈனும் சக்தியற்றவையாகவும் (இருந்தன). **ताः** தா: இப்படிப்பட்ட (பசுக்களை) **ददत्** த3த3த் கொடுப்பதன் மூலமாக **अनन्दाः नाम** அனந்தா3: நாம ஸுகமற்றவை எனப் பெயர்பெற்ற **ते लोकाः** தே லோகா: எந்த உலகங்கள் உண்டோ **तान्** தான் அந்த (உலகங்களை) **सः** ஸ: ஒருவன் **गच्छति** க3ச்ச2தி அடைகிறான்.

தக்ஷிணைக்கான பசுக்கள் இறுதி நீரைக் குடித்தவை யாகவும் இறுதிப் புல்லை உட்கொண்டவையாகவும் இறுதிப் பாலைக் கொடுத்தவையாகவும் கன்று ஈனும் சக்தியற்ற வையாகவும் இருந்தன. இப்படிப்பட்ட பசுக்களைக் கொடுப்பதன் மூலமாக ஸுகமற்றவை எனப் பெயர்பெற்ற எந்த உலகங்கள் உண்டோ அந்த உலகங்களை ஒருவன் அடைகிறான்.

४. स होवाच पितरं तत कस्मै मां दास्यसीति ।
द्वितीयं तृतीयं तँहोवाच मृत्यवे त्वा ददामीति ॥

4. ஸ ஹோவாச பிதரம் தத கஸ்மை மாம் தா3ஸ்யஸீதி ।
த்3விதீயம் த்ருதீயம் தம்ஹோவாச ம்ருத்யவே த்வா த3தா3மீதி ॥

सः ஸ: அவன் **पितरं** பிதரம் தந்தையிடம் **तत** தத தந்தையே **कस्मै** கஸ்மை யாருக்கு **मां** மாம் என்னை **दास्यसि** தா₃ஸ்யஸி (தக்ஷிணையாக) கொடுப்பீர்கள் **इति** இதி என்று **ह उवाच** ஹ உவாச கேட்டான். **द्वितीयं** த்₃விதீயம் இரண்டாவது முறையும் **तृतीयं** த்ருதீயம் மூன்றாவது முறையும் (அவ்விதமே கேட்டான்). **त्वा** த்வா உன்னை **मृत्यवे** ம்ருத்யவே யமதேவருக்கு **ददामि** த₃தா₃மி கொடுக்கிறேன் **इति** இதி என்று **तं** தம் அவனிடத்தில் **ह उवाच** ஹ உவாச (தந்தை) கூறினார்.

அவன் தந்தையிடம் தந்தையே, யாருக்கு என்னை தக்ஷிணையாகக் கொடுப்பீர்கள் என்று கேட்டான். இரண்டாவது முறையும் மூன்றாவது முறையும் அவ்விதமே கேட்டான். உன்னை யமதேவருக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று அவனிடத்தில் தந்தை கூறினார்.

௫. बहूनामेमि प्रथमः बहूनामेमि मध्यमः ।
किँस्विद्यमस्य कर्तव्यं यन्मयाद्य करिष्यति ।।

5. ப₃ஹூனாமேமி ப்ரத₂ம: ப₃ஹூனாமேமி மத்₄யம: ।
கிம்ஸ்வித்₃யமஸ்ய கர்தவ்யம் யந்மயாத்₃ய கரிஷ்யதி ।।

बहूनां ப₃ஹூனாம் பலருள் (பல மாணவர்களுள்) **प्रथमः** ப்ரத₂ம: முதன்மையானவனாக **एमि** ஏமி திகழ்கிறேன். **बहूनां** ப₃ஹூனாம் பலருள் (பல மாணவர்களுள்) **मध्यमः** மத்₄யம: இடைப்பட்டவனாக **एमि** ஏமி திகழ்கிறேன் (கடைசி மாணவனாக இருந்ததில்லை). **अद्य** அத்₃ய இப்பொழுது **मया** மயா என்னை **यत्** யத் கொடுப்பதன் மூலமாக **यमस्य** யமஸ்ய யமதேவருக்கு **किंस्विद्** கிம்ஸ்வித்₃ என்னதான் **कर्तव्यं** கர்தவ்யம் நன்மையை **करिष्यति** கரிஷ்யதி (தந்தை) செய்ய உள்ளார் (என்று யோசித்தான்).

பல மாணவர்களுள் முதன்மையானவனாகத் திகழ்கிறேன். பல மாணவர்களுள் இடைப்பட்டவனாகத் திகழ்கிறேன். கடைசி மாணவனாக இருந்ததில்லை. இப்பொழுது என்னைக்

கொடுப்பதன் மூலமாக யமதேவருக்கு என்னதான் நன்மையை தந்தை செய்ய உள்ளார் என்று யோசித்தான்.

६. अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य तथापरे ।
सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिवाजायते पुनः ॥

6. அனுபச்$_1$ய யதா$_2$ பூர்வே ப்ரதிபச்$_1$ய ததா$_2$பரே ।
ஸஸ்யமிவ மர்த்ய: பச்யதே ஸஸ்யமிவாஜாயதே புன: ॥

यथा யதா$_2$ எவ்விதம் **पूर्वे** பூர்வே முன்னோர்கள் (வாழ்ந்தார்கள் என்று) **अनुपश्य** அனுபச்$_1$ய யோசித்துப் பாருங்கள். **तथा अपरे** ததா$_2$ அபரே இப்பொழுது உள்ளவர்கள் (எவ்விதம் வாழ்கிறார்கள் என்று) **प्रतिपश्य** ப்ரதிபச்$_1$ய யோசித்துப் பாருங்கள். **मर्त्यः** மர்த்ய: மனிதன் **सस्यं** ஸஸ்யம் தாவரத்தை **इव** இவ போல **पच्यते** பச்யதே மடிகிறான். **सस्यं** ஸஸ்யம் தாவரத்தை **इव** இவ போல **पुनः** புன: மீண்டும் **आजायते** ஆஜாயதே பிறக்கிறான் (என்று தந்தையிடம் கூறி யமலோகத்தை அடைந்தான்).

எவ்விதம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இப்போது உள்ளவர்கள் எவ்விதம் வாழ்கிறார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். மனிதன் தாவரத்தைப் போல மடிகிறான். தாவரத்தைப்போல மீண்டும் பிறக்கிறான் என்று தந்தையிடம் கூறி யமலோகத்தை அடைந்தான்.

கதை வேகமாக செல்கிறது. தந்தை கூறிய வாக்கின்படி நசிகேதன் யமலோகம் போக முற்படுகிறான். அதைத் தடுத்து நிறுத்த தந்தை விரும்புகிறார். தான் கோபத்தில் கூறியதை மெய்யாக எடுத்து யமலோகம் செல்லவேண்டாம் என தந்தை கூறும்போது தந்தையிடம் நசிகேதன் இவ்விதம் கூறுகிறான். நிலையற்ற வாழ்வில் ஏன் பொய்மையைப் பின்பற்ற வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் உண்மையைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தார்கள். ஆகவே நீங்கள் கூறியபடியே நான் யமதேவரிடம் செல்கிறேன் என்று சென்றுவிடுகிறான்.

௭. वैश्वानरः प्रविशति अतिथिर्ब्राह्मणो गृहान्।
तस्यैताँशान्तिं कुर्वन्ति हर वैवस्वतोदकम्॥

7. வைச$_1$வாநர: ப்ரவிச$_1$தி அதிதி$_2$ர்ப்$_3$ராஹ்மணோ க்$_3$ருஹான் ।
தஸ்யைதாம்சா$_1$ந்திம் குர்வந்தி ஹர வைவஸ்வதோத$_3$கம் ॥

वैश्वानरः வைச$_1$வாநர: அக்னிதேவரே **ब्राह्मणः** ப்$_3$ராஹ்மண: ப்ராஹ்மண **अतिथिः** அதிதி$_2$: விருந்தினராக **गृहान्** க்$_3$ருஹான் வீட்டை **प्रविशति** ப்ரவிச$_1$தி அடைந்திருக்கிறார். **तस्य** தஸ்ய அவருக்கு **एतां** ஏதாம் இப்படிப்பட்ட **शान्तिं** சா$_1$ந்திம் உபசாரத்தை **कुर्वन्ति** குர்வந்தி (மனிதர்கள்) செய்கிறார்கள். **वैवस्वत** வைவஸ்வத யமதேவரே **उदकं** உத$_3$கம் (உபசரிக்க) நீரை **हर** ஹர கொண்டு வாருங்கள்.

அக்னிதேவரே ப்ராஹ்மண விருந்தினராக வீட்டை அடைந்திருக்கிறார். அவருக்கு இப்படிப்பட்ட உபசாரத்தை மனிதர்கள் செய்கிறார்கள். யமதேவரே, உபசரிக்க நீரைக் கொண்டுவாருங்கள்.

நசிகேதன் யமலோகத்தை அடைகிறான். அங்கு யமதேவர் இல்லை. மூன்று நாட்கள் கழித்து யமதேவர் வருகிறார். அதுவரை நசிகேதன் காத்திருக்கிறான். யமதேவர் வந்தவுடன் யமலோகத்தில் பணிபுரிப வர்கள் அக்னிதேவரே வந்தது போல நசிகேதன் நம் இடத்திற்கு விருந்தினராக வந்துள்ளான் எனத் தெரிவிக்கிறார்கள். விருந்தினருக்கு செய்ய வேண்டிய உபசாரத்தை செய்யும்படி யமதேவரிடம் கூறுகிறார்கள்.

௮. आशाप्रतीक्षे सङ्गतँसूनृतां च इष्टापूर्ते पुत्रपशूँश्च सर्वान्।
एतद् वृङ्क्ते पुरुषस्याल्पमेधसः यस्यानश्नन् वसति ब्राह्मणो गृहे॥

8. ஆசா$_1$ப்ரதீக்ஷே ஸங்க$_3$தம்ஸூந்ருதாம் ச
இஷ்டாபூர்தே புத்ரபசூ$_1$ம்ச்$_1$ச ஸர்வான் ।
ஏதத்$_3$வ்ருங்க்தே புருஷஸ்யால்பமேத$_4$ஸ:
யஸ்யானச்$_1$னன் வஸதி ப்$_3$ராஹ்மணோ க்$_3$ருஹே ॥

यस्य யஸ்ய எவருடைய **गृहे** க்₃ருஹே வீட்டில் **ब्राह्मण:** ப்₃ராஹ்மண: ஒரு ப்ராஹ்மணன் **अनश्नन्** அனச்₁னன் உணவு உட்கொள்ளாமல் **वसति** வஸதி வஸிக்கிறானோ **अल्पमेधस:** அல்பமேத₄ஸ: (அந்த) அறிவற்ற **पुरुषस्य** புருஷஸ்ய மனிதனுடைய **एतत् सर्वान्** ஏதத் ஸர்வான் அனைத்து **आशा-प्रतीक्षे** ஆசா₁-ப்ரதீக்ஷே விருப்பத்தையும் எதிர் பார்ப்பையும் **सङ्गतं** ஸங்க₃தம் ஸத்ஸங்கத்தினால் (வந்த புண்யத் தையும்) **सूनृतां च** ஸூந்ருதாம் ச நல்ல சொற்களால் (தேடிய புண்யத்தையும்) **इष्टा-पूर्ते** இஷ்டா-பூர்தே யாகத்தாலும் ஸேவையாலும் (அடைந்த புண்யத்தையும்) **पुत्र-पशून् च** புத்ர-பசூ₁ன் ச மக்கட் செல்வத்தையும் பசுக்களையும் **वृङ्क्ते** வ்ருங்க்தே (அந்த ப்ராஹ்மணன்) அழிக்கின்றான்.

எவருடைய வீட்டில் ஒரு ப்ராஹ்மணன் உணவு உட் கொள்ளாமல் வஸிக்கிறானோ, அந்த அறிவற்ற மனிதனுடைய அனைத்து விருப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஸத்ஸங்கத் தினால் வந்த புண்யத்தையும் நல்ல சொற்களால் தேடிய புண்யத் தையும் யாகத்தாலும் ஸேவையாலும் அடைந்த புண்யத்தையும் மக்கட்செல்வத்தையும் பசுக்களையும் அந்த ப்ராஹ்மணன் அழிக்கின்றான்.

விருந்தோம்பலின் பெருமையை யமதேவரிடம் அங்குள்ளோர் கூறுகிறார்கள். விருந்தினரை சரியாக உபசரிக்கவில்லை என்றால் என்ன இழப்பு ஏற்படும் என்று இங்கு கூறப்படுகிறது. விருந்தி னராக வந்தவனே புண்யங்கள் அனைத்தையும் அழித்து விடுவான் என்பதுபோல் கூறப்பட்டுள்ளது.

९. **तिस्रो रात्रीर्यदवात्सीर्गृहे मे अनश्नन् ब्रह्मन्नतिथिर्नमस्य: ।**
नमस्तेऽस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु तस्मात् प्रति त्रीन् वरान् वृणीष्व ।।

9. திஸ்ரோ ராத்ரீர்யத₃வாத்ஸீர்க்₃ருஹே மே
அனச்₁னன் ப்₃ரஹ்மந்நதிதி₂ர்நமஸ்ய: ।
நமஸ்தேऽஸ்து ப்₃ரஹ்மன் ஸ்வஸ்தி மேऽஸ்து
தஸ்மாத் ப்ரதி த்ரீன் வரான் வ்ருணீஷ்வ ।।

ब्रह्मन् ப்$_3$ரஹ்மன் ப்ராஹ்மணனே **नमस्य:** நமஸ்ய: போற்றத்தக்க **अतिथि:** அதிதி$_2$: விருந்தினராக **अनश्नन्** அனச்$_1$னன் உணவு உட் கொள்ளாமல் **मे** மே என்னுடைய **गृहे** க்$_3$ருஹே வீட்டில் **तिस्र:** திஸ்ர: மூன்று **रात्री:** ராத்ரீ: இரவுகள் **यत् अवात्सी:** யத் அவாத்ஸீ: வஸித்த காரணத்திற்காக முதலில் **ते** தே உனக்கு **नम:** நம: (என்னுடைய) வணக்கம் **अस्तु** அஸ்து உரித்தாகுக. **ब्रह्मन्** ப்$_3$ரஹ்மன் ப்ராஹ்மணனே **मे** மே எனக்கு **स्वस्ति** ஸ்வஸ்தி மங்களம் **अस्तु** அஸ்து இருக்கட்டும். **तस्मात् प्रति** தஸ்மாத் ப்ரதி ஆகவே (உணவின்றி மூன்று இரவுகள் காத்திருந்ததற்காக) **त्रीन् वरान्** த்ரீன் வரான் மூன்று வரங்களை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

ப்ராஹ்மணனே, போற்றத்தக்க விருந்தினராக உணவு உட்கொள்ளாமல் என்னுடைய வீட்டில் மூன்று இரவுகள் வஸித்த காரணத்திற்காக முதலில் உனக்கு என்னுடைய வணக்கம் உரித்தாகுக. ப்ராஹ்மணனே, எனக்கு மங்களம் இருக்கட்டும். ஆகவே உணவின்றி மூன்று இரவுகள் காத்திருந்ததற்காக மூன்று வரங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

१०. शान्तसङ्कल्पः सुमना यथा स्याद् वीतमन्युर्गौतमो माभि मृत्यो ।
त्वत्प्रसृष्टं माभिवदेत् प्रतीतः एतत् त्रयाणां प्रथमं वरं वृणे ।।

10. சா$_1$ந்தஸங்கல்ப: ஸுமனா யதா$_2$ ஸ்யாத்$_3$
வீதமன்யுர்கௌ$_3$தமோ மாபி$_4$ ம்ருத்யோ ।
த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் மாபி$_4$வதே$_3$த் ப்ரதீத:
ஏதத் த்ரயாணாம் ப்ரத$_2$மம் வரம் வ்ருணே ।।

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே **गौतम:** கௌ$_3$தம: (என் தந்தை) கௌதமர் **शान्तसङ्कल्प:** சா$_1$ந்தஸங்கல்ப: கவலையற்ற மனதையுடையவராகவும் **वीतमन्यु:** வீதமன்யு: கோபமற்றவராகவும் **मा अभि** மா அபி$_4$ என்னிடத்தில் **सुमना:** ஸுமனா: அன்பான மனதை உடையவராகவும் **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **स्याद्** ஸ்யாத்$_3$ ஆவாரோ (அவ்விதம் அருள்வீராக). **त्वत्प्रसृष्टं** த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் உங்களால் திருப்பி

அனுப்பப்படும் **मा** மா என்னை **प्रतीतः** ப்ரதீத: அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக **अभिवदेत्** அபி$_4$வதே$_3$த் (என்னிடத்தில்) பேச வேண்டும். **एतत्** ஏதத் இதை **त्रयाणां** த்ரயாணாம் மூன்று (வரங்களுள்) **प्रथमं** ப்ரத$_2$மம் முதல் **वरं** வரம் வரமாக **वृणे** வ்ருணே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

யமதேவரே, என் தந்தை கௌதமர் கவலையற்ற மனதையுடையவராகவும் கோபமற்றவராகவும் என்னிடத்தில் அன்பான மனதை உடையவராகவும் எவ்விதம் ஆவாரோ அவ்விதம் அருள்வீராக. உங்களால் திருப்பி அனுப்பப்படும் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டவராக என்னிடத்தில் பேச வேண்டும். இதை மூன்று வரங்களுள் முதல் வரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

११. यथा पुरस्ताद् भविता प्रतीतः
औद्दालकिरारुणिर्मत्प्रसृष्टः ।
सुखँरात्रीः शयिता वीतमन्युः
त्वां ददृशिवान् मृत्युमुखात् प्रमुक्तम् ।।

11. யதா$_2$ புரஸ்தாத்$_3$ ப$_4$விதா ப்ரதீத:
ஒளத்$_3$தா$_3$லகிரா'ருணிர்மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட: ।
ஸுக$_2$ம்ராத்ரீ: ச$_1$யிதா வீதமன்யு:
த்வாம் த$_3$த்$_3$ரு சி$_1$வான் ம்ருத்யுமுகா$_2$த் ப்ரமுக்தம் ।।

आरुणिः ஆருணி: அருணருடைய புத்ரரான **औद्दालकिः** ஒளத்$_3$தா$_3$லகி: (உன் தந்தை) ஒளத்தாலகர் **मृत्युमुखात्** ம்ருத்யுமுகா$_2$த் மரணத்தின் வாயிலிருந்து **प्रमुक्तं** ப்ரமுக்தம் விடுபட்ட **त्वां** த்வாம் உன்னை **ददृशिवान्** த$_3$த்$_3$ருசி$_1$வான் பார்த்து **प्रतीतः** ப்ரதீத: அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக **यथा** யதா$_2$ எப்படி **पुरस्ताद्** புரஸ்தாத்$_3$ (உன்னிடத்தில்) முன்பு இருந்தாரோ **भविता** ப$_4$விதா (அப்படியே) ஆவாராக. **मत्प्रसृष्टः** மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட: என்னால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவராக **वीतमन्युः** வீதமன்யு: கோபத்திலிருந்து விடுபட்டு **रात्रीः** ராத்ரீ: இரவுகளில் **सुखं** ஸுக$_2$ம் ஸுகமாக **शयिता** ச$_1$யிதா உறங்குவார்.

அருணருடைய புத்ரரான உன் தந்தை ஔத்தாலகர் மரணத்தின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட உன்னைப் பார்த்து அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக எப்படி உன்னிடத்தில் முன்பு இருந்தாரோ அப்படியே ஆவாராக. என்னால் அனு க்ரஹிக்கப்பட்டவராக, கோபத்திலிருந்து விடுபட்டு இரவுகளில் ஸுகமாக உறங்குவார்.

१२. स्वर्गे लोके न भयं किञ्चनास्ति न तत्र त्वं न जरया बिभेति।
उभे तीर्त्वाशनायापिपासे शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके॥

12. ஸ்வர்கே$_3$ லோகே ந ப$_4$யம் கிஞ்சனாஸ்தி
ந தத்ர த்வம் ந ஜரயா பி$_3$பே$_4$தி।
உபே$_4$ தீர்த்வாச$_1$னாயாபிபாஸே
சோ$_1$காதிகோ$_3$ மோத$_3$தே ஸ்வர்க$_3$லோகே ॥

स्वर्गे लोके ஸ்வர்கே$_3$ லோகே ஸ்வர்கலோகத்தில் **किञ्चन** கிஞ்சன சிறிதளவும் **भयं** ப$_4$யம் பயம் **न अस्ति** ந அஸ்தி இல்லை. **तत्र** தத்ர அங்கு **त्वं** த்வம் நீங்கள் **न** ந இல்லை. **जरया** ஜரயா வயோதிகத்தால் **न बिभेति** ந பி$_3$பே$_4$தி (ஒருவன்) பயப்படுவதில்லை. **अशनाया-पिपासे** அச$_1$னாயா-பிபாஸே பசி தாகம் **उभे** உபே$_4$ இரண்டையும் **तीर्त्वा** தீர்த்வா தாண்டி **शोकातिगः** சோ$_1$காதிக$_3$: சோகத்தைக் கடந்தவனாக **स्वर्गलोके** ஸ்வர்க$_3$லோகே ஸ்வர்க லோகத்தில் **मोदते** மோத$_3$தே (ஒருவன்) மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

ஸ்வர்கலோகத்தில் சிறிதளவும் பயம் இல்லை. அங்கு நீங்கள் இல்லை. வயோதிகத்தால் ஒருவன் பயப்படுவதில்லை. பசி, தாகம் இரண்டையும் தாண்டி சோகத்தைக் கடந்தவனாக ஸ்வர்கலோகத்தில் ஒருவன் மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

१३. स त्वमग्निँस्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो प्रब्रूहि त्वँश्रद्दधानाय मह्यम्।
स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते एतद् द्वितीयेन वृणे वरेण॥

13. ஸ த்வமக்3னிம்ஸ்வர்க்3யமத்4யேஷி ம்ருத்யோ
ப்ரப்3ரூஹி த்வம்ச்1ரத்3த3தா4னாய மஹ்யம் ।
ஸ்வர்க3லோகா அம்ருதத்வம் ப4ஜந்தே
ஏதத்3 த்3விதீயேன வ்ருணே வரேண ॥

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே **सः त्वं** ஸ: த்வம் நீங்கள் **स्वर्ग्यं** ஸ்வர்க்3யம் ஸ்வர்கலோகத்திற்கு அழைத்துச்செல்லும் **अग्निं** அக்3னிம் யாகத்தை **अध्येषि** அத்4யேஷி அறிவீர்கள். **त्वं** த்வம் நீங்கள் **श्रद्दधानाय** ச்1ரத்3த3தா4னாய ச்ரத்தையுடைய **मह्यं** மஹ்யம் எனக்கு **प्रब्रूहि** ப்ரப்3ரூஹி (அந்த யாகத்தை) கூறுவீர்களாக. **स्वर्गलोकाः** ஸ்வர்க3 லோகா: ஸ்வர்கலோகத்தில் இருப்பவர்கள் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வம் அதிக கால இருப்பை **भजन्ते** ப4ஜந்தே அனுபவிக்கிறார்கள். **एतत्** ஏதத் இதை **द्वितीयेन** த்3விதீயேன இரண்டாவது **वरेण** வரேண வரமாக **वृणे** வ்ருணே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

யமதேவரே, நீங்கள் ஸ்வர்கலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் யாகத்தை அறிவீர்கள். நீங்கள், ச்ரத்தையுடைய எனக்கு அந்த யாகத்தைக் கூறுவீர்களாக. ஸ்வர்கலோகத்தில் இருப்பவர்கள் அதிக கால இருப்பை அனுபவிக்கிறார்கள். இதை இரண்டாவது வரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

**१४. प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
अनन्तलोकाप्तिमथो प्रतिष्ठां विद्धि त्वमेतं निहितं गुहायाम् ॥**

14. ப்ர தே ப்3ரவீமி தது3 மே நிபோ3த4
ஸ்வர்க்3யமக்3னிம் நசிகேத: ப்ரஜானன் ।
அனந்தலோகாப்திமதோ2 ப்ரதிஷ்டா2ம்
வித்3தி4 த்வமேதம் நிஹிதம் கு3ஹாயாம் ॥

नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே **स्वर्ग्यं** ஸ்வர்க்3யம் ஸ்வர்கத்திற்கான ஸாதனையான **अग्निं** அக்3னிம் யாகத்தை **प्रजानन्** ப்ரஜானன் ஞாபகப் படுத்திக்கொண்டு **ते** தே உனக்கு **प्र** ப்ர தெளிவாக **ब्रवीमि** ப்3ரவீமி

கூறுகிறேன். **तत् उ** தத் உ அதை **मे** மே என்னிடமிருந்து **निबोध** நிபோ₃த₄ கவனமாகக்கேள். **एतं** ஏதம் இதை (இந்த யாகத்தை) **अनन्त-लोक-आप्तिं** அனந்த-லோக-ஆப்திம் எண்ணற்ற உலகங்களை அடைவதற்கான ஸாதனையாகவும் **प्रतिष्ठां** ப்ரதிஷ்டா₂ம் (உலகத்திற்கு) ஆதாரமானதாகவும் **अथो** அதோ₂ மேலும் **गुहायां** கு₃ஹாயாம் (உபாஸகர்களின்) மனதில் **निहितं** நிஹிதம் இருப்பதாகவும் **त्वं** த்வம் நீ **विद्धि** வித்₃தி₄ அறிவாயாக.

நசிகேதனே, ஸ்வர்கத்திற்கான ஸாதனையான யாகத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு உனக்குத் தெளிவாகக் கூறுகிறேன். அதை என்னிடமிருந்து கவனமாகக் கேள். இந்த யாகத்தை, எண்ணற்ற உலகங்களை அடைவதற்கான ஸாதனையாகவும் உலகத்திற்கு ஆதாரமானதாகவும் மேலும் உபாஸகர்களின் மனதில் இருப்பதாகவும் நீ அறிவாயாக.

१५. लोकादिमग्निं तमुवाच तस्मै या इष्टका यावतीर्वा यथा वा।
स चापि तत्प्रत्यवदद्यथोक्तम् अथास्य मृत्युः पुनरेवाह तुष्टः॥

15. லோகாதி₃மக்₃னிம் தமுவாச தஸ்மை
யா இஷ்டகா யாவதீர்வா யதா₂ வா।
ஸ சாபி தத்ப்ரத்யவத₃த்₃யதோ₂க்தம்
அதா₂ஸ்ய ம்ருத்யு: புனரேவாஹ துஷ்ட:॥

लोकादिं லோகாதி₃ம் முதலில் தோன்றிய **तं अग्निं** தம் அக்₃னிம் அந்த யாகத்தை **तस्मै** தஸ்மை அவனுக்கு **उवाच** உவாச உபதேசித்தார். **याः इष्टकाः** யா: இஷ்டகா: எப்படிப்பட்ட செங்கற்கள் **यावतीः वा** யாவதீ: வா எவ்வளவு **यथा वा** யதா₂ வா எவ்விதத்தில் அமைக்க வேண்டும் (என்பதையும் உபதேசித்தார்). **सः अपि च** ஸ: அபி ச அவனும் **यथा** யதா₂ எப்படி (யமதேவரால்) **उक्तं** உக்தம் உபதேசிக்கப்பட்டதோ **तत्** தத் அதை (அப்படியே) **प्रत्यवदत्** ப்ரத்யவத₃த் திருப்பிக்கூறினான். **अथ** அத₂ ஆகவே **अस्य** அஸ்ய அவனிடத்தில் **तुष्टः** துஷ்ட:

மகிழ்ச்சிகொண்ட **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **आह** ஆஹ கூறினார்.

முதலில் தோன்றிய அந்த யாகத்தை அவனுக்கு உபதேசித்தார். எப்படிப்பட்ட செங்கற்கள், எவ்வளவு, எவ் விதத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் உபதேசித்தார். அவனும் எப்படி யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ, அதை அப்படியே திருப்பிக் கூறினான். ஆகவே அவனிடத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட யமதேவர் மீண்டும் கூறினார்.

१६. तमब्रवीत् प्रीयमाणो महात्मा वरं तवेहाद्य ददामि भूयः ।
तवैव नाम्ना भवितायमग्निः सृङ्कां चेमामनेकरूपां गृहाण ॥

16. தமப்₃ரவீத் ப்ரீயமாணோ மஹாத்மா
வரம் தவேஹாத்₃ய த₃தா₃மி பூ₄ய: ।
தவைவ நாம்நா ப₄விதாயமக்₃னி:
ஸ்ருங்காம் சேமாமனேகரூபாம் க்₃ருஹாண ॥

प्रीयमाणः ப்ரீயமாண: மகிழ்வடைந்த **महात्मा** மஹாத்மா பரந்தமனம் கொண்ட (யமதேவர்) **तं** தம் அவனிடத்தில் **अब्रवीत्** அப்₃ரவீத் கூறினார். **तव** தவ உனக்கு **अद्य** அத்₃ய இப்பொழுதே **इह** இஹ இங்கு **भूयः** பூ₄ய: மீண்டும் **वरं** வரம் ஒரு வரத்தை **ददामि** த₃தா₃மி கொடுக்கிறேன். **तव** தவ உன்னுடைய **नाम्ना एव** நாம்நா ஏவ பெயரிலேயே **अयं अग्निः** அயம் அக்₃னி: இந்த யாகமானது **भविता** ப₄விதா விளங்கட்டும். **अनेकरूपां** அனேகரூபாம் விதவிதமான வர்ணங்களைக் கொண்ட **इमां** இமாம் இந்த **सृङ्कां च** ஸ்ருங்காம் ச நகையையும் **गृहाण** க்₃ருஹாண பெற்றுக்கொள்வாயாக.

மகிழ்வடைந்த, பரந்தமனம் கொண்ட யமதேவர் அவனிடத்தில் கூறினார்: உனக்கு இப்பொழுதே இங்கு மீண்டும் ஒரு வரத்தைக் கொடுக்கிறேன். உன்னுடைய பெயரிலேயே இந்த யாகமானது விளங்கட்டும். விதவிதமான வர்ணங்களைக் கொண்ட இந்த நகையையும் பெற்றுக் கொள்வாயாக.

१७. त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरेत्य सन्धिं त्रिकर्मकृत्तरति जन्ममृत्यू ।
ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा निचाय्येमाँ शान्तिमत्यन्तमेति ॥

17. த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரிபி$_4$ரேத்ய ஸந்தி$_4$ம்
த்ரிகர்மக்ருத்தரதி ஜன்மம்ருத்யூ ।
ப்$_3$ரஹ்மஜஜ்ஞம் தே$_3$வமீட்$_3$யம் விதி$_3$த்வா
நிசாய்யேமாம் சா$_1$ந்திமத்யந்தமேதி ॥

त्रिणाचिकेत: த்ரிணாசிகேத: நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்று முறை செய்தவன் **त्रिभि:** த்ரிபி$_4$: மூவரிடம் **सन्धिं** ஸந்தி$_4$ம் இணக்கத்தை **एत्य** ஏத்ய வைத்தவன் **त्रिकर्मकृत्** த்ரிகர்மக்ருத் மூன்று (அடிப்படை) கர்மங்களை செய்தவன் **जन्ममृत्यू** ஜன்மம்ருத்யூ பிறப்பையும் இறப்பையும் **तरति** தரதி கடக்கிறான். **ब्रह्मजज्ञं** ப்$_3$ரஹ்மஜஜ்ஞம் ஹிரண்யகர்பரிடமிருந்து தோன்றியவரான **ईड्यं** ஈட்$_3$யம் வணங்கத் தக்க **देवं** தே$_3$வம் தேவரை (விராட்டை) **विदित्वा** விதி$_3$த்வா அறிந்து **निचाय्य** நிசாய்ய (பின்) த்யானித்து **इमां** இமாம் இந்த **अत्यन्तं** அத்யந்தம் மேலான **शान्तिं** சா$_1$ந்திம் அமைதியை **एति** ஏதி (ஒருவன்) அடைகிறான்.

நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்தவன், மூவரிடம் இணக்கத்தை வைத்தவன், மூன்று அடிப்படைக் கர்மங்களைச் செய்தவன் பிறப்பையும் இறப்பையும் கடக்கிறான். ஹிரண்யகர்பரிடமிருந்து தோன்றியவரான, வணங்கத்தக்க தேவரான விராட்டை அறிந்து, பின் த்யானித்து இந்த மேலான அமைதியை ஒருவன் அடைகிறான்.

மேலான லோகத்தை அடைய நிபந்தனைகள் கூறப்படுகின்றன. இங்கு புகட்டப்பட்ட யாகத்தை மும்முறை செய்து, தாய், தந்தை, ஆசிரியர் ஆகிய மூவரிடம் இணக்கத்தை வைத்து, அடைய வேண்டிய பக்குவத்தை அடைந்து யாகம், வேத அத்யயனம், தானம் ஆகிய மூன்று அடிப்படைக் கர்மங்களைச் செய்தவன் நற்கதியை அடைகிறான்.

१८. त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतद्विदित्वा य एवं विद्वाँश्चिनुते नाचिकेतम्।
स मृत्युपाशान् पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ।।

18. த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரயமேதத்₃விதி₃த்வா
ய ஏவம் வித்₃வாம்ச்₁சினுதே நாசிகேதம் ।
ஸ ம்ருத்யுபாசா₁ந் புரத: ப்ரணோத்₃ய
சோ₁காதிகோ₃ மோத₃தே ஸ்வர்க₃லோகே ।।

त्रयम् एतत् த்ரயம் ஏதத் இம்மூன்றையும் **विदित्वा** விதி₃த்வா அறிந்து **एवं** ஏவம் அதன்படி **त्रिणाचिकेत:** த்ரிணாசிகேத: நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்த **य:** ய: யார் **नाचिकेतं** நாசிகேதம் நாசிகேதயாகத்தை **चिनुते** சினுதே அனுஷ்டிப்பதுடன் **विद्वान्** வித்₃வான் த்யானிக்கிறானோ **स:** ஸ: அவன் **पुरत:** புரத: முதலில் **मृत्युपाशात्** ம்ருத்யுபாசா₁த் மரணத்தின் பிடியிலிருந்து **प्रणोद्य** ப்ரணோத்₃ய நீங்கி **शोकातिग:** சோ₁காதிக₃: சோகத்தைக் கடந்தவனாக **स्वर्गलोके** ஸ்வர்க₃லோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் **मोदते** மோத₃தே மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

இம்மூன்றையும் அறிந்து, அதன்படி நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்த யார் நாசிகேதயாகத்தை அனுஷ்டிப்பதுடன் த்யானிக்கிறானோ அவன் முதலில் மரணத்தின் பிடியிலிருந்து நீங்கி சோகத்தைக் கடந்தவனாக ப்ரஹ்மலோகத்தில் மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

இம்மூன்றையும் அறிந்து என்பது முன் கூறிய 1. எப்படிப்பட்ட செங்கற்கள் 2. எவ்வளவு 3. எவ்விதம் அமைக்கவேண்டும் என்பவை. இந்த யாகத்தை செய்வதன் பலன் ஸ்வர்கலோகம். த்யானிப்பதன் பலன் ஸ்வர்கத்தைக் காட்டிலும் மேலான ப்ரஹ்ம லோகம். இங்கு ஸ்வர்கலோகம் என்று குறிப்பிட்டது ப்ரஹ்ம லோகத்தைக் குறிக்கிறது.

१९. एष तेऽग्निर्नचिकेतः स्वर्ग्यः यमवृणीथा द्वितीयेन वरेण।
एतमग्निं तवैव प्रवक्ष्यन्ति जनासः तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व ।।

19. ஏஷ தேऽக்$_3$னிர்நசிகேத: ஸ்வர்க்$_3$ய:
யமவ்ருணீதா$_2$ த்$_3$விதீயேன வரேண ।
ஏதமக்$_3$னிம் தவைவ ப்ரவக்ஷ்யந்தி ஜனாஸ:
த்ருதீயம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ ॥

नचिकेत: நசிகேத: நசிகேதனே **यं** யம் எதை **द्वितीयेन वरेण** த்$_3$விதீயேன வரேண இரண்டாவது வரத்தால் **अवृणीथा:** அவ்ருணீதா$_2$: தேர்ந்தெடுத்தாயோ **एष: स्वर्ग्य:** ஏஷ: ஸ்வர்க்$_3$ய: அந்த ஸ்வர்கத்திற்கு ஸாதனமான **अग्नि:** அக்$_3$னி: யாகம் **ते** தே உனக்கு (சொல்லப்பட்டது). **जनास:** ஜனாஸ: மனிதர்கள் **एतं अग्निं** ஏதம் அக்$_3$னிம் இந்த யாகத்தை **तव एव** தவ ஏவ உன்னுடையதாகவே **प्रवक्ष्यन्ति** ப்ரவக்ஷ்யந்தி கூறுவார்கள். **नचिकेत:** நசிகேத: நசிகேதனே **तृतीयं वरं** த்ருதீயம் வரம் மூன்றாவது வரத்தை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

நசிகேதனே, எதை இரண்டாவது வரத்தால் தேர்ந்தெடுத்தாயோ, அந்த ஸ்வர்கத்திற்கு ஸாதனமான யாகம் உனக்கு சொல்லப்பட்டது. மனிதர்கள் இந்த யாகத்தை உன்னுடையதாகவே கூறுவார்கள். நசிகேதனே, மூன்றாவது வரத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

२०. येयं प्रेते विचिकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येके नायमस्तीति चैके ।
एतद्विद्यामनुशिष्टस्त्वयाहं वराणामेष वरस्तृतीय: ॥

20. யேயம் ப்ரேதே விசிகித்ஸா மனுஷ்யே
அஸ்தீத்யேகே நாயமஸ்தீதி சைகே ।
ஏதத்$_3$வித்$_3$யாமனுசி$_1$ஷ்டஸ்த்வயாஹம்
வராணாமேஷ வரஸ்த்ருதீய: ॥

प्रेते ப்ரேதே இறந்த **मनुष्ये** மனுஷ்யே மனிதனைப் பற்றி **एके** ஏகே ஒரு சிலர் **अस्ति इति** அஸ்தி இதி (அவன் இறந்ததற்குப் பின்) இருக்கிறான் என்றும் **एके च** ஏகே ச ஒரு சிலர் **अयं** அயம் அவன் **न अस्ति** ந அஸ்தி (இறந்ததற்குப் பின்) இல்லை **इति** இதி என்றும் **या इयं**

யா இயம் இப்படி ஒரு **विचिकित्सा** விசிகித்ஸா ஸந்தேஹம் (இருக்கிறது). **त्वया** த்வயா உங்களால் **अनुशिष्टः** அனுசி,ஷ்ட: உபதேசிக்கப் பட்டவனாக **अहं** அஹம் நான் **एतत्** ஏதத் இதை **विद्यां** வித்₃யாம் அறிவேனாக. **वराणां** வராணாம் வரங்களுக்குள் **एषः** ஏஷ: இது **तृतीयः वरः** த்ருதீய: வர: மூன்றாவது வரமாகும்.

இறந்த மனிதனைப் பற்றி ஒரு சிலர், அவன் இறந்ததற்குப் பின் இருக்கிறான் என்றும், ஒரு சிலர் அவன் இறந்ததற்குப் பின் இல்லையென்றும் -- இப்படி ஒரு ஸந்தேஹம் இருக்கிறது. உங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டவனாக நான் இதை அறிவேனாக. வரங்களுக்குள் இது மூன்றாவது வரமாகும்.

२१. देवैरत्रापि विचिकित्सितं पुरा न हि सुविज्ञेयमणुरेष धर्मः ।
अन्यं वरं नचिकेतो वृणीष्व मा मोपरोत्सीरति मा सृजैनम् ॥

21. தே₃வைரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் புரா
ந ஹி ஸுவிஞ்ஞேயமணுரேஷ த₄ர்ம: ।
அன்யம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ
மா மோபரோத்ஸீரதி மா ஸ்ருஜைனம் ॥

अत्र அத்ர இவ்விஷயமானது **पुरा** புரா முன்பு **देवैः अपि** தே₃வை: அபி தேவர்களாலும் **विचिकित्सितं** விசிகித்ஸிதம் ஸந்தேஹிக்கப்பட்டது. **एषः धर्मः** ஏஷ: த₄ர்ம: இந்தத் தத்துவம் **अणुः** அணு: ஸூக்ஷ்மமானது. **सुविज्ञेयं** ஸுவிஞ்ஞேயம் ஸுலபமாக அறியக்கூடியது **न हि** ந ஹி அல்ல. **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **अन्यं वरं** அன்யம் வரம் வேறு வரத்தை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **मा** மா என்னை **मा उपरोत्सीः** மா உபரோத்ஸீ: வற்புறுத்தாதே. **मा** மா என்னிடம் **एनं** ஏனம் இதை (கேட்பதை) **अतिसृज** அதிஸ்ருஜ விட்டுவிடு.

இவ்விஷயமானது முன்பு தேவர்களாலும் ஸந்தேஹிக்கப் பட்டது. இந்தத் தத்துவம் ஸூக்ஷ்மமானது. ஸுலபமாக அறியக் கூடியது அல்ல. நசிகேதனே, வேறு வரத்தைத் தேர்ந்தெடுப் பாயாக. என்னை வற்புறுத்தாதே. என்னிடம் இதைக் கேட்பதை விட்டுவிடு.

२२. देवैरत्रापि विचिकित्सितं किल त्वं च मृत्यो यन्न सुविज्ञेयमात्थ ।
वक्ता चास्य त्वादृगन्यो न लभ्यः नान्यो वरस्तुल्य एतस्य कश्चित् ॥

22. தே$_3$வைரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் கில
த்வம் ச ம்ருத்யோ யந்ந ஸுவிஜ்ஞேயமாத்த$_2$ ।
வக்தா சாஸ்ய த்வாத்$_3$ருக$_3$ன்யோ ந லப்$_4$ய:
நான்யோ வரஸ்துல்ய ஏதஸ்ய கச்$_1$சித் ॥

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே **अत्र** அத்ர இவ்விஷயமானது **देवैः अपि** தே$_3$வை: அபி தேவர்களாலும் **विचिकित्सितं किल** விசிகித்ஸிதம் கில ஸந்தேஹிக்கப்பட்டதன்றோ **त्वं च** த்வம் ச நீங்களும் **यत्** யத் இதை **न सुविज्ञेयं** ந ஸுவிஜ்ஞேயம் புரிந்து கொள்வது கடினம் (என்று) **आत्थ** ஆத்த$_2$ கூறுகிறீர்கள். **अस्य च** அஸ்ய ச இந்தத் தத்துவத்தை **वक्ता** வக்தா உபதேசிப்பவர் **त्वादृक्** த்வாத்$_3$ருக் உங்களுக்கு நிகரான **अन्यः** அன்ய: வேறு ஒருவர் **न लभ्यः** ந லப்$_4$ய: கிடைக்கமாட்டார். **एतस्य** ஏதஸ்ய இதற்கு **तुल्यः** துல்ய: நிகரான **वरः** வர: வரம் **अन्यः** அன்ய: வேறு **कश्चित्** கச்$_1$சித் ஒன்றும் **न** ந இல்லை.

யமதேவரே, இவ்விஷயமானது தேவர்களாலும் ஸந்தேஹிக்கப் பட்டதன்றோ! நீங்களும் இதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் என்று கூறுகிறீர்கள். இந்தத் தத்துவத்தை உபதேசிப்பவர் உங்களுக்கு நிகரான வேறு ஒருவர் கிடைக்க மாட்டார். இதற்கு நிகரான வரம் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

२३. शतायुषः पुत्रपौत्रान् वृणीष्व बहून् पशून् हस्तिहिरण्यमश्वान् ।
भूमेर्महदायतनं वृणीष्व स्वयं च जीव शरदो यावदिच्छसि ॥

23. ச$_1$தாயுஷ: புத்ரபௌத்ரான் வ்ருணீஷ்வ
ப$_3$ஹூன் பசூ$_1$ன் ஹஸ்திஹிரண்யமச்$_1$வான் ।
பூ$_4$மேர்மஹதா$_3$யதனம் வ்ருணீஷ்வ
ஸ்வயம் ச ஜீவ ச$_1$ரதோ$_3$ யாவதி$_3$ச்ச$_2$ஸி ॥

शतायुषः ச₁தாயுஷ: நூறுவருட ஆயுளுடன் கூடிய **पुत्र-पौत्रान्** புத்ர-பௌத்ரான் மகன்களை பேரன்களை **बहून् पशून्** ப₃ஹூன் பசூ₁ன் அதிகமான பசுக்களை **हस्ति-हिरण्यं** ஹஸ்தி-ஹிரண்யம் யானைகளை தங்கத்தை **अश्वान्** அச்₁வான் குதிரைகளை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **भूमेः** பூ₄மே: பூமியில் **महत्** மஹத் பரந்த **आयतनं** ஆயதனம் ராஜ்யத்தை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **यावत्** யாவத் எவ்வளவு **शरदः** ச₁ரத₃: வருடங்கள் **इच्छसि** இச்ச₂ஸி (வாழ்வதற்கு) விரும்புகிறாயோ (அவ்வளவு வருடங்கள்) **स्वयं च** ஸ்வயம் ச நீயும் **जीव** ஜீவ வாழ்வாயாக.

நூறுவருட ஆயுளுடன் கூடிய மகன்களை, பேரன்களை, அதிகமான பசுக்களை, யானைகளை, தங்கத்தை, குதிரைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. பூமியில் பரந்த ராஜ்யத்தைத் தேர்ந் தெடுப்பாயாக. எவ்வளவு வருடங்கள் வாழ்வதற்கு விரும்பு கிறாயோ அவ்வளவு வருடங்கள் நீயும் வாழ்வாயாக.

२४. एतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं वृणीष्व वित्तं चिरजीविकां च।
महाभूमौ नचिकेतस्त्वमेधि कामानां त्वा कामभाजं करोमि॥

24. ஏதத்துல்யம் யதி₃ மன்யஸே வரம்
வ்ருணீஷ்வ வித்தம் சிரஜீவிகாம் ச।
மஹாபூ₄மௌ நசிகேதஸ்த்வமேதி₄
காமானாம் த்வா காமபா₄ஜம் கரோமி ॥

एतत्-तुल्यं ஏதத்-துல்யம் இதற்கு நிகரான (வேறொரு) **वरं** வரம் வரத்தை **यदि मन्यसे** யதி₃ மன்யஸே (நீ) கருதினால் (அதையும்) **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **वित्तं** வித்தம் பொருளையும் **चिरजीविकां च** சிரஜீவிகாம் ச நீண்டகால வாழ்க்கையையும் (தேர்ந் தெடுப்பாயாக). **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **महाभूमौ** மஹாபூ₄மௌ பரந்த பூமியில் **त्वं** த்வம் நீ **एधि** ஏதி₄ (பேரரசனாக) இருப்பாயாக. **कामानां** காமானாம் அனைத்து போகங்களையும் **कामभाजं** காமபா₄ஜம் அனுபவிப்பவனாக **त्वा** த்வா உன்னை **करोमि** கரோமி ஆக்குகிறேன்.

இதற்கு நிகரான வேறொரு வரத்தை நீ கருதினால் அதையும் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. பொருளையும் நீண்டகால வாழ்க்கையையும் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. நசிகேதனே, பரந்த பூமியில் நீ பேரரசனாக இருப்பாயாக. அனைத்து போகங்களையும் அனுபவிப்பவனாக உன்னை ஆக்குகிறேன்.

२५. ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान् कामाँश्छन्दतः प्रार्थयस्व ।
इमा रामाः सरथाः सतूर्याः न हीदृशा लम्भनीया मनुष्यैः ।
आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुप्राक्षीः ।।

25. யே யே காமா து$_3$ர்லபா$_4$ மர்த்யலோகே
ஸர்வான் காமாம் ச்$_1$ச$_2$ந்த$_3$த: ப்ரார்த$_2$யஸ்வ ।
இமா ராமா: ஸரதா$_2$: ஸதூர்யா:
ந ஹீத்$_3$ருசா$_1$ லம்ப$_4$னீயா மனுஷ்யை: ।
ஆபி$_4$ர்மத்ப்ரத்தாபி$_4$: பரிசாரயஸ்வ
நசிகேதோ மரணம் மானுப்ராக்ஷீ: ।।

मर्त्यलोके மர்த்யலோகே மானிட உலகில் **ये ये** யே யே எந்தெந்த **दुर्लभाः** து$_3$ர்லபா$_4$: அரிதான **कामाः** காமா: போகங்கள் (உள்ளனவோ) **सर्वान् कामान्** ஸர்வான் காமான் அவ்வனைத்து போகங்களையும் **छन्दतः** ச$_2$ந்த$_3$த: விருப்பப்படி **प्रार्थयस्व** ப்ரார்த$_2$யஸ்வ கேட்பாயாக. **सरथाः** ஸரதா$_2$: ரதத்துடனும் **सतूर्याः** ஸதூர்யா: இசைக்கருவிகளுடனும் கூடிய **इमाः** இமா: இந்த **रामाः** ராமா: பெண்கள் (இருக்கிறார்கள்). **ईदृशाः** ஈத்$_3$ருசா$_1$: இப்படிப்பட்டவர்கள் **मनुष्यैः** மனுஷ்யை: மனிதர்களால் **न हि लम्भनीयाः** ந ஹி லம்ப$_4$னீயா: அடையப்பட முடியாதவர்கள். **मत्प्रत्ताभिः** மத்ப்ரத்தாபி$_4$: என்னால் கொடுக்கப்பட்ட **आभिः** ஆபி$_4$: இப்பெண்களின் மூலம் **परिचारयस्व** பரிசாரயஸ்வ (உனக்கு) பணிவிடைகளைச் செய்துகொள். **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **मरणं** மரணம் மரணத்தைப் பற்றிய **मा अनुप्राक्षीः** மா அனுப்ராக்ஷீ: கேள்வியைக் கேட்காதே.

மானிட உலகில் எந்தெந்த அரிதான போகங்கள் உள்ளனவோ அவ்வனைத்து போகங்களையும் விருப்பப்படி கேட்பாயாக. ரதத்துடனும் இசைக்கருவிகளுடனும் கூடிய இந்தப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மனிதர்களால் அடையப்பட முடியாதவர்கள். என்னால் கொடுக்கப்பட்ட இப் பெண்களின் மூலம் உனக்கு பணிவிடைகளைச் செய்துகொள். நசிகேதனே, மரணத்தைப் பற்றிய கேள்வியைக் கேட்காதே.

२६. श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत् सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः ।
अपि सर्वं जीवितमल्पमेव तवैव वाहास्तव नृत्यगीते ॥

26. ச்$_{1}$வோபா$_{4}$வா மர்த்யஸ்ய யத$_{3}$ந்தகைதத்
ஸர்வேந்த்$_{3}$ரியாணாம் ஜரயந்தி தேஜ: ।
அபி ஸர்வம் ஜீவிதமல்பமேவ
தவைவ வாஹாஸ்தவ ந்ருத்யகீ$_{3}$தே ॥

मर्त्यस्य மர்த்யஸ்ய மனிதர்களை **अन्तक** அந்தக அழிக்கின்றவரே **सर्वेन्द्रियाणां** ஸர்வேந்த்$_{3}$ரியாணாம் எல்லா இந்த்ரியங்களிலும் **यत् तेजः** யத் தேஜ: எந்த சக்தி உண்டோ **एतत्** ஏதத் அதை **श्वोभावाः** ச்$_{1}$வோபா$_{4}$வா: இந்த நிலையற்ற பொருள்கள் **जरयन्ति** ஜரயந்தி பலஹீனப்படுத்தும். **सर्वं अपि** ஸர்வம் அபி அனைத்துவிதமான **जीवितं** ஜீவிதம் வாழ்வும் **अल्पं एव** அல்பம் ஏவ வரையறைக்கு உட்பட்டதே. **तव** தவ உங்களுடைய **वाहाः** வாஹா: வாஹனங்களும் **नृत्य-गीते** ந்ருத்ய-கீ$_{3}$தே ஆடலும் பாடலும் **तव एव** தவ ஏவ உங்களிடமே (இருக்கட்டும்).

மனிதர்களை அழிக்கின்றவரே, எல்லா இந்த்ரியங்களிலும் எந்த சக்தி உண்டோ அதை இந்த நிலையற்ற பொருள்கள் பலஹீனப்படுத்தும். அனைத்துவிதமான வாழ்வும் வரையறைக்கு உட்பட்டதே. உங்களுடைய வாஹனங்களும் ஆடலும் பாடலும் உங்களிடமே இருக்கட்டும்.

२७. न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यः लप्स्यामहे वित्तमद्राक्ष्म चेत्त्वा ।
जीविष्यामो यावदीशिष्यसि त्वं वरस्तु मे वरणीयः स एव ।।

27. ந வித்தேன தர்பணீயோ மனுஷ்ய:
லப்ஸ்யாமஹே வித்தமத்₃ராக்ஷ்ம சேத்த்வா ।
ஜீவிஷ்யாமோ யாவதீ₃சி₁ஷ்யஸி த்வம்
வரஸ்து மே வரணீய: ஸ ஏவ ।।

मनुष्यः மனுஷ்ய: மனிதன் **वित्तेन** வித்தேன பொருளினால் **न तर्पणीयः** ந தர்பணீய: மகிழ்விக்கப்படமாட்டான். **त्वा** த்வா உங்களை **अद्राक्ष्म चेत्** அத்₃ராக்ஷ்ம சேத் பார்த்ததனாலேயே **वित्तं** வித்தம் பொருளை **लप्स्यामहे** லப்ஸ்யாமஹே அடைவோம். **यावत्** யாவத் எவ்வளவு காலம் **त्वं** த்வம் நீங்கள் **ईशिष्यसि** ஈசி₁ஷ்யஸி ஆட்சி செய்கிறீர்களோ (அவ்வளவு காலம் வரைதான்) **जीविष्यामः** ஜீவிஷ்யாம: வாழ்வோம். **मे** மே என்னால் **वरणीयः** வரணீய: தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க **वरः तु** வர: து வரமோ **सः एव** ஸ: ஏவ அதுதான்.

மனிதன் பொருளினால் மகிழ்விக்கப்படமாட்டான். உங்களைப் பார்த்ததனாலேயே பொருளை அடைவோம். எவ்வளவு காலம் நீங்கள் ஆட்சி செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு காலம் வரைதான் வாழ்வோம். என்னால் தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க வரமோ அதுதான்.

२८. अजीर्यताममृतानामुपेत्य जीर्यन् मर्त्यः क्वधःस्थः प्रजानन् ।
अभिध्यायन् वर्णरतिप्रमोदान् अतिदीर्घे जीविते को रमेत ।।

28. அஜீர்யதாமம்ருதானாமுபேத்ய
ஜீர்யன் மர்த்ய: க்வத₄:ஸ்த₂: ப்ரஜானன் ।
அபி₄த்₄யாயன் வர்ணரதிப்ரமோதா₃ன்
அதிதீ₃ர்கே₄ ஜீவிதே கோ ரமேத ।।

अजीर्यतां அஜீர்யதாம் தேய்வற்றவர்களான **अमृतानां** அம்ருதானாம் மரணமற்றவர்களான (உங்களைப் போன்றவர்களை) **उपेत्य** உபேத்ய

அடைந்த कु-अधः-स्थः கு-அத₄:-ஸ்த₂: கீழான பூமியில் வாழ்கின்ற ஒருவன் जीर्यन् ஜீர்யன் (தன்னை) தேய்ந்து मर्त्यः மர்த்ய: மடிபவனாக प्रजानन् ப்ரஜானன் அறிந்துகொண்டு वर्ण-रति-प्रमोदान् வர்ண-ரதி-ப்ரமோதா₃ன் பாடல் ஆடல் இவற்றால் வரும் ஸுகத்தின் (குறைகளை) अभिध्यायन् அபி₄த்₄யாயன் மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்கும் कः க: யார்தான் अतिदीर्घे அதிதீ₃ர்கே₄ அதிககாலம் உடைய जीविते ஜீவிதே வாழ்வில் रमेत ரமேத மகிழ்ந்திருக்க விரும்புவான்.

தேய்வற்றவர்களான, மரணமற்றவர்களான, உங்களைப் போன்றவர்களை அடைந்த, கீழான பூமியில் வாழ்கின்ற ஒருவன், தன்னைத் தேய்ந்து மடிபவனாக அறிந்து கொண்டு பாடல் ஆடல் இவற்றால் வரும் ஸுகத்தின் குறைகளை மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துப்பார்க்கும் யார்தான் அதிக காலம் உடைய வாழ்வில் மகிழ்ந்திருக்க விரும்புவான்!

२९. यस्मिन्निदं विचिकित्सन्ति मृत्यो यत्सांपराये महति ब्रूहि नस्तत् ।
यो ऽयं वरो गूढमनुप्रविष्टः नान्यं तस्मान्नचिकेता वृणीते ।।

29. யஸ்மிந்நித₃ம் விசிகித்ஸந்தி ம்ருத்யோ
யத்ஸாம்பராயே மஹதி ப்₃ரூஹி நஸ்தத் ।
யோऽயம் வரோ கூ₃ட₄மனுப்ரவிஷ்ட:
நான்யம் தஸ்மாந்நசிகேதா வ்ருணீதே ।।

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே यस्मिन् யஸ்மின் எதில் इदं இத₃ம் (இருக்கிறதா இல்லையா என்றதான) இந்த विचिकित्सन्ति விசிகித்ஸந்தி ஸந்தேகம் வந்துள்ளதோ यत् யத் எது साम्पराये महति ஸாம்பராயே மஹதி இறப்பிற்குப்பின் மேலான வாழ்வைப்பற்றியதோ तत् தத் அதை नः ந: எனக்கு ब्रूहि ப்₃ரூஹி கூறுங்கள். यः अयं वरः ய: அயம் வர: இந்த வரமானது गूढं கூ₃ட₄ம் ரஹஸ்யத்தை अनुप्रविष्टः அனுப்ரவிஷ்ட: அடைந்துவிட்டது. तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே नचिकेताः நசிகேதா: நசிகேதன் अन्यं அன்யம் வேறு (வரத்தை) न वृणीते ந வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கமாட்டான்.

யமதேவரே, எதில் இருக்கிறதா இல்லையா என்றதான இந்த ஸந்தேகம் வந்துள்ளதோ, எது இறப்பிற்குப்பின் மேலான வாழ்வைப் பற்றியதோ அதை எனக்குக் கூறுங்கள். இந்த வரமானது ரஹஸ்யத்தை அடைந்துவிட்டது. ஆகவே நசிகேதன் வேறு வரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கமாட்டான்.

इति प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி முடிவுற்றது.

प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி

१. अन्यच्छ्रेयोऽन्यदुतैव प्रेयः ते उभे नानार्थे पुरुषँ सिनीतः ।
तयोः श्रेय आददानस्य साधु भवति हीयतेऽर्थाद्य उ प्रेयो वृणीते ॥

1. அன்யச்ச்$_2$ரேயோऽன்யது$_3$தைவ ப்ரேய:
தே உபே$_4$ நாநார்தே$_2$ புருஷம்ஸினீத: ।
தயோ: ச்$_1$ரேய ஆத$_3$தா$_3$நஸ்ய ஸாது$_4$ ப$_4$வதி
ஹீயதேऽர்தா$_2$த்$_3$ய உ ப்ரேயோ வ்ருணீதே ॥

श्रेयः ச்$_1$ரேய: நன்மைக்கான பாதை **अन्यत्** அன்யத் வேறு. **प्रेयः** ப்ரேய: இன்பத்திற்கான பாதை **अन्यद् उत एव** அன்யத்$_3$ உத ஏவ வேறு. **ते उभे** தே உபே$_4$ இவ்விரண்டும் **नाना-अर्थे** நாநா-அர்தே$_2$ முற்றிலும் வேறான பலனைக் கொண்டவையாக **पुरुषं** புருஷம் மனிதனை **सिनीतः** ஸினீத: கட்டுகின்றன. **तयोः** தயோ: அந்த இரண்டில் **श्रेयः** ச்$_1$ரேய: நன்மைக்கான பாதையை **आददानस्य** ஆத$_3$தா$_3$நஸ்ய தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவனுக்கு **साधु** ஸாது$_4$ மங்களம் **भवति** ப$_4$வதி உண்டாகிறது. **यः** ய: யார் **प्रेयः** ப்ரேய: இன்பத்திற்கான பாதையை **वृणीते** வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறானோ (அவன்) **अर्थात् उ** அர்தா$_2$த் உ மோக்ஷத்திலிருந்து **हीयते** ஹீயதே வீழ்ந்துவிடுகிறான்.

நன்மைக்கான பாதை வேறு. இன்பத்திற்கான பாதை வேறு. இவ்விரண்டும் முற்றிலும் வேறான பலனைக் கொண்டவையாக மனிதனைக் கட்டுகின்றன. அந்த இரண்டில் நன்மைக் கான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவனுக்கு மங்களம் உண்டாகிறது. யார் இன்பத்திற்கான பாதையைத் தேர்ந்தெடுக் கிறானோ அவன் மோக்ஷத்திலிருந்து வீழ்ந்து விடுகிறான்.

२. श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्यमेतः तौ संपरीत्य विविनक्ति धीरः ।
श्रेयो हि धीरोऽभिप्रेयसो वृणीते प्रेयो मन्दो योगक्षेमाद् वृणीते ॥

2. ச்₁ரேயச்₁ச ப்ரேயச்₁ச மனுஷ்யமேத:
தௌ ஸம்பரீத்ய விவினக்தி தீ₄ர: ।
ச்₁ரேயோ ஹி தீ₄ரோऽபி₄ப்ரேயஸோ வ்ருணீதே
ப்ரேயோ மந்தோ₃ யோக₃க்ஷேமாத்₃ வ்ருணீதே ।।

श्रेय: च ச்₁ரேய: ச நன்மையும் **प्रेय: च** ப்ரேய: ச இன்பமும் (வேறுபாடு தெரியாமல்) **मनुष्यं** மனுஷ்யம் மனிதனை **एत:** ஏத: அடைகின்றன. **धीर:** தீ₄ர: தீரன் **तौ** தௌ அந்த இரண்டை **संपरीत्य** ஸம்பரீத்ய நன்கு ஆராய்ந்து **विविनक्ति** விவினக்தி பிரிக்கின்றான். **धीर:** தீ₄ர: தீரன் **प्रेयस: हि** ப்ரேயஸ: ஹி இன்பத்தை விடுத்து **श्रेय:** ச்₁ரேய: நன்மையை **अभिवृणीते** அபி₄வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறான். **मन्द:** மந்த₃: அறிவற்றவன் **योगक्षेमाद्** யோக₃க்ஷேமாத்₃ (பொருள்களை) அடைவதற்கும் (அவற்றை) காப்பதற்கும் **प्रेय:** ப்ரேய: இன்பத்தை **वृणीते** வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

நன்மையும் இன்பமும் வேறுபாடு தெரியாமல் மனிதனை அடைகின்றன. தீரன் அந்த இரண்டை நன்கு ஆராய்ந்து பிரிக்கின்றான். தீரன் இன்பத்தை விடுத்து நன்மையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். அறிவற்றவன், பொருள்களை அடைவதற்கும் அவற்றைக் காப்பதற்கும் இன்பத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

३. स त्वं प्रियान् प्रियरूपाँश्च कामान्
अभिध्यायन् नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः ।
नैताँ सृङ्कां वित्तमयीमवाप्तः
यस्यां मज्जन्ति बहवो मनुष्याः ।।

3. ஸ த்வம் ப்ரியான் ப்ரியரூபாம்ச்₁ச காமான்
அபி₄த்₄யாயன் நசிகேதோऽத்யஸ்ராக்ஷீ: ।
நைதாம் ஸ்ருங்காம் வித்தமயீமவாப்த:
யஸ்யாம் மஜ்ஜந்தி ப₃ஹவோ மனுஷ்யா: ।।

नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே **प्रियान्** ப்ரியான் இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற **प्रियरूपान् च** ப்ரியரூபான் ச கவர்ச்சியான **कामान्** காமான் பொருள்களை **अभिध्यायन्** அபி4த்4யாயன் நன்கு ஆராய்ந்து **सः त्वं** ஸ: த்வம் நீ **अत्यस्राक्षीः** அத்யஸ்ராக்ஷீ: விட்டுவிட்டாய். **यस्यां** யஸ்யாம் எதில் **बहवः** ப3ஹவ: பல **मनुष्याः** மனுஷ்யா: மனிதர்கள் **मज्जन्ति** மஜ்ஜந்தி மூழ்குகிறார்களோ **एतां वित्तमयीं** ஏதாம் வித்தமயீம் அந்த விலையுயர்ந்த **सृङ्कां** ஸ்ருங்காம் நகையை **न अवाप्तः** ந அவாப்த: (நீ) ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நசிகேதனே, இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற கவர்ச்சியான பொருள்களை, நன்கு ஆராய்ந்து நீ விட்டுவிட்டாய். எதில் பல மனிதர்கள் மூழ்குகிறார்களோ, அந்த விலையுயர்ந்த நகையை நீ ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

४. दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता ।
विद्याभीप्सिनं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा बहवोऽलोलुपन्त ॥

4. தூ3ரமேதே விபரீதே விஷூசீ
அவித்3யா யா ச வித்3யேதி ஞாதா ।
வித்3யாபீ4ப்ஸினம் நசிகேதஸம் மன்யே
ந த்வா காமா ப3ஹவோऽலோலுபந்த ॥

या யா எது **अविद्या च** அவித்3யா ச அவித்யா என்றும் **विद्या इति** வித்3யா இதி வித்யா என்றும் **ज्ञाता** ஞாதா கருதப்படுகின்றதோ **एते** ஏதே இவை இரண்டும் **दूरं** தூ3ரம் முற்றிலும் **विपरीते** விபரீதே வேறான பலனை உடைய **विषूची** விஷூசீ பாதைகள். **नचिकेतसं** நசிகேதஸம் நசிகேதனை **विद्या-अभीप्सिनं** வித்3யா-அபீ4ப்ஸினம் வித்யையை நாடுபவனாக **मन्ये** மன்யே கருதுகிறேன். **बहवः कामाः** ப3ஹவ: காமா: பல பொருள்கள் **त्वा** த்வா உன்னை **न अलोलुपन्त** ந அலோலுபந்த ஈர்க்கவில்லை.

எது அவித்யா என்றும் வித்யா என்றும் கருதப் படுகின்றதோ இவை இரண்டும் முற்றிலும் வேறான பலனை உடைய பாதைகள். நசிகேதனை வித்யையை நாடுபவனாகக் கருதுகிறேன். பல பொருள்கள் உன்னை ஈர்க்கவில்லை.

५. अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।
दन्द्रम्यमाणाः परियन्ति मूढाः अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥

5. அவித்$_3$யாயாமந்தரே வர்தமானா:
ஸ்வயம் தீ$_4$ரா: பண்டி$_3$தம் மன்யமானா: ।
த$_3$ந்த்$_3$ரம்யமாணா: பரியந்தி மூடா$_4$:
அந்தே$_4$னைவ நீயமானா யதா$_2$ந்தா$_4$: ॥

अविद्यायां अन्तरे அவித்$_3$யாயாம் அந்தரே அறியாமையின் மையத்தில் **वर्तमानाः** வர்தமானா: (மூழ்கி) இருப்பவர்கள் **स्वयं** ஸ்வயம் தங்களை **धीराः** தீ$_4$ரா: அறிவுடையவர்களாகவும் **पण्डितं मन्यमानाः** பண்டி$_3$தம் மன்யமானா: ஞானிகளாகவும் கருதுகின்ற **मूढाः** மூடா$_4$: அறிவிலிகள் **अन्धेन एव** அந்தே$_4$ன ஏவ குருடனாலேயே **नीयमानाः** நீயமானா: வழிநடத்தப்படுகின்ற **अन्धाः यथा** அந்தா$_4$: யதா$_2$ குருடர்கள் போல **दन्द्रम्यमाणाः** த$_3$ந்த்$_3$ரம்யமாணா: அங்கிங்குமாக **परियन्ति** பரியந்தி அலைகிறார்கள்.

அறியாமையின் மையத்தில் மூழ்கி இருப்பவர்கள், தங்களை அறிவுடையவர்களாகவும் ஞானிகளாகவும் கருதுகின்ற அறிவிலிகள், குருடனாலேயே வழிநடத்தப்படுகின்ற குருடர்கள் போல அங்கிங்குமாக அலைகிறார்கள்.

६. न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्तं वित्तमोहेन मूढम् ।
अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ॥

6. ந ஸாம்பராய: ப்ரதிபா4தி பா3லம்
ப்ரமாத்3யந்தம் வித்தமோஹேன மூட4ம் ।
அயம் லோகோ நாஸ்தி பர இதி மானீ
புன: புனர்வச1மாபத்3யதே மே ॥

बालं பா3லம் பக்குவமடையாத **प्रमाद्यन्तं** ப்ரமாத்3யந்தம் கவனக் குறைவுடன் கூடிய **वित्त-मोहेन** வித்த-மோஹேன செல்வம் மீதான மோஹத்தால் **मूढं** மூட4ம் அறிவை இழந்தவனுக்கு **सांपराय:** ஸாம்பராய: மேலான லோகத்திற்கான ஸாதனம் **न प्रतिभाति** ந ப்ரதிபா4தி விளங்காது. **अयं लोक:** அயம் லோக: இவ்வளவுதான் உலகம் **पर:** பர: (இதற்கு) மேலானது **न अस्ति** ந அஸ்தி ஒன்றுமில்லை **इति** இதி என்று **मानी** மானீ நினைப்பவன் **पुन: पुन:** புன: புன: மீண்டும் மீண்டும் **मे** மே என்னுடைய **वशं** வச1ம் வசத்தை **आपद्यते** ஆபத்3யதே அடைகிறான்.

பக்குவமடையாத, கவனக்குறைவுடன் கூடிய, செல்வம் மீதான மோஹத்தால் அறிவை இழந்தவனுக்கு மேலான லோகத்திற்கான ஸாதனம் விளங்காது. இவ்வளவுதான் உலகம், இதற்கு மேலானது ஒன்றுமில்லை என்று நினைப்பவன் மீண்டும் மீண்டும் என்னுடைய வசத்தை அடைகிறான்.

७. श्रवणायापि बहुभिर्यो न लभ्य: शृण्वन्तोऽपि बहवो यं न विद्यु: ।
आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाता कुशलानुशिष्ट: ॥

7. ச்1ரவணாயாபி ப3ஹுபி4ர்யோ ந லப்4ய:
ச்1ருண்வந்தோऽபி ப3ஹவோ யம் ந வித்3யு: ।
ஆச்1சர்யோ வக்தா குச1லோऽஸ்ய லப்3தா4
ஆச்1சர்யோ ஞாதா குச1லானுசி1ஷ்ட: ॥

य: ய: எந்த (ஆத்மாவைப் பற்றி) **श्रवणाय अपि** ச்1ரவணாய அபி கேட்பதற்குக் கூட **बहुभि:** ப3ஹுபி4: பலரால் **न लभ्य:** ந லப்4ய: முடிவதில்லையோ **यं** யம் எதை (ஆத்மாவைப் பற்றி) **शृण्वन्त: अपि**

ச்₁ருண்வந்த: அபி கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோதிலும் **बहवः** ப₃ஹவ: பலர் **न विद्युः** ந வித்₃யு: அறிவதில்லையோ (அத்தகைய) **अस्य** அஸ்ய அதைப்பற்றி (ஆத்மாவைப் பற்றி) **वक्ता** வக்தா உபதேசிப்பவர் **आश्चर्यः** ஆச்₁சர்ய: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே). **लब्धा** லப்₃தா₄ (ஆத்மாவை) அடைபவர் **कुशलः** குச₁ல: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே). **कुशल-अनुशिष्टः** குச₁ல- அனுசி₁ஷ்ட: தகுதியுடையவரால் உபதேசிக்கப்பட்டவராக **ज्ञाता** ஞாதா (ஆத்மாவை) அறிபவர் **आश्चर्यः** ஆச்₁சர்ய: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே).

எந்த ஆத்மாவைப் பற்றிக் கேட்பதற்குக்கூடப் பலரால் முடிவதில்லையோ, எந்த ஆத்மாவைப்பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும் பலர் அறிவதில்லையோ, அத்தகைய ஆத்மாவைப் பற்றி உபதேசிப்பவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே. ஆத்மாவை அடைபவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே. தகுதியுடையவரால் உபதேசிக்கப்பட்டவராக ஆத்மாவை அறிபவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே.

௮. न नरेणावरेण प्रोक्त एषः सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः ।
अनन्यप्रोक्तेऽगतिरत्र नास्ति अणीयान् ह्यतर्क्यमणुप्रमाणात् ॥

8. ந நரேணாவரேண ப்ரோக்த ஏஷ:
ஸுவிஜ்ஞேயோ ப₃ஹுதா₄ சிந்த்யமான: ।
அனன்யப்ரோக்தேऽக₃திரத்ர நாஸ்தி
அணீயான் ஹ்யதர்க்யமணுப்ரமாணாத் ॥

अवरेण அவரேண தகுதியற்ற **नरेण** நரேண மனிதரால் **प्रोक्तः** ப்ரோக்த: உபதேசிக்கப்பட்ட **बहुधा** ப₃ஹுதா₄ பலவிதமாக **चिन्त्यमानः** சிந்த்யமான: கருதப்பட்ட **एषः** ஏஷ: இந்த (ஆத்மா) **न सुविज्ञेयः** ந ஸுவிஜ்ஞேய: எளிதில் அறியமுடியாததாக உள்ளது. **अनन्य-प्रोक्ते** அனன்ய-ப்ரோக்தே தகுதி உடையவர்களால் உபதேசிக்கப் படும்போது **अत्र** அத்ர இந்த ஆத்மவிஷயத்தில் **अगतिः** அக₃தி: தவறாக புரிந்துகொள்வது என்பது **न अस्ति** ந அஸ்தி ஏற்படாது.

अणु-प्रमाणात् அணு-ப்ரமாணாத் (ஆத்மா) அணுவின் அளவைக் காட்டிலும் **अणीयान्** அணீயான் சிறியதாக உள்ளது. **अतर्क्यं हि** அதர்க்யம் ஹி தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

தகுதியற்ற மனிதரால் உபதேசிக்கப்பட்ட, பலவிதமாகக் கருதப்பட்ட இந்த ஆத்மா எளிதில் அறியமுடியாததாக உள்ளது. தகுதி உடையவர்களால் உபதேசிக்கப் படும்போது இந்த ஆத்ம விஷயத்தில் தவறாகப் புரிந்து கொள்வது என்பது ஏற்படாது. ஆத்மா அணுவின் அளவைக் காட்டிலும் சிறியதாக உள்ளது. தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

९. नैषा तर्केण मतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ ।
यां त्वमापः सत्यधृतिर्बतासि त्वादृङ्नो भूयान्नचिकेतः प्रष्टा ॥

9. நைஷா தர்கேண மதிராபனேயா
ப்ரோக்தான்யேனைவ ஸுஞானாய ப்ரேஷ்ட$_2$ ।
யாம் த்வமாப: ஸத்யத்$_4$ருதிர்ப$_3$தாஸி
த்வாத்$_3$ருங்னோ பூ$_4$யாந்நசிகேத: ப்ரஷ்டா ॥

एषा मतिः ஏஷா மதி: இந்த அறிவு **तर्केण** தர்கேண தர்க்கத்தால் **न आपनेया** ந ஆபனேயா அடையப்பட முடியாதது. **प्रेष्ठ** ப்ரேஷ்ட$_2$ ப்ரியமானவனே **अन्येन** அன்யேன மற்றொருவரால் **प्रोक्ता एव** ப்ரோக்தா ஏவ உபதேசிக்கப்பட்டுத்தான் **सुज्ञानाय** ஸுஞானாய நன்கு புரிந்து கொள்வதாகிறது. **यां** யாம் இதை (அறிவை) **त्वं** த்வம் நீ **आपः** ஆப: அடைந்துள்ளாய். **सत्यधृतिः बत** ஸத்யத்$_4$ருதி: ப$_3$த உண்மையான உறுதி உடையவனாக **असि** அஸி இருக்கிறாய். **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **नः** ந: எங்களுக்கு **त्वादृक्** த்வாத்$_3$ருக் உன்னைப்போல **प्रष्टा** ப்ரஷ்டா சிஷ்யன் **भूयात्** பூ$_4$யாத் அமையட்டும்.

இந்த அறிவு தர்க்கத்தால் அடையப்பட முடியாதது. ப்ரியமானவனே, மற்றொருவரால் உபதேசிக்கப்பட்டுத்தான் நன்கு புரிந்து கொள்வதாகிறது. இந்த அறிவை நீ அடைந்

துள்ளாய். உண்மையான உறுதி உடையவனாக இருக்கிறாய். நசிகேதனே, எங்களுக்கு உன்னைப் போல சிஷ்யன் அமையட்டும்.

१०. जानाम्यहँ शेवधिरित्यनित्यं न ह्यध्रुवैः प्राप्यते हि ध्रुवं तत्।
ततो मया नचिकेतश्चितोऽग्निः अनित्यैर्द्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यम्॥

10. ஜாநாம்யஹும் சே₁வதி₄ரித்யநித்யம்
ந ஹ்யத்₄ருவை: ப்ராப்யதே ஹி த்₄ருவம் தத்।
ததோ மயா நசிகேதச்₁சிதோऽக்₃னி:
அநித்யைர்த்₃ரவ்யை: ப்ராப்தவானஸ்மி நித்யம்॥

शेवधिः சே₁வதி₄: கர்மபலன் **अनित्यं** அநித்யம் நிலையற்றது **इति** இதி என்று **अहं** அஹம் நான் **जानामि** ஜாநாமி அறிவேன். **हि** ஹி ஏனெனில் **अध्रुवैः** அத்₄ருவை: அழியக்கூடிய ஸாதனங்களால் **तत् ध्रुवं** தத் த்₄ருவம் அந்த அழியாததை **न हि प्राप्यते** ந ஹி ப்ராப்யதே அடையமுடியாது. **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **ततः** தத: இருந்த போதிலும் **मया** மயா என்னால் **अग्निः** அக்₃னி: யாகம் **चितः** சித: செய்யப்பட்டது. **अनित्यैः** அநித்யை: நிலையற்ற **द्रव्यैः** த்₃ரவ்யை: ஸாதனங்களைக் கொண்டு **नित्यं** நித்யம் அதிக காலத்துடன் கூடிய (யமபதவியை) **प्राप्तवान् अस्मि** ப்ராப்தவான் அஸ்மி அடைந்துள்ளேன்.

கர்மபலன் நிலையற்றது என்று நான் அறிவேன். ஏனெனில் அழியக்கூடிய ஸாதனங்களால் அந்த அழியாததை அடைய முடியாது. நசிகேதனே, இருந்தபோதிலும் என்னால் யாகம் செய்யப்பட்டது. நிலையற்ற ஸாதனங்களைக் கொண்டு அதிக காலத்துடன் கூடிய யமபதவியை அடைந்துள்ளேன்.

११. कामस्याप्तिं जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरानन्त्यमभयस्य पारम्।
स्तोममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः॥

11. காமஸ்யாப்திம் ஜக$_3$த: ப்ரதிஷ்டா$_2$ம்
க்ரதோரானந்த்யமப$_4$யஸ்ய பாரம் ।
ஸ்தோமமஹது$_3$ருகா$_3$யம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ம்
த்$_3$ருஷ்ட்வா த்$_4$ருத்யா தீ$_4$ரோ நசிகேதோऽத்யஸ்ராக்ஷீ: ॥

नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே **कामस्य** காமஸ்ய ஆசையை **आप्तिं** ஆப்திம் பூர்த்தி செய்யும் (இடமாகவும்) **जगतः** ஜக$_3$த: உலகுக்கு **प्रतिष्ठां** ப்ரதிஷ்டா$_2$ம் ஆதாரமாகவும் **क्रतोः** க்ரதோ: த்யானத்தின் **आनन्त्यं** ஆனந்த்யம் முடிவற்ற பலனாகவும் **अभयस्य** அப$_4$யஸ்ய பயமின்மைக்கு **पारं** பாரம் இடமாகவும் **स्तोम-महद्-उरुगायं** ஸ்தோம-மஹத்$_3$-உருகா$_3$யம் பூஜிக்கத்தக்க ஐச்வர்யத்துடன் கூடிய விரிந்த **प्रतिष्ठां** ப்ரதிஷ்டா$_2$ம் ப்ரஹ்ம லோகத்தை **दृष्ट्वा** த்$_3$ருஷ்ட்வா ஆராய்ந்து (அதன் நிலையாமையை உணர்ந்த) **धीरः** தீ$_4$ர: தீரனான (நீ அதை) **धृत्या** த்$_4$ருத்யா உறுதியுடன் **अत्यस्राक्षीः** அத்யஸ்ராக்ஷீ: ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டாய்.

நசிகேதனே, ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும் இடமாகவும் உலகுக்கு ஆதாரமாகவும் த்யானத்தின் முடிவற்ற பலனாகவும் பயமின்மைக்கு இடமாகவும் பூஜிக்கத்தக்க, ஐச்வர்யத்துடன் கூடிய. விரிந்த ப்ரஹ்மலோகத்தை ஆராய்ந்து அதன் நிலையாமையை உணர்ந்த தீரனான நீ அதை உறுதியுடன் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டாய்.

१२. तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम् ।
अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति ॥

12. தம் து$_3$ர்த$_3$ர்ச$_1$ம் கூ$_3$ட$_4$மனுப்ரவிஷ்டம்
கு$_3$ஹாஹிதம் க$_3$ஹ்வரேஷ்ட$_2$ம் புராணம் ।
அத்$_4$யாத்மயோகா$_3$தி$_4$க$_3$மேன தே$_3$வம்
மத்வா தீ$_4$ரோ ஹர்ஷசோ$_1$கௌ ஜஹாதி ॥

अध्यात्मयोग-अधिगमेन அத்4யாத்மயோக3-அதி4க3மேன ஞான யோகத்தை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் **धीरः** தீ4ர: தீரன் **दुर्दर्श** து3ர்த3ர்ச1ம் அறிவதற்கு அரிதான **गूढं** கூ3ட4ம் ரஹஸ்யத்தை **अनुप्रविष्टं** அனுப்ரவிஷ்டம் அடைந்த **गुहाहितं** கு3ஹாஹிதம் புத்தியில் வெளிப் படுகின்ற **गह्वरेष्ठं** க3ஹ்வரேஷ்ட2ம் துயரத்திற்குள் இருக்கின்ற **पुराणं** புராணம் என்றுமுள்ள **तं** தம் அந்த **देवं** தே3வம் அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மாவை **मत्वा** மத்வா அறிந்து **हर्ष-शोकौ** ஹர்ஷ-சோ1கௌ ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் **जहाति** ஜஹாதி கடந்து செல்கிறான்.

ஞானயோகத்தை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் தீரன், அறிவதற்கு அரிதான, ரஹஸ்யத்தை அடைந்த, புத்தியில் வெளிப்படுகின்ற, துயரத்திற்குள் இருக்கின்ற, என்றுமுள்ள அந்த அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மாவை அறிந்து, ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கடந்து செல்கிறான்.

ஆத்மா கஹ்வரேஷ்டம்-துயரத்திற்குள் இருக்கிறது என்ற லக்ஷணத்திற்கு துயரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய உடலுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது என்பது பொருள்.

१३. एतच्छ्रुत्वा सम्परिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्य धर्म्यमणुमेतमाप्य।
स मोदते मोदनीयँहि लब्ध्वा विवृतँसद्म नचिकेतसं मन्ये।।

13. ஏதச்ச்2ருத்வா ஸம்பரிக்3ருஹ்ய மர்த்ய:
ப்ரவ்ருஹ்ய த4ர்ம்யமணுமேதமாப்ய।
ஸ மோத3தே மோத3னீயம் ஹி லப்3த்4வா
விவ்ருதம்ஸத்3ம நசிகேதஸம் மன்யே ।।

मर्त्यः மர்த்ய: அழியக்கூடிய மனிதன் **एतत्** ஏதத் இதை (ஆத்மாவைப் பற்றி) **श्रुत्वा** ச்1ருத்வா கேட்டு **सम्परिगृह्य** ஸம்பரிக்3ருஹ்ய நன்கு புரிந்துகொண்டு **प्रवृह्य** ப்ரவ்ருஹ்ய (உடலிலிருந்து) வேறுபடுத்தி **एतं अणुं** ஏதம் அணும் இந்த ஸூக்ஷ்மமான **धर्म्यं** த4ர்ம்யம் ஆத்மாவை **आप्य** ஆப்ய அடைகிறான். **सः** ஸ: அவன் **मोदनीयं हि** மோத3நீயம் ஹி ஸுகத்திற்கான காரணத்தை **लब्ध्वा** லப்3த்4வா அடைந்ததனால்

मोदते மோத₃தே மகிழ்ந்திருக்கிறான். **नचिकेतसं** நசிகேதஸம் நசிகேதனுக்கு **सद्म** ஸத்₃ம (ப்ரஹ்மனுடைய) இருப்பிடம் **विवृतं** விவ்ருதம் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக **मन्ये** மன்யே கருதுகிறேன்.

அழியக்கூடிய மனிதன் இந்த ஆத்மாவைப் பற்றிக் கேட்டு, நன்கு புரிந்துகொண்டு, உடலிலிருந்து வேறுபடுத்தி, இந்த ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவை அடைகிறான். அவன் ஸுகத்திற்கான காரணத்தை அடைந்ததனால் மகிழ்ந்திருக்கிறான். நசிகேதனுக்கு ப்ரஹ்மனுடைய இருப்பிடம் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதுகிறேன்.

१४. अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्माद् अन्यत्रास्मात् कृताकृतात् ।
अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च यत्तत्पश्यसि तद्वद ।।

14. அன்யத்ர த₄ர்மாத₃ன்யத்ராத₄ர்மாத்₃
அன்யத்ராஸ்மாத் க்ருதாக்ருதாத் ।
அன்யத்ர பூ₄தாச்ச ப₄வ்யாச்ச
யத்தத்பச்₁யஸி தத்₃வத₃ ।।

धर्मात् த₄ர்மாத் தர்மத்திற்கும் **अन्यत्र** அன்யத்ர வேறான **अधर्मात् अन्यत्र** அத₄ர்மாத் அன்யத்ர அதர்மத்திற்கும் வேறான **अस्मात्** அஸ்மாத் இந்த **कृत-अकृतात्** க்ருத-அக்ருதாத் கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் **अन्यत्र** அன்யத்ர வேறான **भूतात् च** பூ₄தாத் ச கடந்ததற்கும் **भव्यात् च** ப₄வ்யாத் ச வருவதற்கும் **अन्यत्र** அன்யத்ர வேறான **यत् तत्** யத் தத் எந்த ஒன்றை **पश्यसि** பச்₁யஸி அறிகிறீர்களோ **तत्** தத் அதை **वद** வத₃ (எனக்கு) கூறுங்கள்.

தர்மத்திற்கும் வேறான அதர்மத்திற்கும் வேறான, இந்த கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் வேறான, கடந்ததற்கும் வருவதற்கும் வேறான எந்த ஒன்றை அறிகிறீர்களோ அதை எனக்குக் கூறுங்கள்.

१५. सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपाँसि सर्वाणि च यद्वदन्ति ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदँसङ्ग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ।।

15. ஸர்வே வேதா$_3$ யத்பத$_3$மாமனந்தி
தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்$_3$வத$_3$ந்தி ।
யதி$_3$ச்ச$_2$ந்தோ ப்$_3$ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பத$_3$ம்ஸங்க்$_3$ரஹேண ப்$_3$ரவீம்யோமித்யேதத் ॥

सर्वे ஸர்வே எல்லா **वेदाः** வேதா$_3$: வேதங்களும் **यत् पदं** யத் பத$_3$ம் எந்த லக்ஷ்யத்தை **आमनन्ति** ஆமனந்தி பேசுகின்றனவோ **यत्** யத் எதற்காக **सर्वाणि** ஸர்வாணி அனைத்து **तपांसि च** தபாம்ஸி ச தவங்களையும் **वदन्ति** வத$_3$ந்தி கூறுகின்றனவோ **यत् इच्छन्तः** யத் இச்ச$_2$ந்த: எதை (அடைவதற்கு) ஆசை கொண்டு **ब्रह्मचर्यं** ப்$_3$ரஹ்ம சர்யம் (ஸாதகர்கள்) ப்ரஹ்மசர்யத்தை **चरन्ति** சரந்தி அனுஷ்டிக் கிறார்களோ **तत् पदं** தத் பத$_3$ம் அந்த லக்ஷ்யத்தை **ते** தே உனக்கு **सङ्ग्रहेण** ஸங்க்$_3$ரஹேண சுருக்கமாக **ब्रवीमि** ப்$_3$ரவீமி கூறுகிறேன் **एतत् ओं** ஏதத் ஓம் அது ஓம் **इति** இதி என்பதே ஆகும்.

எல்லா வேதங்களும் எந்த லக்ஷ்யத்தைப் பேசுகின்றனவோ, எதற்காக அனைத்து தவங்களையும் கூறுகின்றனவோ, எதை அடைவதற்கு ஆசைகொண்டு ஸாதகர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த லக்ஷ்யத்தை உனக்கு சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்: அது ஓம் என்பதே ஆகும்.

**१६. एतद्ध्येवाक्षरं ब्रह्म एतद्ध्येवाक्षरं परम्।
एतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत्॥**

16. ஏதத்$_3$த்$_4$யேவாக்ஷரம் ப்$_3$ரஹ்ம ஏதத்$_3$த்$_4$யேவாக்ஷரம் பரம் ।
ஏதத்$_3$த்$_4$யேவாக்ஷரம் ஞாத்வா யோ யதி$_3$ச்ச$_2$தி தஸ்ய தத் ॥

एतत् हि ஏதத் ஹி இந்த **अक्षरं एव** அக்ஷரம் ஏவ எழுத்தே **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம (ஸகுண) ப்ரஹ்மன். **एतत् हि** ஏதத் ஹி இந்த **अक्षरं एव** அக்ஷரம் ஏவ எழுத்தே **परं** பரம் நிர்குண (ப்ரஹ்மன்). **एतत् हि** ஏதத் ஹி இந்த **अक्षरं एव** அக்ஷரம் ஏவ எழுத்தையே **ज्ञात्वा** ஞாத்வா த்யானித்து **यः** ய:

ஒருவன் **यत्** யத் எதை **इच्छति** இச்ச$_{2}$தி விரும்புகிறானோ **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **तत्** தத் அது (அமைகிறது).

இந்த எழுத்தே ஸகுணப்ரஹ்மன். இந்த எழுத்தே நிர்குணப்ரஹ்மன். இந்த எழுத்தையே த்யானித்து ஒருவன் எதை விரும்புகிறானோ, அவனுக்கு அது அமைகிறது.

ஓம் என்பதுதான் எழுத்து என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

१७. एतदालम्बनँ श्रेष्ठं एतदालम्बनं परम् ।
एतदालम्बनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ।।

17. ஏததா$_{3}$லம்ப$_{3}$னம் ச்$_{1}$ரேஷ்ட$_{2}$ம் ஏததா$_{3}$லம்ப$_{3}$னம் பரம் ।
ஏததா$_{3}$லம்ப$_{3}$னம் ஞாத்வா ப்$_{3}$ரஹ்மலோகே மஹீயதே ।।

एतत् आलम्बनं ஏதத் ஆலம்ப$_{3}$னம் இந்த ஆலம்பனம் **श्रेष्ठं** ச்$_{1}$ரேஷ்ட$_{2}$ம் மேலானது. **एतत् आलम्बनम्** ஏதத் ஆலம்ப$_{3}$னம் இந்த ஆலம்பனம் **परं** பரம் (ஸகுண நிர்குண) ப்ரஹ்மனை (குறிப்பது). **एतत् आलम्बनम्** ஏதத் ஆலம்ப$_{3}$னம் இந்த ஆலம்பனத்தை **ज्ञात्वा** ஞாத்வா த்யானித்து **ब्रह्मलोके** ப்$_{3}$ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் **महीयते** மஹீயதே (ஒருவன்) மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

இந்த ஆலம்பனம் மேலானது. இந்த ஆலம்பனம் ஸகுண, நிர்குண ப்ரஹ்மனைக் குறிப்பது. இந்த ஆலம்பனத்தை த்யானித்து, ப்ரஹ்மலோகத்தில் ஒருவன் மஹிமைப்படுத்தப் படுகிறான்.

எதன் துணைகொண்டு இறைவனை த்யானிக்கிறோமோ அது ஆலம்பனம் எனப்படும். உதாரணமாக, லிங்கத்தின் துணை கொண்டு சிவனை த்யானிக்கும் பொழுது லிங்கம் ஆலம்பனம் ஆகிறது. அதுபோல் ஓம் என்ற எழுத்தின் துணை கொண்டு ப்ரஹ்மனை த்யானிக்கும் பொழுது ஓம் ஆலம்பனம் ஆகிறது. ஆலம்பனங்களில் ஓங்காரம் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

१८. न जायते म्रियते वा विपश्चिद् नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित् ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः न हन्यते हन्यमाने शरीरे ।।

18. ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபச்$_1$சித்$_3$
நாயம் குதச்$_1$சிந்ந ப$_3$பூ$_4$வ கச்$_1$சித் ।
அஜோ நித்ய: சா$_1$ச்$_1$வதோऽயம் புராண:
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே ச$_1$ரீரே ।।

अयं அயம் இந்த **विपश्चित्** விபச்$_1$சித் சைதன்ய ஸ்வரூபமான (ஆத்மா) **न जायते** ந ஜாயதே பிறப்பதில்லை. **म्रियते वा** ம்ரியதே வா இறப்பதில்லை. **कुतश्चित्** குதச்$_1$சித் எதனிடமிருந்தும் **न बभूव** ந ப$_3$பூ$_4$வ (இது) தோன்றவில்லை. **कश्चित्** கச்$_1$சித் (இதனிடமிருந்தும்) எதுவும் **न** ந தோன்றவில்லை. **अजः** அஜ: பிறப்பற்றது. **नित्यः** நித்ய: என்றும் உள்ளது. **शाश्वतः** சா$_1$ச்$_1$வத: தேய்வற்றது. **पुराणः** புராண: வளர்ச்சியற்றது. **शरीरे हन्यमाने** ச$_1$ரீரே ஹன்யமானே உடல் கொல்லப்படும் பொழுது **अयं** அயம் இந்த (ஆத்மா) **न हन्यते** ந ஹன்யதே கொல்லப்படுவதில்லை.

இந்த சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மா பிறப்பதில்லை. இறப்பதில்லை. எதனிடமிருந்தும் இது தோன்றவில்லை. இதனிட மிருந்தும் எதுவும் தோன்றவில்லை. பிறப்பற்றது. என்றும் உள்ளது. தேய்வற்றது. வளர்ச்சியற்றது. உடல் கொல்லப்படும் பொழுது இந்த ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை.

१९. हन्ता चेन्मन्यते हन्तुँ हतश्चेन्मन्यते हतम् ।
उभौ तौ न विजानीतः नायं हन्ति न हन्यते ।।

19. ஹன்தா சேந்மன்யதே ஹன்தும் ஹதச்$_1$சேந்மன்யதே ஹதம் ।
உபௌ$_4$ தௌ ந விஜானீத: நாயம் ஹன்தி ந ஹன்யதே ।।

हन्ता ஹன்தா கொல்பவன் **हन्तुं** ஹன்தும் (ஆத்மாவை) கொல்வதாக **मन्यते चेत्** மன்யதே சேத் கருதினாலும் **हतः** ஹத: கொல்லப்படுபவன்

हतम् ஹதம் (ஆத்மா) கொல்லப்படுவதாக **मन्यते चेत्** மன்யதே சேத் கருதினாலும் **तौ उभौ** தௌ உபௌ₄ அந்த இருவரும் **न विजानीतः** ந விஜாநீத: (ஆத்மாவை) அறிபவர்கள் அல்ல. **अयं** அயம் இந்த (ஆத்மா) **न हन्ति** ந ஹன்தி கொல்வதில்லை. **न हन्यते** ந ஹன்யதே கொல்லப்படுவதில்லை.

கொல்பவன், ஆத்மாவைக் கொல்வதாகக் கருதினாலும், கொல்லப்படுபவன், ஆத்மா கொல்லப்படுவதாகக் கருதினாலும் அந்த இருவரும் ஆத்மாவை அறிபவர்கள் அல்ல. இந்த ஆத்மா கொல்வதில்லை. கொல்லப்படுவதில்லை.

२०. अणोरणीयान्महतो महीयान् आत्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायाम्।
तमक्रतुः पश्यति वीतशोकः धातुप्रसादान्महिमानमात्मनः ।।

20. அணோரணீயான்மஹதோ மஹீயான்
ஆத்மாஸ்ய ஜந்தோர்நிஹிதோ கு₃ஹாயாம் ।
தமக்ரது: பச்₁யதி வீதசோ₁க:
தா₄துப்ரஸாதா₃ந்மஹிமானமாத்மன: ।।

आत्मा ஆத்மா ஆத்மா **अणोः** அணோ: சிறியதைக்காட்டிலும் **अणीयान्** அணீயான் சிறியது. **महतः** மஹத: பெரியதைக்காட்டிலும் **महीयान्** மஹீயான் பெரியது. **अस्य जन्तोः** அஸ்ய ஜந்தோ: இந்த உயிரினத்தினுடைய **गुहायां** கு₃ஹாயாம் ஹ்ருதயகுகையில் **निहितः** நிஹித: இருக்கிறது. **अक्रतुः** அக்ரது: ஆசையற்றவன் **धातु-प्रसादात्** தா₄து-ப்ரஸாதா₃த் இந்த்ரியத்தின் அமைதியினால் **आत्मनः** ஆத்மன: ஆத்மாவினுடைய **तं महिमानं** தம் மஹிமானம் இந்த மஹிமையை **पश्यति** பச்₁யதி அறிகிறான். **वीतशोकः** வீதசோ₁க: சோகத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

ஆத்மா சிறியதைக் காட்டிலும் சிறியது. பெரியதைக் காட்டிலும் பெரியது. இந்த உயிரினத்தினுடைய ஹ்ருதய குஹையில் இருக்கிறது. ஆசையற்றவன், இந்த்ரியத்தின் அமைதி

யினால் ஆத்மாவினுடைய இந்த மஹிமையை அறிகிறான். சோகத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

२१. आसीनो दूरं व्रजति शयानो याति सर्वतः ।
कस्तं मदामदं देवं मदन्यो ज्ञातुमर्हति ।।

21. ஆஸீனோ தூ$_3$ரம் வ்ரஜதி ச$_1$யானோ யாதி ஸர்வத: ।
கஸ்தம் மதா$_3$மத$_3$ம் தே$_3$வம் மத$_3$ன்யோ ஞாதுமர்ஹதி ।।

आसीनः ஆஸீன: அமர்ந்துகொண்டு **दूरं** தூ$_3$ரம் தூரம் **व्रजति** வ்ரஜதி செல்கிறது. **शयानः** ச$_1$யான: படுத்துக்கொண்டு **सर्वतः** ஸர்வத: எல்லா இடத்திற்கும் **याति** யாதி செல்கிறது. **मद-अमदं** மத$_3$-அமத$_3$ம் ஸுகம் உடையதாகவும் ஸுகம் அற்றதாகவும் உள்ள **तं देवं** தம் தே$_3$வம் அந்த ஆத்மாவை **मदन्यः** மத$_3$ன்ய: என்னைத்தவிர வேறு **कः** க: யார்தான் **ज्ञातुं अर्हति** ஞாதும் அர்ஹதி அறியமுடியும்.

அமர்ந்துகொண்டு தூரம் செல்கிறது. படுத்துக்கொண்டு எல்லா இடத்திற்கும் செல்கிறது. ஸுகம் உடையதாகவும் ஸுகம் அற்றதாகவும் உள்ள அந்த ஆத்மாவை என்னைத் தவிர வேறு யார்தான் அறியமுடியும்?

தன்னைப்போல தகுதியை அடைந்தவர்களால்தான் ஆத்ம தத்துவத்தை அறியமுடியும் என்று யமதேவர் கூறுகிறார்.

२२. अशरीरँ शरीरेषु अनवस्थेष्ववस्थितम् ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ।।

22. அச$_1$ரீரம்ச$_1$ரீரேஷு அனவஸ்தே$_2$ஷ்வவஸ்தி$_2$தம் ।
மஹாந்தம் விபு$_4$மாத்மானம் மத்வா தீ$_4$ரோ ந சோ$_1$சதி ।।

शरीरेषु ச$_1$ரீரேஷு உடல்களுள் **अशरीरं** அச$_1$ரீரம் உடலற்றதாகவும் **अनवस्थेषु** அனவஸ்தே$_2$ஷு நிலையற்றவற்றுள் **अवस्थितं** அவஸ்தி$_2$தம் நிலை யானதுமான **महान्तं** மஹாந்தம் பெரிய **विभुं** விபு$_4$ம் அனைத்

தையும் வ்யாபிக்கின்ற **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **मत्वा** மத்வா அறிந்து **धीर:** தீ$_4$ர: தீரன் **न शोचति** ந சோ$_1$சதி துயரப்படுவதில்லை.

உடல்களுள் உடலற்றதாகவும் நிலையற்றவற்றுள் நிலை யானதுமான, பெரிய, அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்ற, ஆத்மாவை அறிந்து தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

२३. नायमात्मा प्रवचनेन लभ्य: न मेधया न बहुना श्रुतेन ।
यमेवैष वृणुते तेन लभ्य: तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूँ स्वाम् ।।

23. நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்$_4$ய:
ந மேத$_4$யா ந ப$_3$ஹுனா ச்$_1$ருதேன ।
யமேவைஷ வ்ருணுதே தேன லப்$_4$ய:
தஸ்யைஷ ஆத்மா வில்ருணுதே தனூம்ஸ்வாம் ।।

अयं आत्मा அயம் ஆத்மா இந்த ஆத்மா **प्रवचनेन** ப்ரவசனேன (வேதத்தை) ஓதுவதால் (மட்டும்) **न लभ्य:** ந லப்$_4$ய: அடையப் படுவதில்லை. **मेधया** மேத$_4$யா ஞாபகசக்தியால் (மட்டும்) **न** ந அடையப்படுவதில்லை. **बहुना श्रुतेन** ப$_3$ஹுனா ச்$_1$ருதேன மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதால் (மட்டும்) **न** ந அடையப்படுவதில்லை. **एष:** ஏஷ: இந்த (ஆத்மா) **यं** யம் யாரை **वृणुते** வ்ருணுதே தேர்ந் தெடுக்கிறதோ **तेन एव** தேன ஏவ அவனால்தான் **लभ्य:** லப்$_4$ய: அடையப்படுகிறது. **एष: आत्मा** ஏஷ: ஆத்மா இந்த ஆத்மா **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **स्वां** ஸ்வாம் தன் **तनूं** தனூம் ஸ்வரூபத்தை **विवृणुते** வில்ருணுதே விளக்குகிறது.

இந்த ஆத்மா, வேதத்தை ஓதுவதால் மட்டும் அடையப் படுவதில்லை. ஞாபக சக்தியால் மட்டும் அடையப்படுவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதால் மட்டும் அடையப்படுவதில்லை. இந்த ஆத்மா யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறதோ அவனால்தான் அடையப்படுகிறது. இந்த ஆத்மா அவனுக்குத் தன் ஸ்வ ரூபத்தை விளக்குகிறது.

२४. नाविरतो दुश्चरिताद् नाशान्तो नासमाहितः ।
नाशान्तमनसो वापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात् ॥

24. நாவிரதோ து$_3$ச்$_1$சரிதாத்$_3$ நாசா$_1$ந்தோ நாஸமாஹித: ।
நாசா$_1$ந்தமனஸோ வாபி ப்ரஞானேனைனமாப்னுயாத் ॥

दुश्चरिताद् து$_3$ச்$_1$சரிதாத்$_3$ தவறான நடத்தையிலிருந்து **अविरतः** அவிரத: விலகாதவன் **एनं** ஏனம் இந்த (ஆத்மாவை) **प्रज्ञानेन** ப்ரஞானேன அறிவினால் **न आप्नुयात्** ந ஆப்னுயாத் அடைய முடியாது. **अशान्तः** அசா$_1$ந்த: இந்த்ரிய ஒழுக்கமற்றவன் **न** ந அடைய முடியாது. **असमाहितः** அஸமாஹித: மன ஒருமுகப்பாடு அற்றவன் **न** ந அடைய முடியாது. **अशान्तमनसः वा अपि** அசா$_1$ந்தமனஸ: வா அபி மன அமைதி அற்றவனாலும் **न** ந அடைய முடியாது.

தவறான நடத்தையிலிருந்து விலகாதவன் இந்த ஆத்மாவை அறிவினால் அடைய முடியாது. இந்த்ரிய ஒழுக்க மற்றவன் அடைய முடியாது. மன ஒருமுகப்பாடு அற்றவன் அடைய முடியாது. மன அமைதியற்றவனாலும் அடைய முடியாது.

२५. यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनः ।
मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः ॥

25. யஸ்ய ப்$_3$ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே$_4$ ப$_4$வத ஓத$_3$ன: ।
ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசனம் க இத்தா$_2$ வேத$_3$ யத்ர ஸ: ॥

यस्य யஸ்ய எந்த (ஆத்மாவுக்கு) **ब्रह्म च** ப்$_3$ரஹ்ம ச ப்ராஹ்மணன் **क्षत्रं च** க்ஷத்ரம் ச க்ஷத்ரியன் **उभे** உபே$_4$ ஆகிய இருவரும் **ओदनः** ஓத$_3$ன: உணவு **भवतः** ப$_4$வத: ஆகின்றனரோ **यस्य** யஸ்ய எந்த (ஆத்மாவுக்கு) **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **उपसेचनं** உபஸேசனம் ஊறுகாய் ஆவாரோ **सः** ஸ: அந்த (ஆத்மா) **यत्र** யத்ர எங்குள்ளது என்றும் **इत्था** இத்தா$_2$ இவ்விதம் உள்ளது என்றும் **कः** க: யாரால்தான் **वेद** வேத$_3$ அறியமுடியும்.

எந்த ஆத்மாவுக்கு ப்ராஹ்மணன், க்ஷத்ரியன் ஆகிய இருவரும் உணவு ஆகின்றனரோ, எந்த ஆத்மாவுக்கு யமதேவர் ஊறுகாய் ஆவாரோ, அந்த ஆத்மா எங்குள்ளது என்றும் இவ்விதம் உள்ளது என்றும் யாரால்தான் அறியமுடியும்?

அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக இருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு யமதேவரே ஊறுகாய் போல என்ற உவமையிலிருந்து ஆத்மா மரணமற்றது, அனைத்தும் ஆத்மாவில் ஒடுங்குகின்றது என்ற கருத்து கூறப் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தகுதியானவர்களே அறிவார்கள். மற்றவர்களால் அறியமுடியாது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

इति प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி முடிவுற்றது.

प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி

१. **ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके गुहां प्रविष्टौ परमे परार्धे ।**
छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति पञ्चाग्नयो ये च त्रिणाचिकेताः ॥

1. ரிதம் பிப$_3$ந்தௌ ஸுக்ருதஸ்ய லோகே
குஹ$_3$ாம் ப்ரவிஷ்டௌ பரமே பரார்தே$_4$ ।
சா$_2$யாதபௌ ப்$_3$ரஹ்மவிதோ$_3$ வத$_3$ந்தி
பஞ்சாக்$_3$னயோ யே ச த்ரிணாசிகேதா: ॥

सुकृतस्य ஸுக்ருதஸ்ய தன்னால் செய்யப்பட்ட **ऋतं** ரிதம் கர்ம பலனை **पिबन्तौ** பிப$_3$ந்தௌ அனுபவித்துக்கொண்டுள்ள **छाया-आतपौ** சா$_2$யா-ஆதபௌ நிழலும் ஒளியும் போன்ற (ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும்) **लोके** லோகே உடலில் உள்ள **परार्धे** பரார்தே$_4$ ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமான **परमे** பரமே மேலான **गुहां** கு$_3$ஹாம் ஹ்ருதயகுகையில் **प्रविष्टौ** ப்ரவிஷ்டௌ நுழைந்துள்ளார்கள் (என்று) **ब्रह्मविदः** ப்$_3$ரஹ்மவித$_3$: ப்ரஹ்மனை அறிந்தவர்கள் **वदन्ति** வத$_3$ந்தி கூறுகிறார்கள். **ये च** யே ச மேலும் **पञ्चाग्नयः** பஞ்சாக்$_3$னய: ஐந்து அக்னியில் யாகம் செய்பவர்களும் **त्रिणाचिकेताः** த்ரிணாசிகேதா: மும்முறை நாசிகேதம் என்ற யாகத்தைச் செய்தவர்களும் (இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்).

தன்னால் செய்யப்பட்ட கர்மபலனை அனுபவித்துக் கொண்டுள்ள, நிழலும் ஒளியும் போன்ற ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் உடலில் உள்ள ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமான, மேலான ஹ்ருதய குஹையில் நுழைந்துள்ளார்கள் என்று ப்ரஹ்மனை அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேலும் ஐந்து அக்னியில் யாகம் செய்பவர்களும் மும்முறை நாசிகேதம் என்ற யாகத்தைச் செய்தவர்களும் இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

२. यः सेतुरीजानानाम् अक्षरं ब्रह्म यत् परम्।
अभयं तितीर्षतां पारं नाचिकेतँशकेमहि ॥

2. ய: ஸேதுரீஜானானாம் அக்ஷரம் ப்$_3$ரஹ்ம யத் பரம் ।
அப$_4$யம் திதீர்ஷதாம் பாரம் நாசிகேதம்ச$_1$கேமஹி ॥

ईजानानां ஈஜானானாம் யாகம் செய்பவர்களுக்கு (ஸ்வர்கத்திற்கான) **यः सेतुः** ய: ஸேது: எந்த வழி உள்ளதோ **नाचिकेतं** நாசிகேதம் அந்த நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை (அறிந்து செயல்பட நாம்) **शकेमहि** ச$_1$கேமஹி முற்படலாம். (அல்லது ஸம்ஸாரத்தின்) **पारं** பாரம் கரையை **तितीर्षतां** திதீர்ஷதாம் கடக்க விரும்புபவர்களின் **यत् परं** யத் பரம் அந்த மேலான **अभयं** அப$_4$யம் பயமற்ற **अक्षरं** அக்ஷரம் அழியாத **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை (நாம் அறிய முற்படலாம்).

யாகம் செய்பவர்களுக்கு ஸ்வர்கத்திற்கான எந்த வழி உள்ளதோ அந்த நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை அறிந்து செயல்பட நாம் முற்படலாம். அல்லது ஸம்ஸாரத்தின் கரையைக் கடக்க விரும்புபவர்களின் அந்த மேலான, பயமற்ற, அழியாத ப்ரஹ்மனை நாம் அறிய முற்படலாம்.

ஒரு ஜீவன் யாகத்தின் துணைகொண்டு ஸ்வர்கம் முதலிய லோகங்களை அடைய இந்த வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது ப்ரஹ்மத்தை அறிந்து மோக்ஷத்தை அடைய பயன்படுத்தலாம் என்பது இங்கு புகட்டப்படும் கருத்து.

३. आत्मानँ रथिनं विद्धि शरीरँ रथमेव तु।
बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥

3. ஆத்மானம் ரதி$_2$னம் வித்$_3$தி$_4$ ச$_1$ரீரம் ரத$_2$மேவ து ।
பு$_3$த்$_3$தி$_4$ம் து ஸாரதி$_2$ம் வித்$_3$தி$_4$ மன: ப்ரக்$_3$ரஹமேவ ச ॥

आत्मानं ஆத்மானம் ஜீவாத்மாவை **रथिनं** ரதி$_2$னம் தேரில் அமர்ந்திருப்பவனாகவும் **शरीरं** ச$_1$ரீரம் உடலை **रथं एव तु** ரத$_2$ம் ஏவ து தேராகவும் **विद्धि** வித்$_3$தி$_4$ அறிவாயாக. **बुद्धिं तु** பு$_3$த்$_3$தி$_4$ம் து

புத்தியை **सारथिं** ஸாரதி$_2$ம் தேரோட்டியாகவும் **मनः च** மன: ச மனதை **प्रग्रहं एव** ப்ரக்$_3$ரஹம் ஏவ கடிவாளமாகவும் **विद्धि** வித்$_3$தி$_4$ அறிவாயாக.

ஜீவாத்மாவைத் தேரில் அமர்ந்திருப்பவனாகவும் உடலைத் தேராகவும் அறிவாயாக. புத்தியைத் தேரோட்டியாகவும் மனதைக் கடிவாளமாகவும் அறிவாயாக.

४. इन्द्रियाणि हयानाहुः विषयाँ स्तेषु गोचरान्।
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ।।

4. இந்த்$_3$ரியாணி ஹயானாஹு:
விஷயாம் ஸ்தேஷு கோ$_3$சரான் ।
ஆத்மேந்த்$_3$ரியமனோயுக்தம்
போ$_4$க்தேத்யாஹுர்மனீஷிண: ।।

इन्द्रियाणि இந்த்$_3$ரியாணி இந்த்ரியங்களை **हयान्** ஹயான் குதிரைகளாகவும் **विषयान्** விஷயான் பொருள்களை **तेषु** தேஷு அவற்றின் **गोचरान्** கோ$_3$சரான் பாதைகளாகவும் **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள். **आत्म-इन्द्रिय-मनः-युक्तं** ஆத்ம-இந்த்$_3$ரிய-மன:-யுக்தம் உடல் இந்த்ரியம் மனம் இவற்றுடன் கூடிய (ஜீவாத்மாவை) **भोक्ता** போ$_4$க்தா அனுபவிப்பவன் **इति** இதி என்று **मनीषिणः** மனீஷிண: ஞானிகள் **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள்.

இந்த்ரியங்களைக் குதிரைகளாகவும் பொருள்களை அவற்றின் பாதைகளாகவும் கூறுகிறார்கள். உடல், இந்த்ரியம், மனம் இவற்றுடன் கூடிய ஜீவாத்மாவை, அனுபவிப்பவன் என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

५. यस्त्वविज्ञानवान् भवति अयुक्तेन मनसा सदा।
तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ।।

5. யஸ்த்வவிஞானவான் ப$_4$வதி அயுக்தேன மனஸா ஸதா$_3$ ।
தஸ்யேந்த்$_3$ரியாண்யவச்$_1$யானி து$_3$ஷ்டாச்$_1$வா இவ ஸாரதே$_2$: ।।

यः तु யஃ து யார் **अविज्ञानवान्** அவிஞானவான் அறிவற்றவனாகவும் **सदा** ஸதா$_3$ என்றும் **अयुक्तेन** அயுக்தேன நெறிப்படுத்தப்படாத **मनसा** மனஸா மனதுடன் கூடியவனாகவும் **भवति** ப$_4$வதி உள்ளானோ **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய **इन्द्रियाणि** இந்த்$_3$ரியாணி இந்த்ரியங்கள் **सारथेः** ஸாரதே$_2$: தேரோட்டியின் **दुष्टाश्वाः** து$_3$ஷ்டாச்$_1$வா: மோசமான குதிரைகள் **इव** இவ போல் **अवश्यानि** அவச்$_1$யாணி கட்டுப்படாமல் இருக்கின்றன.

யார் அறிவற்றவனாகவும் என்றும் நெறிப்படுத்தப்படாத மனதுடன் கூடியவனாகவும் உள்ளானோ, அவனுடைய இந்த்ரியங்கள் தேரோட்டியின் மோசமான குதிரைகள் போல் கட்டுப்படாமல் இருக்கின்றன.

६. यस्तु विज्ञानवान् भवति युक्तेन मनसा सदा।
तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः॥

6. யஸ்து விஞானவான் ப$_4$வதி யுக்தேன மனஸா ஸதா$_3$ ।
தஸ்யேந்த்$_3$ரியாணி வச்$_1$யானி ஸத$_3$ச்$_1$வா இவ ஸாரதே$_2$: ॥

यः तु யஃ து யார் **विज्ञानवान्** விஞானவான் அறிவுடையவனாகவும் **सदा** ஸதா$_3$ என்றும் **युक्तेन** யுக்தேன நெறிப்படுத்தப்பட்ட **मनसा** மனஸா மனதுடன் கூடியவனாகவும் **भवति** ப$_4$வதி உள்ளானோ **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய **इन्द्रियाणि** இந்த்$_3$ரியாணி இந்த்ரியங்கள் **सारथेः** ஸாரதே$_2$: தேரோட்டியின் **सदश्वाः** ஸத$_3$ச்$_1$வா: நல்ல குதிரைகள் **इव** இவ போல் **वश्यानि** வச்$_1$யானி கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றன.

யார் அறிவுடையவனாகவும் என்றும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதுடன் கூடியவனாகவும் உள்ளானோ, அவனுடைய இந்த்ரி யங்கள் தேரோட்டியின் நல்ல குதிரைகள் போல் கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றன.

७. यस्त्वविज्ञानवान् भवति अमनस्कः सदाशुचिः।
न स तत्पदमाप्नोति सँसारं चाधिगच्छति॥

7. யஸ்த்வவிஞானவான் ப$_4$வதி அமனஸ்க: ஸதா$_3$ஶு$_1$சி: ।
ந ஸ தத்பத$_3$மாப்னோதி ஸம்ஸாரம் சாதி$_4$க$_3$ச்ச$_2$தி ॥

यः तु ய: து யார் **अविज्ञानवान्** அவிஞானவான் அறிவற்றவனாகவும் **अमनस्कः** அமனஸ்க: நெறிப்படுத்தப்படாத மனதையுடையவனாகவும் **सदा** ஸதா$_3$ என்றும் **अशुचिः** அஶு$_1$சி: தூய்மையற்றவனாகவும் **भवति** ப$_4$வதி உள்ளானோ **सः** ஸ: அவன் **तत् पदं** தத் பத$_3$ம் அந்தப்பதத்தை **न आप्नोति** ந ஆப்னோதி அடையமாட்டான். **संसारं च** ஸம்ஸாரம் ச ஸம்ஸாரத்தை **अधिगच्छति** அதி$_4$க$_3$ச்ச$_2$தி அடைகிறான்.

யார் அறிவற்றவனாகவும் நெறிப்படுத்தப்படாத மனதை யுடையவனாகவும் என்றும் தூய்மையற்றவனாகவும் உள்ளானோ, அவன் அந்தப் பதத்தை அடையமாட்டான். ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான்.

௮. **यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।**
स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद् भूयो न जायते ॥

8. யஸ்து விஞானவான் ப$_4$வதி ஸமனஸ்க: ஸதா$_3$ ஶு$_1$சி: ।
ஸ து தத்பத$_3$மாப்னோதி யஸ்மாத்$_3$ பூ$_4$யோ ந ஜாயதே ॥

यः तु ய: து யார் **विज्ञानवान्** விஞானவான் அறிவுடையவனாகவும் **समनस्कः** ஸமனஸ்க: நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாகவும் **सदा** ஸதா$_3$ என்றும் **शुचिः** ஶு$_1$சி: தூய்மையுடையவனாகவும் **भवति** ப$_4$வதி உள்ளானோ **सः तु** ஸ: து அவன் **यस्माद्** யஸ்மாத்$_3$ எதை அடைவதால் **भूयः** பூ$_4$ய: மீண்டும் **न जायते** ந ஜாயதே பிறப்பதில்லையோ **तत् पदं** தத் பத$_3$ம் அந்தப்பதத்தை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான்.

யார் அறிவுடையவனாகவும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதை யுடையவனாகவும் என்றும் தூய்மையுடையவனாகவும் உள்ளானோ, அவன், எதை அடைவதால் மீண்டும் பிறப்ப தில்லையோ, அந்தப்பதத்தை அடைகிறான்.

९. विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

9. விஞ்ஞானஸாரதி$_2$ர்யஸ்து மன:ப்ரக்$_3$ரஹவாந்நர: ।
ஸோऽத்$_4$வன: பாரமாப்னோதி தத்$_3$விஷ்ணோ: பரமம் பத$_3$ம் ॥

यः नरः तु ய: நர: து எந்த மனிதன் **विज्ञानसारथिः** விஞ்ஞானஸாரதி$_2$: அறிவுடைய தேரோட்டியைப் போலவும் **मनः-प्रग्रहवान्** மன:-ப்ரக்$_3$ரஹவான் (தன்) வசத்திலுள்ள கடிவாளம் போன்ற மனதையுடையவனாகவும் உள்ளானோ **सः** ஸ: அவன் **अध्वनः** அத்$_4$வன: பயணத்தின் **पारं** பாரம் முடிவை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான். **तत्** தத் அது **विष्णोः** விஷ்ணோ: ப்ரஹ்மனுடைய **परमं** பரமம் மேலான **पदं** பத$_3$ம் இருப்பிடம்.

எந்த மனிதன் அறிவுடைய தேரோட்டியைப் போலவும் தன் வசத்திலுள்ள கடிவாளம் போன்ற மனதையுடையவனாகவும் உள்ளானோ, அவன் பயணத்தின் முடிவை அடைகிறான். அது ப்ரஹ்மனுடைய மேலான இருப்பிடம்.

१०. इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्थाः अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिः बुद्धेरात्मा महान् परः ॥

10. இந்த்$_3$ரியேப்$_4$ய: பரா ஹ்யர்தா$_2$: அர்தே$_2$ப்$_4$யச்$_1$ச பரம் மன: ।
மனஸஸ்து பரா பு$_3$த்$_3$தி$_4$: பு$_3$த்$_3$தே$_4$ராத்மா மஹான் பர: ॥

इन्द्रियेभ्यः இந்த்$_3$ரியேப்$_4$ய: இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் **अर्थाः हि** அர்தா$_2$: ஹி விஷயங்கள் **पराः** பரா: மேலானவை. **अर्थेभ्यः च** அர்தே$_2$ப்$_4$ய: ச விஷயங்களைக் காட்டிலும் **मनः** மன: மனம் **परं** பரம் மேலானது. **मनसः तु** மனஸ: து மனதைக்காட்டிலும் **बुद्धिः** பு$_3$த்$_3$தி$_4$: புத்தி **परा** பரா மேலானது. **बुद्धेः** பு$_3$த்$_3$தே$_4$: புத்தியைக் காட்டிலும் **महान् आत्मा** மஹான் ஆத்மா ஹிரண்யகர்பதத்துவம் **परः** பர: மேலானது.

இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் விஷயங்கள் மேலானவை. விஷயங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது. மனதைக் காட்டிலும் புத்தி மேலானது. புத்தியைக் காட்டிலும் ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் மேலானது.

११. महतः परमव्यक्तम् अव्यक्तात् पुरुषः परः ।
पुरुषान्न परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः ।।

11. மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத் புருஷ: பர: |
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா$_2$ ஸா பரா க$_3$தி: ||

महतः மஹத: ஹிரண்யகர்ப தத்துவத்தைக் காட்டிலும் **अव्यक्तं** அவ்யக்தம் மாயை **परं** பரம் மேலானது. **अव्यक्तात्** அவ்யக்தாத் மாயையைக்காட்டிலும் **पुरुषः** புருஷ: ஆத்மா **परः** பர: மேலானது. **पुरुषात्** புருஷாத் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் **परं** பரம் மேலானது **न किञ्चित्** ந கிஞ்சித் ஒன்றும் இல்லை. **सा काष्ठा** ஸா காஷ்டா$_2$ அதுவே முடிவான இடம். **सा परा** ஸா பரா அதுவே மேலான **गतिः** க$_3$தி: லக்ஷ்யம்.

ஹிரண்யகர்ப தத்துவத்தைக் காட்டிலும் மாயை மேலானது. மாயையைக் காட்டிலும் ஆத்மா மேலானது. ஆத்மாவைக் காட்டிலும் மேலானது ஒன்றும் இல்லை. அதுவே முடிவான இடம். அதுவே மேலான லக்ஷ்யம்.

१२. एष सर्वेषु भूतेषु गूढोऽऽत्मा न प्रकाशते ।
दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ।।

12. ஏஷ ஸர்வேஷு பூ$_4$தேஷு
கூ$_3$டோ$_4$ऽऽத்மா ந ப்ரகாச$_1$தே |
த்$_3$ருச்$_1$யதே த்வக்$_3$ர்யயா பு$_3$த்$_3$த்$_4$யா
ஸூக்ஷ்மயா ஸூக்ஷ்மத$_3$ர்சி$_1$பி$_4$: ||

सर्वेषु भूतेषु ஸர்வேஷு பூ$_4$தேஷு எல்லா உயிரினங்களுக்குள்ளும் **गूढः** கூ$_3$ட$_4$: மறைந்திருக்கின்ற **एषः आत्मा** ஏஷ: ஆத்மா இந்த ஆத்மா **न प्रकाशते** ந ப்ரகாச$_1$தே தெளிவாக விளங்குவதில்லை. **अग्र्यया** அக்$_3$ர்யயா கூர்மையான **सूक्ष्मया** ஸூக்ஷ்மயா நுட்பமான **बुद्ध्या** பு$_3$த்$_3$த்$_4$யா புத்தியின் மூலம் **सूक्ष्म-दर्शिभिः** ஸூக்ஷ்ம-த$_3$ர்சி$_1$பி$_4$: நுண்ணிய பார்வை உடையவர்களால் **तु दृश्यते** து த்$_3$ருச்$_1$யதே (இந்த ஆத்மா) அறியப்படுகிறது.

எல்லா உயிரினங்களுக்குள்ளும் மறைந்திருக்கின்ற இந்த ஆத்மா தெளிவாக விளங்குவதில்லை. கூர்மையான, நுட்பமான புத்தியின் மூலம் நுண்ணிய பார்வை உடையவர்களால் இந்த ஆத்மா அறியப்படுகிறது.

१३. यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञः तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ।
ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत् तद्यच्छेच्छान्त आत्मनि ।।

13. யச்சே$_2$த்$_3$வாங்மனஸீ ப்ராஜ்ஞ: தத்$_3$யச்சே$_2$ஜ்ஞான ஆத்மனி ।
ஞானமாத்மனி மஹதி நியச்சே$_2$த் தத்$_3$யச்சே$_2$ச்சா$_2$ந்த ஆத்மனி ।।

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞ: ஞானி **वाक्** வாக் வாக்கை **मनसी** மனஸீ மனதில் **यच्छेत्** யச்சே$_2$த் ஒடுக்கவேண்டும். **तत्** தத் அதை (மனதை) **ज्ञाने आत्मनि** ஞானே ஆத்மனி புத்தியில் **यच्छेत्** யச்சே$_2$த் ஒடுக்க வேண்டும். **ज्ञानं** ஞானம் புத்தியை **महति आत्मनि** மஹதி ஆத்மனி ஸமஷ்டி புத்தியில் **नियच्छेत्** நியச்சே$_2$த் ஒடுக்கவேண்டும். **तत्** தத் அதை (ஸமஷ்டி புத்தியை) **शान्ते आत्मनि** சா$_1$ந்தே ஆத்மனி சாந்தமான ஆத்மாவில் **यच्छेत्** யச்சே$_2$த் ஒடுக்கவேண்டும்.

ஞானி, வாக்கை மனதில் ஒடுக்க வேண்டும். மனதை புத்தியில் ஒடுக்க வேண்டும். புத்தியை ஸமஷ்டி புத்தியில் ஒடுக்க வேண்டும். ஸமஷ்டி புத்தியை சாந்தமான ஆத்மாவில் ஒடுக்க வேண்டும்.

१४. उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरान् निबोधत।
क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया दुर्गं पथस्तत् कवयो वदन्ति ॥

14. உத்திஷ்ட2த ஜாக்3ரத
ப்ராப்ய வரான் நிபோ3த4த ।
க்ஷுரஸ்ய தா4ரா நிசி1தா து3ரத்யயா
து3ர்க3ம் பத2ஸ்தத் கவயோ வத3ந்தி ॥

उत्तिष्ठत உத்திஷ்ட2த எழுந்துகொள்வீர்களாக. **जाग्रत** ஜாக்3ரத: விழித்துக் கொள்வீர்களாக. **वरान्** வரான் சான்றோர்களை **प्राप्य** ப்ராப்ய அடைந்து **निबोधत** நிபோ3த4த (ஆத்மாவை) அறிவீர்களாக. **क्षुरस्य** க்ஷுரஸ்ய கத்தியினுடைய **निशिता** நிசி1தா கூர்மையான **धारा** தா4ரா நுனியில் (நடப்பது எவ்விதம்) **दुरत्यया** து3ரத்யயா கடினமானதோ **तत्** தத் (அவ்விதம் ஞானத்திற்கான) இந்த **पथः** பத2: பாதை **दुर्गं** து3ர்க3ம் கடினமானது (என்று) **कवयः** கவய: ஞானிகள் **वदन्ति** வத3ந்தி கூறுகிறார்கள்.

எழுந்து கொள்வீர்களாக. விழித்துக் கொள்வீர்களாக. சான்றோர்களை அடைந்து ஆத்மாவை அறிவீர்களாக. கத்தியினுடைய கூர்மையான நுனியில் நடப்பது எவ்விதம் கடினமானதோ, அவ்விதம் ஞானத்திற்கான இந்தப் பாதையானது கடினமானது என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

१५. अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथारसं नित्यमगन्धवच्च यत्।
अनाद्यनन्तं महतः परं ध्रुवं निचाय्य तन्मृत्युमुखात् प्रमुच्यते ॥

15. அச1ப்3த3மஸ்பர்ச1மரூபமவ்யயம்
ததா2ரஸம் நித்யமக3ந்த4வச்ச யத் ।
அனாத்3யனந்தம் மஹத: பரம் த்4ருவம்
நிசாய்ய தந்ம்ருத்யுமுகா2த் ப்ரமுச்யதே ॥

यत् யத் எது **अशब्दं** அச$_1$ப்$_3$த$_3$ம் சப்தமற்றதோ **अस्पर्शं** அஸ்பர்ச$_1$ம் ஸ்பர்சமற்றதோ **अरूपं** அரூபம் ரூபமற்றதோ **तथा अरसं** ததா$_2$ அரஸம் சுவையற்றதோ **अगन्धवत् च** அக$_3$ந்த$_4$வத் ச வாஸனையற்றதோ **अव्ययं** அவ்யயம் தேய்வுறாததோ **नित्यं** நித்யம் என்றும் உள்ளதோ **अनादि-अनन्तं** அனாதி$_3$-அனந்தம் தோற்றமற்றதோ முடிவற்றதோ **महत:** மஹத: ஹிரண்யகர்பருக்கும் **परं** பரம் மேலானதோ **ध्रुवं** த்$_4$ருவம் அழியாததோ **तत्** தத் அதை **निचाय्य** நிசாய்ய தெளிவாக அறிந்து **मृत्युमुखात्** ம்ருத்யுமுகா$_2$த் மரணத்தினுடைய வாயிலிருந்து **प्रमुच्यते** ப்ரமுச்யதே (ஒருவன்) விடுவிக்கப்படுகிறான்.

எது சப்தமற்றதோ, ஸ்பர்சமற்றதோ, ரூபமற்றதோ, சுவையற்றதோ, வாஸனையற்றதோ, தேய்வுறாததோ, என்றும் உள்ளதோ, தோற்றமற்றதோ, முடிவற்றதோ, ஹிரண்யகர்பருக்கும் மேலானதோ, அழியாததோ, அதைத் தெளிவாக அறிந்து மரணத்தினுடைய வாயிலிருந்து ஒருவன் விடுவிக்கப்படுகிறான்.

१६. नाचिकेतमुपाख्यानं मृत्युप्रोक्तं सनातनम् ।
उक्त्वा श्रुत्वा च मेधावी ब्रह्मलोके महीयते ।।

16. நாசிகேதமுபாக்$_2$யானம் ம்ருத்யுப்ரோக்தம் ஸனாதனம் ।
உக்த்வா ச்$_1$ருத்வா ச மேதா$_4$வீ ப்$_3$ரஹ்மலோகே மஹீயதே ।।

नाचिकेतं நாசிகேதம் நசிகேதனால் அடையப்பட்ட **मृत्युप्रोक्तं** ம்ருத்யுப்ரோக்தம் யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட **सनातनं** ஸனாதனம் என்றும் தொடர்ந்துவந்த **उपाख्यानं** உபாக்$_2$யானம் இந்த உபதேசத்தை **श्रुत्वा** ச்$_1$ருத்வா கேட்டு **उक्त्वा च** உக்த்வா ச (பிறகு அதை) உபதேசிக்கின்ற **मेधावी** மேதா$_4$வீ ஞானி **ब्रह्मलोके** ப்$_3$ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் **महीयते** மஹீயதே மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

நசிகேதனால் அடையப்பட்ட, யமதேவரால் உபதேசிக்கப் பட்ட, என்றும் தொடர்ந்து வந்த இந்த உபதேசத்தைக் கேட்டு, பிறகு அதை உபதேசிக்கின்ற ஞானி ப்ரஹ்மலோகத்தில் மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

१७. य इमं परमं गुह्यं श्रावयेद् ब्रह्मसंसदि ।
प्रयत: श्राद्धकाले वा तदानन्त्याय कल्पते तदानन्त्याय कल्पत इति ।।

17. ய இமம் பரமம் கு$_3$ஹ்யம்
ச்$_1$ராவயேத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்மஸம்ஸதி$_3$ ।
ப்ரயத: ச்$_1$ராத்$_3$த$_4$காலே வா
ததா$_3$னந்த்யாய கல்பதே ததா$_3$னந்த்யாய கல்பத இதி ।।

य: ய: யார் **प्रयत:** ப்ரயத: தூய்மையானவனாக இருந்துகொண்டு **ब्रह्मसंसदि** ப்$_3$ரஹ்மஸம்ஸதி$_3$ ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸபையிலோ **श्राद्धकाले वा** ச்$_1$ராத்$_3$த$_4$காலே வா ச்ராத்த காலத்திலோ **इमं** இமம் இந்த **परमं** பரமம் மேலான **गुह्यं** கு$_3$ஹ்யம் ரஹஸ்யத்தை **श्रावयेत्** ச்$_1$ராவயேத் கேட்கும்படி செய்கிறானோ (அவனுக்கு) **तत्** தத் அது (அந்த ஸாதனையானது) **आनन्त्याय** ஆனந்த்யாய முடிவற்ற பலனையடைய **कल्पते** கல்பதே காரணமாகிறது. (அவனுக்கு) **तत्** தத் அது (அந்த ஸாதனையானது) **आनन्त्याय** ஆனந்த்யாய முடிவற்ற பலனையடைய **कल्पते** கல்பதே காரணமாகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் (இந்த முதல் அத்யாயம் முடிவடைகிறது).

யார் தூய்மையானவனாக இருந்துகொண்டு, ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸபையிலோ, ச்ராத்த காலத்திலோ, இந்த மேலான ரஹஸ்யத்தைக் கேட்கும்படி செய்கிறானோ, அவனுக்கு அந்த ஸாதனையானது முடிவற்ற பலனையடையக் காரணமாகிறது. அவனுக்கு அந்த ஸாதனையானது முடிவற்ற பலனையடையக் காரணமாகிறது. இவ்விதம் இந்த முதல் அத்யாயம் முடிவடைகிறது.

इति प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये प्रथमा वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி

१. पराञ्चि खानि व्यतृणत् स्वयम्भूः
तस्मात् पराङ् पश्यति नान्तरात्मन्।
कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षद्
आवृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्॥

1. பராஞ்சி கா$_2$னி வ்யத்ருணத் ஸ்வயம்பூ$_4$:
தஸ்மாத் பராங் பச்$_1$யதி நாந்தராத்மன் ।
கச்$_1$சித்$_3$தீ$_4$ர: ப்ரத்யகா$_3$த்மானமைக்ஷத்$_3$
ஆவ்ருத்தசக்ஷுரம்ருதத்வமிச்ச$_2$ன் ॥

स्वयम्भूः ஸ்வயம்பூ$_4$: ஈச்வரன் **खानि** கா$_2$னி இந்த்ரியங்களை **पराञ्चि** பராஞ்சி வெளிநோக்கு உடையனவாக (படைத்திருப்பதன் மூலம் நம்மை) **व्यतृणत्** வ்யத்ருணத் நாசப்படுத்திவிட்டார். **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **पराङ्** பராங் (ஒருவன்) வெளிவிஷயத்தையே **पश्यति** பச்$_1$யதி பார்க்கிறான். **अन्तरात्मन्** அந்தராத்மன் தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவை **न** ந பார்ப்பதில்லை. **कश्चित् धीरः** கச்$_1$சித் தீ$_4$ர: யாரோ ஒரு தீரன் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வம் மரணமற்ற நிலையை **इच्छन्** இச்ச$_2$ன் விரும்பி **आवृत्त-चक्षुः** ஆவ்ருத்த-சக்ஷு: வெளியிலிருந்து விலகிய பார்வையை உடையவனாக **प्रत्यक्** ப்ரத்யக் தன்னுள் உள்ள **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **ऐक्षत्** ஐக்ஷத் பார்க்கிறான்.

ஈச்வரன் இந்த்ரியங்களை வெளிநோக்கு உடையனவாகப் படைத்திருப்பதன் மூலம் நம்மை நாசப்படுத்தி விட்டார். ஆகவே ஒருவன் வெளிவிஷயத்தையே பார்க்கிறான். தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவைப் பார்ப்பதில்லை. யாரோ ஒரு தீரன் மரணமற்ற நிலையை விரும்பி. வெளியிலிருந்து விலகிய பார்வையை உடையவனாக தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவைப் பார்க்கிறான்.

२. पराचः कामाननुयन्ति बालाः ते मृत्योर्यन्ति विततस्य पाशम्।
अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमध्रुवेष्विह न प्रार्थयन्ते ॥

2. பராச: காமானனுயந்தி பா$_3$லா:
தே ம்ருத்யோர்யந்தி விததஸ்ய பாச$_1$ம் ।
அத$_2$ தீ$_4$ரா அம்ருதத்வம் விதி$_3$த்வா
த்$_4$ருவமத்$_4$ருவேஷ்விஹ ந ப்ரார்த$_2$யந்தே ॥

बालाः பா$_3$லா: பக்குவமற்றவர்கள் **पराचः** பராச: வெளியில் உள்ள **कामान्** காமான் இன்பங்களை **अनुयन्ति** அனுயந்தி நாடிச் செல்கிறார்கள். **ते** தே அவர்கள் **विततस्य** விததஸ்ய எங்கும் வ்யாபிக்கின்ற **मृत्योः** ம்ருத்யோ: மரணத்தின் **पाशं** பாச$_1$ம் வலையில் **यन्ति** யந்தி வீழ்கிறார்கள். **अथ** அத$_2$ ஆனால் **धीराः** தீ$_4$ரா: தீரர்கள் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வம் மரணமற்ற **ध्रुवं** த்$_4$ருவம் என்றுமுள்ளதை **विदित्वा** விதி$_3$த்வா அறிந்து **अध्रुवेषु** அத்$_4$ருவேஷு அழிகின்றனவற்றுள் **इह** இஹ இங்கு **न प्रार्थयन्ते** ந ப்ரார்த$_2$யந்தே (எதையும்) நாடுவதில்லை.

பக்குவமற்றவர்கள் வெளியில் உள்ள இன்பங்களை நாடிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கும் வ்யாபிக்கின்ற மரணத்தின் வலையில் வீழ்கிறார்கள். ஆனால் தீரர்கள் மரணமற்ற, என்றுமுள்ளதை அறிந்து, அழிகின்றனவற்றுள் இங்கு எதையும் நாடுவதில்லை.

३. येन रूपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शाँश्च मैथुनान्।
एतेनैव विजानाति किमत्र परिशिष्यते। एतद्वै तत्॥

3. யேன ரூபம் ரஸம் க$_3$ந்த$_4$ம்
ச$_1$ப்$_3$தா$_3$ன் ஸ்பர்சா$_1$ம்ச்$_1$ச மைது$_2$னான் ।
ஏதேனைவ விஜானாதி
கிமத்ர பரிசி$_1$ஷ்யதே । ஏதத்$_3$வை தத் ॥

येन एतेन एव யேன ஏதேன ஏவ இந்த (சைதன்யத்தினால்) தான் (ஒருவன்) **रूपं** ரூபம் ரூபத்தை **रसं** ரஸம் சுவையை **गन्धं** க$_3$ந்த$_4$ம் வாஸனையை **शब्दान्** ச$_1$ப்$_3$தா$_3$ன் சப்தங்களை **स्पर्शान्** ஸ்பர்சா$_1$ன் ஸ்பர்சங்களை **मैथुनान् च** மைது$_2$னான் ச இன்பங்களை **विजानाति** விஜானாதி அறிகிறான். **अत्र** அத்ர இங்கு (சைதன்யத்தால் அறியப் படாதது) **किं** கிம் என்ன **परिशिष्यते** பரிசி$_1$ஷ்யதே எஞ்சியிருக்கிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

இந்த சைதன்யத்தினால்தான் ஒருவன் ரூபத்தை, சுவையை, வாஸனையை, சப்தங்களை, ஸ்பர்சங்களை, இன்பங்களை அறிகிறான். இங்கு சைதன்யத்தால் அறியப்படாதது என்ன எஞ்சியிருக்கிறது. இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

४. **स्वप्रान्तं जागरितान्तं च उभौ येनानुपश्यति ।**
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥

4. ஸ்வப்னாந்தம் ஜாக$_3$ரிதாந்தம் ச உபௌ$_4$ யேனானுபச்$_1$யதி ।
மஹாந்தம் விபு$_4$மாத்மானம் மத்வா தீ$_4$ரோ ந சோ$_1$சதி ॥

येन யேன எதனால் (ஒருவன்) **स्वप्रान्तं** ஸ்வப்னாந்தம் கனவு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் **जागरितान्तं** ஜாக$_3$ரிதாந்தம் விழிப்பு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் **उभौ च** உபௌ$_4$ ச ஆகிய இரண்டையும் **अनुपश्यति** அனுபச்$_1$யதி பார்க்கிறானோ (அந்த) **महान्तं** மஹாந்தம் மேலான **विभुं** விபு$_4$ம் அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்ற **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **मत्वा** மத்வா அறிந்து **धीरः** தீ$_4$ர: தீரன் **न शोचति** ந சோ$_1$சதி துயரப்படுவதில்லை.

எதனால் ஒருவன் கனவு நிலையில் உள்ள பொருள்கள், விழிப்பு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் ஆகிய இரண்டையும் பார்க்கிறானோ, அந்த மேலான, அனைத்தையும் வ்யாபிக் கின்ற ஆத்மாவை அறிந்து, தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

५. य इमं मध्वदं वेद आत्मानं जीवमन्तिकात्।
ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते। एतद्वै तत्॥

5. ய இமம் மத்₄வத₃ம் வேத₃ ஆத்மானம் ஜீவமந்திகாத் ।
ஈசா₁னம் பூ₄தப₄வ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகு₃ப்ஸதே ।
ஏதத்₃வை தத் ॥

यः ய: யார் **मध्वदं** மத்₄வத₃ம் கர்மபலனை அனுபவிக்கின்ற **इमं** இமம் இந்த **जीवं आत्मानं** ஜீவம் ஆத்மானம் ஜீவாத்மாவையும் **भूतभव्यस्य** பூ₄தப₄வ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வரவிருப்பதற்கும் **ईशानं** ஈசா₁னம் ஈச்வரனாக உள்ளவரையும் **अन्तिकात्** அந்திகாத் ஒன்றாக **वेद** வேத₃ அறிகிறானோ **ततः** தத: அதன்பிறகு (அவன் தன்னை) **न विजुगुप्सते** ந விஜுகு₃ப்ஸதே பாதுகாத்துக்கொள்ள விரும்பமாட்டான். **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

யார் கர்மபலனை அனுபவிக்கின்ற இந்த ஜீவாத்மாவையும், கடந்ததற்கும் வரவிருப்பதற்கும் ஈச்வரனாக உள்ளவரையும் ஒன்றாக அறிகிறானோ, அதன்பிறகு அவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்பமாட்டான். இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

६. यः पूर्वं तपसो जातम् अद्भ्यः पूर्वमजायत।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेभिर्व्यपश्यत। एतद्वै तत्॥

6. ய: பூர்வம் தபஸோ ஜாதம் அத்₃ப்₄ய: பூர்வமஜாயத ।
கு₃ஹாம் ப்ரவிச்₁ய திஷ்ட₂ந்தம் யோ பூ₄தேபி₄ர்வ்யபச்₁யத ।
ஏதத்₃வை தத் ॥

यः ய: எந்த (ஹிரண்யகர்பர்) **तपसः** தபஸ: (ப்ரஹ்மதேவரின்) தவத்திலிருந்து **पूर्वं** பூர்வம் முதலில் **जातं** ஜாதம் தோன்றியவராகவும் **अद्भ्यः** அத்₃ப்₄ய: ஸ்தூலபூதங்களுக்கு **पूर्वं** பூர்வம் முன் **अजायत** அஜாயத தோன்றியவராகவும் (உள்ளாரோ அவரை) **गुहां** கு₃ஹாம்

ஹ்ருதய குகையில் **प्रविश्य** ப்ரவிச்₁ய நுழைந்து **भूतेभिः** பூ₄தேபி₄: ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களுடன் **तिष्ठन्तं** திஷ்ட₂ந்தம் வீற்றிருப்பவராக **यः** ய: யார் **व्यपश्यत** வ்யபச்₁யத அறிகிறானோ (அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன்). **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஹிரண்யகர்பரே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

எந்த ஹிரண்யகர்பர் ப்ரஹ்மதேவரின் தவத்திலிருந்து முதலில் தோன்றியவராகவும் ஸ்தூலபூதங்களுக்கு முன் தோன்றிய வராகவும் உள்ளாரோ அவரை, ஹ்ருதய குகையில் நுழைந்து ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களுடன் வீற்றிருப்பவராக யார் அறிகிறானோ, அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன். இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

७. या प्राणेन सम्भवति अदितिर्देवतामयी।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तीं या भूतेभिर्व्यजायत। एतद्वै तत्॥

7. யா ப்ராணேன ஸம்ப₄வதி அதி₃திர்தே₃வதாமயீ ।
குு₃ஹாம் ப்ரவிச்₁ய திஷ்ட₂ந்தீம் யா பூ₄தேபி₄ர்வ்யஜாயத ।
ஏதத்₃வை தத் ॥

या யா யார் **प्राणेन** ப்ராணேன ஹிரண்யகர்பராக **सम्भवति** ஸம்ப₄வதி தோற்றத்தை அடைந்து (மேலும்) **या** யா அவரே **भूतेभिः** பூ₄தேபி₄: ஸூக்ஷ்மபூதங்களுடன் **व्यजायत** வ்யஜாயத தோன்றி **अदितिः** அதி₃தி: அனைத்தையும் அனுபவிப்பவராகவும் **देवतामयी** தே₃வதாமயீ தேவதைகளாகவும் விளங்கி வருகின்றாரோ (அவரை) **गुहां** கு₃ஹாம் ஹ்ருதய குகையில் **प्रविश्य** ப்ரவிச்₁ய நுழைந்து **तिष्ठन्तीं** திஷ்ட₂ந்தீம் வீற்றிருப்பவராக (யார் அறிகிறானோ அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன்). **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஹிரண்யகர்பரே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

யார் ஹிரண்யகர்பராக தோற்றத்தை அடைந்து மேலும் அவரே ஸூக்ஷ்ம பூதங்களுடன் தோன்றி, அனைத்தையும் அனுபவிப்பவராகவும் தேவதைகளாகவும் விளங்கிவருகின்றாரோ, அவரை ஹ்ருதய குஹையில் நுழைந்து வீற்றிருப்பவராக யார் அறிகிறானோ அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன். இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

௮. अरण्योर्निहितो जातवेदाः गर्भ इव सुभृतो गर्भिणीभिः ।
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिः हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ।
एतद्वै तत् ॥

8. அரண்யோர்நிஹிதோ ஜாதவேதா$_3$:
க$_3$ர்ப$_4$ இவ ஸுப்$_4$ருதோ க$_3$ர்பி$_4$ணீபி$_4$: ।
தி$_3$வே தி$_3$வ ஈட்$_3$யோ ஜாக்$_3$ருவத்$_3$பி$_4$:
ஹவிஷ்மத்$_3$பி$_4$ர்மனுஷ்யேபி$_4$ரக்$_3$னி: । ஏதத்$_3$வை தத் ॥

अरण्योः அரண்யோ: அரணி என்ற இரண்டு மரக்கட்டைக்குள் **निहितः** நிஹித: இருக்கின்ற **जातवेदाः** ஜாதவேதா$_3$: விராட் **गर्भिणीभिः** க$_3$ர்பி$_4$ணீபி$_4$: கர்பத்தையுடைய பெண்களால் **गर्भः** க$_3$ர்ப$_4$: கர்பமானது (பாதுகாக்கப்படுவது) **इव** இவ போல **सुभृतः** ஸுப்$_4$ருத: பாதுகாக்கப் படுகிறது. **अग्निः** அக்$_3$னி: விராட் **दिवे दिवे** தி$_3$வே தி$_3$வே ஒவ்வொரு நாளும் **हविष्मद्भिः मनुष्येभिः** ஹவிஷ்மத்$_3$பி$_4$: மனுஷ்யேபி$_4$: யாகம் செய்கின்ற மனிதர்களாலும் **जागृवद्भिः** ஜாக்$_3$ருவத்$_3$பி$_4$: உபாஸகர் களாலும் **ईड्यः** ஈட்$_3$ய: பூஜிக்கப்படுகிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த விராட் ஸ்வரூபமே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

அரணி என்ற இரண்டு மரக்கட்டைக்குள் இருக்கின்ற விராட், கர்பத்தையுடைய பெண்களால் கர்பமானது பாதுகாக்கப் படுவது போலப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. விராட் ஒவ்வொரு நாளும் யாகம் செய்கின்ற மனிதர்களாலும் உபாஸகர்களாலும் பூஜிக்கப் படுகிறது. இந்த விராட் ஸ்வரூபமே அந்தத் தத்துவம்.

யாகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அக்னியை அரணி என்ற இரு மரக்கட்டைகளைக் கடைவதின் மூலம் எடுப்பார்கள். அவ்விதம் எடுத்த அக்னி பாதுகாக்கப்படும். இங்கு அக்னி விராட் தத்துவமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஸ்தூல சரீரத்தில் அபிமானம் வைக்கும் பொழுது ஜீவனுக்கு விச்வன் என்று பெயர். ஸ்தூல உலகையே உடலாக அபிமானிக்கும் ஈச்வரனுக்கு விராட் என்று பெயர். விராட் தத்துவமும் விச்வனும் உண்மையில் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே உள்ளார்கள். அது போல் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அபிமானம் வைக்கும் ஜீவனுக்கு தைஜசன் என்று பெயர். ஸூக்ஷ்ம உலகை அபிமானிக்கும் ஈச்வரனுக்கு ஹிரண்யகர்பர் என்று பெயர். தைஜஸனும் ஹிரண்யகர்பரும் உண்மையில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமே. அதுபோல் காரண சரீரத்தில் மட்டும் அபிமானம் வைக்கும் ஜீவனுக்கு ப்ராஞன் என்று பெயர். காரண உலகம் என்பது மாயா. அந்த மாயாதத்துவத்தில் வெளிப் படுகின்ற ஈச்வரனுக்கு அந்தர்யாமி என்று பெயர். ப்ராஞனும் அந்தர்யாமியும் உண்மையில் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமே. இவ்விதம் ஜீவன்-ஈச்வரன் ஆகிய தத்துவங்களைப் பல கோணங்களில் பார்த்து, இருவருக்கும் உடல்-உலகம் என்ற அடிப்படையில் வேற்றுமை உண்டே தவிர உண்மையில் வேற்றுமை இல்லை என்ற ஜீவ-ஈச்வர ஐக்யம் பேசப்பட்டுள்ளது.

९. यतश्चोदेति सूर्यः अस्तं यत्र च गच्छति।
तं देवाः सर्वे अर्पिताः तदु नात्येति कश्चन। एतद्वै तत्॥

9. யதச்$_1$சோதே$_3$தி ஸூர்ய: அஸ்தம் யத்ர ச க$_3$ச்ச$_2$தி ।
தம் தே$_3$வா: ஸர்வே அர்பிதா: தது$_3$ நாத்யேதி கச்$_1$சன ।
ஏதத்$_3$வை தத் ॥

यतः च யத: ச எதனிடமிருந்து **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **उदेति** உதே$_3$தி உதிக்கிறாரோ **यत्र च** யத்ர ச எதில் **अस्तं गच्छति** அஸ்தம் க$_3$ச்ச$_2$தி அஸ்தமிக்கிறாரோ **तं** தம் அவரை (அந்த ஹிரண்யகர்பரை) **सर्वे देवाः** ஸர்வே தே$_3$வா: எல்லா தேவர்களும் **अर्पिताः** அர்பிதா: சார்ந்துள்ளார்கள். **कश्चन** கச்$_1$சன எதுவும் **तत् उ** தத் உ அவரை **न अत्येति** ந அத்யேதி கடந்து செல்வதில்லை. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஹிரண்யகர்பரே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

எதனிடமிருந்து ஸூர்யன் உதிக்கிறாரோ, எதில் அஸ்தமிக்கிறாரோ, அந்த ஹிரண்யகர்பரை எல்லா தேவர்களும் சார்ந்துள்ளார்கள். எதுவும் அவரைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

१०. यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह।
मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति॥

10. யதே₃வேஹ தத₃முத்ர யத₃முத்ர தத₃ந்விஹ ।
ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நாநேவ பச்₁யதி ॥

यत् யத் எது **इह** இஹ இங்கு (ஜீவனாக உள்ளதோ) **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே **अमुत्र** அமுத்ர அங்கு (ப்ரஹ்மனாக உள்ளது). **यत्** யத் எது **अमुत्र** அமுத்ர அங்கு (ப்ரஹ்மனாக உள்ளதோ) **तत् अनु** தத் அனு அதுவே **इह** இஹ இங்கு (ஜீவனாக உள்ளது). **यः** ய: யார் **इह** இஹ இங்கு **नाना इव** நாநா இவ வேற்றுமையை **पश्यति** பச்₁யதி பார்க்கிறானோ **सः** ஸ: அவன் **मृत्योः** ம்ருத்யோ: மரணத்திலிருந்து **मृत्युं** ம்ருத்யும் மரணத்தை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான்.

எது இங்கு ஜீவனாக உள்ளதோ அதுவே அங்கு ப்ரஹ்மனாக உள்ளது. எது அங்கு ப்ரஹ்மனாக உள்ளதோ அதுவே இங்கு ஜீவனாக உள்ளது. யார் இங்கு வேற்றுமையைப் பார்க்கிறானோ, அவன் மரணத்திலிருந்து மரணத்தை அடைகிறான்.

११. मनसैवेदमाप्तव्यं नेह नानास्ति किञ्चन।
मृत्योः स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति॥

11. மனஸைவேத₃மாப்தவ்யம் நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன ।
ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யும் க₃ச்ச₂தி ய இஹ நாநேவ பச்₁யதி ॥

इदं இத₃ம் இது (இந்த அறிவு) **मनसा एव** மனஸா ஏவ மனதால்தான் **आप्तव्यम्** ஆப்தவ்யம் அடையப்படும். **इह** இஹ இங்கு **नाना** நாநா வேற்றுமை **किञ्चन** கிஞ்சன ஒன்றும் **न अस्ति** ந அஸ்தி இல்லை.

यः ய: யார் **इह** இஹ இங்கு **नाना इव** நாநா இவ வேற்றுமையை **पश्यति** பச்1யதி பார்க்கிறானோ **सः** ஸ: அவன் **मृत्योः** ம்ருத்யோ: மரணத் திலிருந்து **मृत्युं** ம்ருத்யும் மரணத்திற்கு **गच्छति** க3ச்ச2தி செல்கிறான்.

இந்த அறிவு மனதால்தான் அடையப்படும். இங்கு வேற்றுமை ஒன்றும் இல்லை. யார் இங்கு வேற்றுமையைப் பார்க் கிறானோ அவன் மரணத்திலிருந்து மரணத்திற்குச் செல்கிறான்.

१२. अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषः मध्य आत्मनि तिष्ठति।
ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते। एतद्वै तत्॥

12. அங்கு3ஷ்ட2மாத்ர: புருஷ: மத்4ய ஆத்மனி திஷ்ட2தி ।
ஈசா1னோ பூ4தப4வ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகு3ப்ஸதே ।
ஏதத்3வை தத் ॥

भूतभव्यस्य பூ4தப4வ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் **ईशानः** ஈசா1ன: தலைவனான **पुरुषः** புருஷ: ப்ரஹ்மன் **अङ्गुष्ठमात्रः** அங்கு3ஷ்ட2மாத்ர: கட்டைவிரல் அளவுள்ளவனாக **आत्मनि मध्ये** ஆத்மனி மத்4யே உடலின் நடுவில் **तिष्ठति** திஷ்ட2தி வீற்றிருக்கிறான். **ततः** தத: இந்த அறிவுக்குப்பின் (ஒருவன் தன்னை) **न विजुगुप्सते** ந விஜுகு3ப்ஸதே பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்ப மாட்டான். **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் தலைவனான ப்ரஹ்மன் கட்டைவிரல் அளவுள்ளவனாக, உடலின் நடுவில் வீற்றிருக் கிறான். இந்த அறிவுக்குப்பின் ஒருவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்ப மாட்டான். இந்த ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

१३. अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषः ज्योतिरिवाधूमकः।
ईशानो भूतभव्यस्य स एवाद्य स उ श्वः। एतद्वै तत्॥

13. அங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ர: புருஷ: ஜ்யோதிரிவாதூ₄மக: ।
ஈசா₁னோ பூ₄தப₄வ்யஸ்ய ஸ ஏவாத்₃ய ஸ உ ச்₁வ: ।
ஏதத்₃வை தத் ॥

भूतभव्यस्य பூ₄தப₄வ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் **ईशानः** ஈசா₁ன: தலைவனான **अङ्गुष्ठमात्रः** அங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ர: கட்டைவிரல் அளவுள்ள **पुरुषः** புருஷ: ப்ரஹ்மன் **अधूमकः** அதூ₄மக: புகையற்ற **ज्योतिः इव** ஜ்யோதி: இவ ஜ்யோதியைப் போன்றவர். **सः एव** ஸ: ஏவ அவரே **अद्य** அத்₃ய இன்றும் (உள்ளார்). **सः उ** ஸ: உ அவரே **श्वः** ச்₁வ: நாளையும் (இருப்பவர்). **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் தலைவனான, கட்டை விரல் அளவுள்ள ப்ரஹ்மன் புகையற்ற ஜ்யோதியைப் போன்றவர். அவரே இன்றும் உள்ளார். அவரே நாளையும் இருப்பவர். இந்த ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

१४. यथोदकं दुर्गे वृष्टं पर्वतेषु विधावति ।
एवं धर्मान् पृथक्पश्यन् तानेवानुविधावति ॥

14. யதோ₂த₃கம் து₃ர்கே₃ வ்ருஷ்டம் பர்வதேஷு விதா₄வதி ।
ஏவம் த₄ர்மான் ப்ருத₂க்பச்₁யன் தானேவானுவிதா₄வதி ॥

यथा யதா₂ எவ்விதம் **दुर्गे** து₃ர்கே₃ மலையில் **वृष्टं** வ்ருஷ்டம் பெய்த **उदकं** உத₃கம் நீர் **पर्वतेषु** பர்வதேஷு மலைப்பகுதிகளில் **विधावति** விதா₄வதி ஓடி மறைகிறதோ **एवं** ஏவம் அவ்விதம் **धर्मान्** த₄ர்மான் ஜீவர்களை **पृथक्** ப்ருத₂க் வேறுபாட்டுடன் **पश्यन्** பச்₁யன் பார்ப்பவன் **तान् एव** தான் ஏவ அவற்றைத் தொடர்ந்து **अनुविधावति** அனுவிதா₄வதி சென்று மடிகிறான்.

எவ்விதம் மலையில் பெய்த நீர் மலைப்பகுதிகளில் ஓடி மறைகிறதோ, அவ்விதம் ஜீவர்களை வேறுபாட்டுடன் பார்ப்பவன் அவற்றைத் தொடர்ந்து சென்று மடிகிறான்.

१५. यथोदकं शुद्धे शुद्धम् आसिक्तं तादृगेव भवति।
एवं मुनेर्विजानतः आत्मा भवति गौतम॥

15. யதோ2த3கம் ஶு1த்3தே4 ஶு1த்3த4ம் ஆஸிக்தம் தாத்3ருகே3வ ப4வதி ।
ஏவம் முனேர்விஜானத: ஆத்மா ப4வதி கௌ3தம ॥

गौतम கௌ3தம கௌதமனே (நசிகேதனே) **यथा** யதா2 எவ்விதம் **शुद्धे** ஶு1த்3தே4 தூய்மையான (நீரில்) **शुद्धं** ஶு1த்3த4ம் தூய்மையான **उदकं** உத3கம் நீர் **आसिक्तं** ஆஸிக்தம் விடப்படும்பொழுது **तादृक् एव** தாத்3ருக் ஏவ தூய்மையானதாகவே **भवति** ப4வதி இருக்கிறதோ **एवं** ஏவம் அதுபோல **विजानतः** விஜானத: ஞானத்தை உடைய **मुनेः** முனே: முனிவருக்கு **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மாவானது (ப்ரஹ்மனாகவே) **भवति** ப4வதி இருக்கிறது.

நசிகேதனே, எவ்விதம் தூய்மையான நீரில் தூய்மையான நீர் விடப்படும் பொழுது தூய்மையானதாகவே இருக்கிறதோ அதுபோல ஞானத்தை உடைய முனிவருக்கு ஆத்மாவானது ப்ரஹ்மனாகவே இருக்கிறது.

इति द्वितीयाध्याये प्रथमा वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல்லி முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி

१. पुरमेकादशद्वारम् अजस्यावक्रचेतसः ।
अनुष्ठाय न शोचति विमुक्तश्च विमुच्यते । एतद्वै तत् ॥

1. புரமேகாத$_3$ச$_1$த்$_3$வாரம் அஜஸ்யாவக்ரசேதஸ: ।
அனுஷ்டா$_2$ய ந சோ$_1$சதி விமுக்தச்$_1$ச விமுச்யதே ।
ஏதத்$_3$வை தத் ॥

अजस्य அஜஸ்ய பிறவாத **अवक्र-चेतसः** அவக்ர-சேதஸ: பிளவுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமான (ஆத்மாவுக்கு) **एकादश-द्वारं** ஏகாத$_3$ச$_1$-த்$_3$வாரம் பதினோரு வாயில்களை உடைய **पुरं** புரம் நகரத்தை (போன்ற உடல் உள்ளது). **अनुष्ठाय** அனுஷ்டா$_2$ய (இந்த ஆத்மாவை) த்யானிப்பதால் **न शोचति** ந சோ$_1$சதி (ஒருவன்) துயரப்படுவதில்லை. **विमुक्तः च** விமுக்த: ச (உயிர்வாழும் பொழுதே) விடுபட்டவனாக **विमुच्यते** விமுச்யதே (இறப்புக்குப் பிறகு) விடுவிக்கப்படுகிறான். **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

பிறவாத, பிளவுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மாவுக்கு பதினோரு வாயில்களை உடைய நகரத்தைப் போன்ற உடல் உள்ளது. இந்த ஆத்மாவை த்யானிப்பதால் ஒருவன் துயரப் படுவதில்லை. உயிர் வாழும்பொழுதே விடுபட்டவனாக இறப்புக்குப் பிறகு விடுவிக்கப்படுகிறான். இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

२. हँसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्
होता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जाः
गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥

2. ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்
ஹோதா வேதிஷதிதிர்துரோணஸத் ।
ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா:
கோஜா ரிதஜா அத்ரிஜா ரிதம் ப்ருஹத் ॥

ऋतं ரிதம் உண்மையான **बृहत्** ப்ருஹத் அந்த மேலான (தத்துவம்) **हंस:** ஹம்ஸ: ஸூர்யனாக **शुचिषत्** ஶுசிஷத் ஸ்வர்கத்தில் இருக்கிறது. **वसु:** வஸு: வாயுவாக **अन्तरिक्षसत्** அந்தரிக்ஷஸத் ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. **होता** ஹோதா நெருப்பாக **वेदिषत्** வேதிஷத் பூமியில் இருக்கிறது. **अतिथि:** அதிதி: விருந்தினராக **दुरोणसत्** துரோணஸத் வீட்டில் இருக்கிறது. **नृषत्** ந்ருஷத் மனிதர்களுக்குள் இருக்கிறது. **वरसत्** வரஸத் தேவர்களுக்குள் இருக்கிறது. **ऋतसत्** ரிதஸத் யாகங்களுக்குள் இருக்கிறது. **व्योमसत्** வ்யோமஸத் ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. **अब्जा:** அப்ஜா: நீருக்குள் பிறந்த உயிரினங்களாக இருக்கிறது. **गोजा:** கோஜா: பூமியில் பிறந்த தானியங்களாக இருக்கிறது. **ऋतजा** ரிதஜா யஞங்களின் அங்கங்களாக இருக்கிறது. **अद्रिजा:** அத்ரிஜா: மலைகளில் தோன்றிய நதிகளாக இருக்கிறது.

உண்மையான அந்த மேலான தத்துவம் ஸூர்யனாக ஸ்வர்கத்தில் இருக்கிறது. வாயுவாக ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. நெருப்பாக பூமியில் இருக்கிறது. விருந்தினராக வீட்டில் இருக்கிறது. மனிதர்களுக்குள் இருக்கிறது. தேவர்களுக்குள் இருக்கிறது. யாகங்களுக்குள் இருக்கிறது. ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. நீருக்குள் பிறந்த உயிரினங்களாக இருக்கிறது. பூமியில் பிறந்த தானியங்களாக இருக்கிறது. யஞங்களின் அங்கங்களாக இருக்கிறது. மலைகளில் தோன்றிய நதிகளாக இருக்கிறது.

३. ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयति अपानं प्रत्यगस्यति ।
मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते ॥

3. ஊர்த்4வம் ப்ராணமுன்னயதி அபானம் ப்ரத்யக3ஸ்யதி ।
மத்4யே வாமனமாஸீனம் விச்1வே தே3வா உபாஸதே ।।

प्राणं ப்ராணம் (ஆத்மா) ப்ராணனை **ऊर्ध्वं** ஊர்த்4வம் மேல்நோக்கி **उन्नयति** உன்னயதி இழுக்கிறது. **अपानं** அபானம் அபானனை **प्रत्यक्** ப்ரத்யக் கீழ்நோக்கி **अस्यति** அஸ்யதி தள்ளுகிறது. **विश्वे देवाः** விச்1வே தே3வா: எல்லா இந்த்ரியங்களும் **मध्ये** மத்4யே ஹ்ருதயத்தில் **आसीनं** ஆஸீனம் இருக்கின்ற **वामनं** வாமனம் வணங்கத்தக்க (ஆத்மாவை) **उपासते** உபாஸதே வழிபடுகின்றன.

ஆத்மா ப்ராணனை மேல்நோக்கி இழுக்கிறது. அபானனைக் கீழ்நோக்கித் தள்ளுகிறது. எல்லா இந்த்ரியங்களும் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கின்ற வணங்கத்தக்க ஆத்மாவை வழிபடுகின்றன.

४. अस्य विस्त्रंसमानस्य शरीरस्थस्य देहिनः ।
देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यते । एतद्वै तत् ।।

4. அஸ்ய விஸ்ரம்ஸமானஸ்ய ச1ரீரஸ்த2ஸ்ய தே3ஹின: ।
தே3ஹாத்3விமுச்யமானஸ்ய கிமத்ர பரிசி1ஷ்யதே ।
ஏதத்3வை தத் ।।

शरीरस्थस्य ச1ரீரஸ்த2ஸ்ய உடலில் இருக்கின்ற **अस्य देहिनः** அஸ்ய தே3ஹின: இந்த ஆத்மா **विस्त्रंसमानस्य** விஸ்ரம்ஸமானஸ்ய வெளியேறும்பொழுது **देहात्** தே3ஹாத் (அதாவது) உடலிலிருந்து **विमुच्यमानस्य** விமுச்யமானஸ்ய விலகிச்சென்று விடும் பொழுது **अत्र** அத்ர இந்த உடலில் **किं** கிம் என்னதான் **परिशिष्यते** பரிசி1ஷ்யதே எஞ்சியிருக்கிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

உடலில் இருக்கின்ற இந்த ஆத்மா வெளியேறும்பொழுது அதாவது உடலிலிருந்து விலகிச் சென்றுவிடும்பொழுது இந்த

உடலில் என்னதான் எஞ்சியிருக்கிறது! இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

५. न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन ।
इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥

5. ந ப்ராணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கச்1சன ।
இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மிந்நேதாவுபாச்1ரிதௌ ॥

कश्चन मर्त्यः கச்1சன மர்த்ய: எந்த மனிதனும் **प्राणेन** ப்ராணேன ப்ராணனால் **न जीवति** ந ஜீவதி வாழ்வதில்லை. **अपानेन** அபானேன அபானனால் **न** ந வாழ்வதில்லை. **यस्मिन्** யஸ்மிந் எந்த (ஆத்மாவினிடத்தில்) **एतौ** ஏதௌ இவ்விரண்டும் **उपाश्रितौ** உபாச்1ரிதௌ சார்ந்துள்ளதோ (அந்த இவ்விரண்டிற்கு) **इतरेण तु** இதரேண து வேறான (ஆத்மாவினால்) **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கிறார்கள்.

எந்த மனிதனும் ப்ராணனால் வாழ்வதில்லை. அபானனால் வாழ்வதில்லை. எந்த ஆத்மாவினிடத்தில் இவ்விரண்டும் சார்ந்துள்ளதோ, அந்த இவ்விரண்டிற்கு வேறான ஆத்மாவினால் வாழ்கிறார்கள்.

६. हन्त त इदं प्रवक्ष्यामि गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ।
यथा च मरणं प्राप्य आत्मा भवति गौतम ॥

6. ஹந்த த இத3ம் ப்ரவக்ஷ்யாமி கு3ஹ்யம் ப்3ரஹ்ம ஸனாதனம் ।
யதா2 ச மரணம் ப்ராப்ய ஆத்மா ப4வதி கௌ3தம ॥

गौतम கௌ3தம கௌதமனே (நசிகேதனே) **ते** தே உனக்கு **इदं** இத3ம் இந்த **गुह्यं** கு3ஹ்யம் ரஹஸ்யமான **सनातनं** ஸனாதனம் என்றுமுள்ள **ब्रह्म** ப்3ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **प्रवक्ष्यामि** ப்ரவக்ஷ்யாமி கூறுகிறேன். **हन्त** ஹந்த மேலும் **मरणं** மரணம் மரணத்தை **प्राप्य** ப்ராப்ய அடைந்தபின் **यथा च** யதா2 ச எவ்விதம் **आत्मा** ஆத்மா ஜீவன் **भवति** ப4வதி தொடர்கிறான் (என்பதையும் கூறுகிறேன்).

நசிகேதனே, உனக்கு இந்த ரஹஸ்யமான என்றுமுள்ள ப்ரஹ்மனைக் கூறுகிறேன். மேலும் மரணத்தை அடைந்தபின் எவ்விதம் ஜீவன் தொடர்கிறான் என்பதையும் கூறுகிறேன்.

७. योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः ।
स्थाणुमन्येऽनुसंयन्ति यथाकर्म यथाश्रुतम् ॥

7. யோனிமந்யே ப்ரபத்$_3$யந்தே ச$_1$ரீரத்வாய தே$_3$ஹின: ।
ஸ்தா$_2$ணுமந்யேऽனுஸம்யந்தி யதா$_2$கர்ம யதா$_2$ ச்$_1$ருதம் ॥

यथाकर्म யதா$_2$கர்ம அவரவர்களுடைய கர்மத்திற்கேற்பவும் **यथाश्रुतं** யதா$_2$ச்$_1$ருதம் அவரவர்களுடைய உபாஸனைக்கேற்பவும் **अन्ये** அந்யே சில **देहिनः** தே$_3$ஹின: ஜீவர்கள் **शरीरत्वाय** ச$_1$ரீரத்வாய (மனித அல்லது மிருக) உடலை எடுப்பதற்காக **योनिं** யோனிம் கர்பத்தை **प्रपद्यन्ते** ப்ரபத்$_3$யந்தே அடைகிறார்கள். **अन्ये** அந்யே வேறுசில (ஜீவர்கள்) **स्थाणुं** ஸ்தா$_2$ணும் மரம் (முதலிய உடலை) **अनुसंयन्ति** அனுஸம்யந்தி அடைகிறார்கள்.

அவரவர்களுடைய கர்மத்திற்கேற்பவும் அவரவர்களுடைய உபாஸனைக்கேற்பவும் சில ஜீவர்கள் மனித அல்லது மிருக உடலை எடுப்பதற்காக கர்பத்தை அடைகிறார்கள். வேறுசில ஜீவர்கள் மரம் முதலிய உடலை அடைகிறார்கள்.

८. य एष सुप्तेषु जागर्ति कामं कामं पुरुषो निर्मिमाणः ।
तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन । एतद्वै तत् ॥

8. ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாக$_3$ர்தி
காமம் காமம் புருஷோ நிர்மிமாண: ।
ததே$_3$வ சு$_1$க்ரம் தத்$_3$ப்$_3$ரஹ்ம
ததே$_3$வாம்ருதமுச்யதே ।

தஸ்மிம்ல்லோகா: ச்₁ரிதா: ஸர்வே
தது₃ நாத்யேதி கச்₁சன । ஏதத்₃வை தத் ॥

य: एष: पुरुष: ய: ஏஷ: புருஷ: இந்த ஆத்மா **कामं कामं** காமம் காமம் (கனவில்) விதவிதமான பொருள்களை **निर्मिमाण:** நிர்மிமாண: தோற்று வித்துக்கொண்டு **सुप्तेषु** ஸுப்தேஷு (இந்த்ரியங்கள்) உறங்கும் பொழுது **जागर्ति** ஜாக₃ர்தி விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே (ஆத்மாவே) **शुक्रं** சு₁க்ரம் தூய்மையானது. **तत्** தத் அது **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே **अमृतं** அம்ருதம் மரணமற்றதாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **सर्वे लोका:** ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும் **तस्मिन्** தஸ்மின் அதை **श्रिता:** ச்₁ரிதா: சார்ந்துள்ளன. **कश्चन** கச்₁சன எதுவும் **तत् उ** தத் உ அதை **न अत्येति** ந அத்யேதி கடந்து செல்வதில்லை. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

இந்த ஆத்மா கனவில் விதவிதமான பொருள்களைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு இந்த்ரியங்கள் உறங்கும்பொழுது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆத்மாவே தூய்மையானது. அது ப்ரஹ்மன். அதுவே மரணமற்றதாக சொல்லப்படுகிறது. எல்லா உலகங்களும் அதைச் சார்ந்துள்ளன. எதுவும் அதைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

९. अग्निर्यथैको भुवनं प्रविष्ट: रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च ॥

9. அக்₃னிர்யதை₂கோ பு₄வனம் ப்ரவிஷ்ட:
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப₃பூ₄வ ।
ஏகஸ்ததா₂ ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மா
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப₃ஹிச்₁ச ॥

यथा யதா$_2$ எவ்விதம் **भुवनं प्रविष्टः** பு$_4$வனம் ப்ரவிஷ்ட: உலகில் உள்ள **एकः अग्निः** ஏக: அக்$_3$னி ஒரே நெருப்பானது **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு பொருளிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அப்பொருளின் உருவமாக **बभूव** ப$_3$பூ$_4$வ தோன்றுகிறதோ **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **एकः सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக: ஸர்வபூ$_4$த-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு உடலிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அந்த உடலின் வடிவில் (தோன்றுகிறது). **बहिः च** ப$_3$ஹி: ச வெளியேயும் (உள்ளது).

எவ்விதம் உலகில் உள்ள ஒரே நெருப்பானது ஒவ்வொரு பொருளிலும் அப்பொருளின் உருவமாகத் தோன்றுகிறதோ, அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா ஒவ்வொரு உடலிலும் அந்த உடலின் வடிவில் தோன்றுகிறது. வெளியேயும் உள்ளது.

१०. वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टः रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च ॥

10. வாயுர்யதை$_2$கோ பு$_4$வனம் ப்ரவிஷ்ட:
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப$_3$பூ$_4$வ ।
ஏகஸ்ததா$_2$ ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மா
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப$_3$ஹிச்$_1$ச ॥

यथा யதா$_2$ எவ்விதம் **भुवनं प्रविष्टः** பு$_4$வனம் ப்ரவிஷ்ட: உலகில் உள்ள **एकः वायुः** ஏக: வாயு: ஒரே வாயுவானது **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு பொருளிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அப்பொருளின் உருவமாக **बभूव** ப$_3$பூ$_4$வ தோன்றுகிறதோ **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **एकः सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக: ஸர்வபூ$_4$த-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு உடலிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அந்த உடலின் வடிவில் (தோன்றுகிறது). **बहिः च** ப$_3$ஹி: ச வெளியேயும் (உள்ளது).

எவ்விதம் உலகில் உள்ள ஒரே வாயுவானது ஒவ்வொரு பொருளிலும் அப்பொருளின் உருவமாகத் தோன்றுகிறதோ அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா ஒவ்வொரு உடலிலும் அந்த உடலின் வடிவில் தோன்றுகிறது. வெளியேயும் உள்ளது.

११. सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुः न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः ॥

11. ஸூர்யோ யதா$_2$ ஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷு:
ந லிப்யதே சாக்ஷுஷைர்பா$_3$ஹ்யதோ$_3$ஷை: ।
ஏகஸ்ததா$_2$ ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மா
ந லிப்யதே லோகது$_3$:கே$_2$ன பா$_3$ஹ்ய: ॥

सर्वलोकस्य ஸர்வலோகஸ்ய அனைத்து உலகத்திற்கும் **चक्षुः** சக்ஷு: கண்ணாக விளங்கும் **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **चाक्षुषैः** சாக்ஷுஷை: பார்வையில் உள்ள (குறைகளாலும்) **बाह्यदोषैः** பா$_3$ஹ்யதோ$_3$ஷை: வெளியே உள்ள குறைகளாலும் **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **न लिप्यते** ந லிப்யதே பாதிக்கப்படுவதில்லையோ **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **एकः सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக: ஸர்வபூ$_4$த-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக் குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா **लोक-दुःखेन** லோக-து$_3$:கே$_2$ன உலகத்தினுடைய துயரத்தால் **न लिप्यते** ந லிப்யதே பாதிக்கப் படுவதில்லை. **बाह्यः** பா$_3$ஹ்ய: அனைத்தையும் கடந்தும் உள்ளது.

அனைத்து உலகத்திற்கும் கண்ணாக விளங்கும் ஸூர்யன், பார்வையில் உள்ள குறைகளாலும் வெளியே உள்ள குறை களாலும் எவ்விதம் பாதிக்கப்படுவதில்லையோ, அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா உலகத்தி னுடைய துயரத்தால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அனைத்தையும் கடந்தும் உள்ளது.

१२. एको वशी सर्वभूतान्तरात्मा एकं रूपं बहुधा यः करोति।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषाम्॥

12. ஏகோ வசீ$_1$ ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மா
ஏகம் ரூபம் ப$_3$ஹுதா$_4$ ய: கரோதி ।
தமாத்மஸ்த$_2$ம் யேऽனுபச்$_1$யந்தி தீ$_4$ரா:
தேஷாம் ஸுக$_2$ம் சா$_1$ச்$_1$வதம் நேதரேஷாம் ।।

यः एकः ய: ஏக: எந்த ஒன்று **वशी** வசீ$_1$ (அனைத்தையும் தன்) வசத்தில் வைத்துள்ளதாகவும் **सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஸர்வபூ$_4$த-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டும் **एकं रूपं** ஏகம் ரூபம் (தன்னுடைய) ஒரு ரூபத்தை **बहुधा** ப$_3$ஹுதா$_4$ பலவாக **करोति** கரோதி வெளிப்படுத்துகிறதோ **तं** தம் அதை (ஆத்மாவை) **आत्मस्थं** ஆத்மஸ்த$_2$ம் உடலில் வெளிப்படுவதாக **ये धीराः** யே தீ$_4$ரா: எந்த தீரர்கள் **अनुपश्यन्ति** அனுபச்$_1$யந்தி அறிகிறார்ளோ **तेषां** தேஷாம் அவர்களுக்கு **शाश्वतं** சா$_1$ச்$_1$வதம் நிலையான **सुखं** ஸுக$_2$ம் ஸுகம் (கிடைக்கிறது). **इतरेषां** இதரேஷாம் மற்றவர்களுக்கு **न** ந இல்லை.

எந்த ஒன்று அனைத்தையும் தன் வசத்தில் வைத்துள்ள தாகவும் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டும் தன்னுடைய ஒரு ரூபத்தைப் பலவாக வெளிப் படுத்துகிறதோ, அந்த ஆத்மாவை உடலில் வெளிப்படுவதாக எந்த தீரர்கள் அறிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலையான ஸுகம் கிடைக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

१३. नित्योऽनित्यानां चेतनश्चेतनानाम्
एको बहूनां यो विदधाति कामान्।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः
तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम्॥

13. நித்யோऽநித்யானாம் சேதனச்₁சேதனானாம்
ஏகோ ப₃ஹூனாம் யோ வித₃தா₄தி காமான் ।
தமாத்மஸ்த₂ம் யேऽனுபச்₁யந்தி தீ₄ரா:
தேஷாம் சா₁ந்தி: சா₁ச்₁வதீ நேதரேஷாம் ।।

य: एक: ய: ஏக: எந்த ஒன்று **अनित्यानां** அநித்யானாம் அழிவன வற்றுள் **नित्य:** நித்ய: அழியாததாகவும் **चेतनानां** சேதனானாம் உயிரினங்களுக்குள் **चेतन:** சேதன: உயிராகவும் **बहूनां** ப₃ஹூனாம் அனைவருடைய **कामान्** காமான் ஆசைகளையும் **विदधाति** வித₃தா₄தி பூர்த்தி செய்கிறதோ **तं** தம் அதை (ஆத்மாவை) **आत्मस्थं** ஆத்மஸ்த₂ம் உடலில் வெளிப்படுவதாக **ये धीरा:** யே தீ₄ரா: எந்த தீரர்கள் **अनुपश्यन्ति** அனுபச்₁யந்தி அறிகிறார்களோ **तेषां** தேஷாம் அவர்களுக்கு **शाश्वती** சா₁ச்₁வதீ நிலையான **शान्ति:** சா₁ந்தி: அமைதி (கிடைக்கிறது). **इतरेषां** இதரேஷாம் மற்றவர்களுக்கு **न** ந இல்லை.

எந்த ஒன்று அழிவனவற்றுள் அழியாததாகவும் உயிரினங் களுக்குள் உயிராகவும் அனைவருடைய ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்கிறதோ. அந்த ஆத்மாவை உடலில் வெளிப்படுவதாக எந்த தீரர்கள் அறிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலையான அமைதி கிடைக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

१४. तदेतदिति मन्यन्ते अनिर्देश्यं परमं सुखम्।
कथं नु तद्विजानीयां किमु भाति विभाति वा।।

14. தடே₃தடி₃தி மன்யந்தே அநிர்தே₃ச்₁யம் பரமம் ஸுக₂ம் ।
கத₂ம் நு தத்₃விஜானீயாம் கிமு பா₄தி விபா₄தி வா ।।

अनिर्देश्यं அநிர்தே₃ச்₁யம் விளக்கமுடியாத **परमं सुखं** பரமம் ஸுக₂ம் மேலான ஸுகம் (எதுவோ) **तत्** தத் அதுவே **एतत्** ஏதத் இது **इति** இதி என்று **मन्यन्ते** மன்யந்தே கருதுகிறார்கள். **तत्** தத் அதை

कथं नु கத$_2$ம் நு எப்படி **विजानीयां** விஜானீயாம் அறிவேன். **किं उ भाति** கிம் உ பா$_4$தி தானாக (அது) விளங்குகிறதா. **विभाति वा** விபா$_4$தி வா தெளிவாக (அது) விளங்குகிறதா.

விளக்கமுடியாத மேலான ஸுகம் எதுவோ அதுவே இது என்று கருதுகிறார்கள். அதை எப்படி அறிவேன்? தானாக அது விளங்குகிறதா? தெளிவாக அது விளங்குகிறதா?

இது நசிகேதனின் கேள்வி. பதில் அடுத்த மந்த்ரத்தில் வருகிறது. ப்ரஹ்மனை நேரடியாக சொற்களால் விளக்கமுடியாது என்பதே இங்கு கருத்து.

१५. न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं
नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।
तमेव भान्तमनुभाति सर्वं
तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥

15. ந தத்ர ஸூர்யோ பா$_4$தி ந சந்த்$_3$ரதாரகம்
நேமா வித்$_3$யுதோ பா$_4$ந்தி குதோऽயமக்$_3$னி: ।
தமேவ பா$_4$ந்தமனுபா$_4$தி ஸர்வம்
தஸ்ய பா$_4$ஸா ஸர்வமித$_3$ம் விபா$_4$தி ॥

तत्र தத்ர அதனிடத்தில் (ப்ரஹ்மனை) **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **न भाति** ந பா$_4$தி விளக்காது. **चन्द्र-तारकं** சந்த்$_3$ர-தாரகம் நிலவும் நக்ஷத்ரங்களும் **न** ந விளக்காது. **इमाः विद्युतः** இமா: வித்$_3$யுத: இந்த மின்னல்கள் **न भान्ति** ந பா$_4$ந்தி விளக்காது. **अयं अग्निः** அயம் அக்$_3$னி: இந்த நெருப்பு **कुतः** குத: எப்படி (விளக்கும்). **भान्तं** பா$_4$ந்தம் ஸ்வயமாக விளங்குகின்ற **तं एव** தம் ஏவ அதையே (சார்ந்து) **सर्वं** ஸர்வம் அனைத்தும் **अनुभाति** அனுபா$_4$தி விளங்குகின்றன. **तस्य** தஸ்ய அதனுடைய **भासा** பா$_4$ஸா ஒளியினால் **इदं सर्वं** இத$_3$ம் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் **विभाति** விபா$_4$தி விளங்குகின்றன.

ப்ரஹ்மனை ஸூர்யன் விளக்காது. நிலவும் நக்ஷத்ரங்களும் விளக்காது. இந்த மின்னல்கள் விளக்காது. இந்த நெருப்பு எப்படி விளக்கும்! ஸ்வயமாக விளங்குகின்ற அதையே சார்ந்து அனைத்தும் விளங்குகின்றன. அதனுடைய ஒளியினால் இவை அனைத்தும் விளங்குகின்றன.

इति द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்லி முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி

१. ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाखः एषोऽश्वत्थः सनातनः।
तदेव शुक्रं तद् ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते।
तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन। एतद्वै तत्॥

1. ஊர்த்$_4$வமூலோऽவாக்சா$_1$க$_2$: ஏஷோऽச்$_1$வத்த$_2$: ஸனாதன: ।
ததே$_3$வ சு$_1$க்ரம் தத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்ம ததே$_3$வாம்ருதமுச்யதே ।
தஸ்மிம்ல்லோகா: ச்$_1$ரிதா: ஸர்வே தது$_3$ நாத்யேதி கச்$_1$சன ।
ஏதத்$_3$வை தத் ॥

सनातनः ஸனாதன: (ப்ரவாஹமாக) தொடர்ந்து இருக்கின்ற **एषः अश्वत्थः** ஏஷ: அச்$_1$வத்த$_2$: (ஸம்ஸாரத்துடன் ஒப்பிடப்படும்) இந்த அரசமரமானது **ऊर्ध्वमूलः** ஊர்த்$_4$வமூல: ப்ரஹ்மத்தை வேராகவும் **अवाक्शाखः** அவாக்சா$_1$க$_2$: (இவ்வுலகத்தை) கீழ்நோக்கிய கிளையாகவும் (கொண்டுள்ளது). **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே **शुक्रं** சு$_1$க்ரம் தூய்மையானது. **तत्** தத் அது **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே **अमृतं** அம்ருதம் மரணமற்றதாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **सर्वे लोकाः** ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும் **तस्मिन्** தஸ்மின் அதை **श्रिताः** ச்$_1$ரிதா: சார்ந்துள்ளன. **कश्चन** கச்$_1$சன எதுவும் **तत् उ** தத் உ அதை **न अत्येति** ந அத்யேதி கடந்து செல்வதில்லை. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

ப்ரவாஹமாக தொடர்ந்து இருக்கின்ற ஸம்ஸாரத்துடன் ஒப்பிடப்படும் இந்த அரசமரமானது ப்ரஹ்மத்தை வேராகவும் இவ்வுலகத்தைக் கீழ்நோக்கிய கிளையாகவும் கொண்டுள்ளது. அதுவே தூய்மையானது. அது ப்ரஹ்மன். அதுவே மரண மற்றதாக சொல்லப்படுகிறது. எல்லா உலகங்களும் அதைச் சார்ந்துள்ளன. எதுவும் அதைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

२. यदिदं किञ्च जगत्सर्वं प्राण एजति निःसृतम्।
महद्भयं वज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति॥

2. யதி₃த₃ம் கிஞ்ச ஜக₃த்ஸர்வம்
ப்ராண ஏஜதி நி:ஸ்ருதம் ।
மஹத்₃ப₄யம் வஜ்ரமுத்₃யதம்
ய ஏதத்₃விது₃ரம்ருதாஸ்தே ப₄வந்தி ॥

यत् किञ्च யத் கிஞ்ச எதெல்லாம் உண்டோ **इदं सर्वं** இத₃ம் ஸர்வம் அந்த அனைத்து **जगत्** ஜக₃த் உலகமும் **प्राणे** ப்ராணே ப்ரஹ்மனால் **निःसृतं** நி:ஸ்ருதம் தோற்றத்தை அடைந்து **एजति** ஏஜதி செயல் படுகிறது. **वज्रं** வஜ்ரம் வஜ்ராயுதத்தை **उद्यतं** உத்₃யதம் தூக்கியவன் (போல இந்த ப்ரஹ்மன்) **महत् भयं** மஹத் ப₄யம் அதிக பயத்தை (கொடுப்பவன் போலும்). **ये** யே எவர்கள் **एतत्** ஏதத் இதை **विदुः** விது₃: அறிகிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **अमृताः भवन्ति** அம்ருதா: ப₄வந்தி மரணமற்றவர்களாக ஆகிறார்கள்.

எதெல்லாம் உண்டோ அந்த அனைத்து உலகமும் ப்ரஹ்மனால் தோற்றத்தை அடைந்து செயல்படுகிறது. வஜ்ராயுதத்தைத் தூக்கியவன் போல இந்த ப்ரஹ்மன் அதிக பயத்தைக் கொடுப்பவன் போலும். எவர்கள் இதை அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணமற்றவர்களாக ஆகிறார்கள்.

३. भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति सूर्यः।
भयादिन्द्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः॥

3. ப₄யாத₃ஸ்யாக்₃னிஸ்தபதி ப₄யாத்தபதி ஸூர்ய: ।
ப₄யாதி₃ந்த்₃ரச்₁ச வாயுச்₁ச ம்ருத்யுர்தா₄வதி பஞ்சம: ॥

अस्य அஸ்ய அந்த (ப்ரஹ்மனைக் குறித்த) **भयात्** ப₄யாத் பயத்தால் **अग्निः** அக்₃னி: நெருப்பு **तपति** தபதி எரிகிறது. **भयात्** ப₄யாத் பயத்தால் **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **तपति** தபதி ஒளிர்கிறார். **भयात्**

ப₄யாத் பயத்தால் **इन्द्रः च** இந்த்₃ர: ச இந்த்ரனும் **वायुः च** வாயு: ச வாயுவும் (அவரவர் செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள்). **पञ्चमः** பஞ்சம: ஐந்தாவதாக (இங்கு கூறும்) **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **धावति** தா₄வதி தன் கடமையைச் செய்கிறார்.

அந்த ப்ரஹ்மனைக் குறித்த பயத்தால் நெருப்பு எரிகிறது. பயத்தால் ஸூர்யன் ஒளிர்கிறார். பயத்தால் இந்த்ரனும் வாயுவும் அவரவர் செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஐந்தாவதாக இங்கு கூறும் யமதேவர் தன் கடமையைச் செய்கிறார்.

४. इह चेदशकद् बोद्धुं प्राक्शरीरस्य विस्रसः ।
ततः सर्गेषु लोकेषु शरीरत्वाय कल्पते ॥

4. இஹ சேத₃ச₁கத்₃ போ₃த்₃து₄ம் ப்ராக்ச₁ரீரஸ்ய விஸ்ரஸ: ।
தத: ஸர்கே₃ஷு லோகேஷு ச₁ரீரத்வாய கல்பதே ॥

शरीरस्य ச₁ரீரஸ்ய உடலினுடைய **विस्रसः** விஸ்ரஸ: வீழ்ச்சிக்கு **प्राक्** ப்ராக் முன் **इह** இஹ இங்கேயே **बोद्धुं अशकद् चेत्** போ₃த்₃து₄ம் அச₁கத்₃ சேத் (ப்ரஹ்மனை) அறிந்தால் (விடுதலை அடைகிறான்). **ततः** தத: அறியவில்லை என்றால் **सर्गेषु** ஸர்கே₃ஷு உயிரினங்களுடைய **लोकेषु** லோகேஷு உலகத்தில் **शरीरत्वाय** ச₁ரீரத்வாய உடல் எடுப்பதற்கு **कल्पते** கல்பதே முற்படுகிறான்.

உடலினுடைய வீழ்ச்சிக்குமுன் இங்கேயே ப்ரஹ்மனை அறிந்தால் விடுதலை அடைகிறான். அறியவில்லை என்றால் உயிரினங்களுடைய உலகத்தில் உடல் எடுப்பதற்கு முற்படுகிறான்.

५. यथादर्शे तथात्मनि यथा स्वप्ने तथा पितृलोके ।
यथाप्सु परीव ददृशे तथा गन्धर्वलोके छायातपयोरिव ब्रह्मलोके ॥

5. யதா$_2$த$_3$ர்சே$_1$ ததா$_2$த்மனி
யதா$_2$ ஸ்வப்னே ததா$_2$ பித்ருலோகே ।
யதா$_2$ப்ஸு பரீவ த$_3$த்$_3$ருசே$_1$ ததா$_2$ க$_3$ந்த$_4$ர்வலோகே
சா$_2$யாதபயோரிவ ப்$_3$ரஹ்மலோகே ॥

यथा யதா$_2$ எவ்விதம் **आदर्शे** ஆத$_3$ர்சே$_1$ கண்ணாடியில் (தன்னை தெளிவாக காண்கிறானோ) **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **आत्मनि** ஆத்மனி (பூலோகத்தில்) புத்தியில் **परिददृशे** பரித$_3$த்$_3$ருசே$_1$ (ஆத்மாவை) தெளிவாக அறிகிறான். **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **स्वप्ने** ஸ்வப்னே கனவில் **तथा** ததா$_2$ (பொருள்களை அறிகிறானோ) அவ்விதம் **पितृलोके** பித்ருலோகே பித்ருலோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்). **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **आप्सु इव** ஆப்ஸு இவ நீரில் (ப்ரதிபிம்பத்தைப் பார்க்கிறானோ) **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **गन्धर्वलोके** க$_3$ந்த$_4$ர்வலோகே கந்தர்வ லோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்). **छाया-आतपयोः इव** சா$_2$யா-ஆதபயோ: இவ நிழலையும் ஒளியையும் போல **ब्रह्मलोके** ப்$_3$ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்).

எவ்விதம் கண்ணாடியில் தன்னைத் தெளிவாகக் காண்கிறானோ, அவ்விதம் பூலோகத்தில் புத்தியில் ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறிகிறான். எவ்விதம் கனவில் பொருள்களை அறிகிறானோ, அவ்விதம் பித்ருலோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான். எவ்விதம் நீரில் ப்ரதிபிம்பத்தைப் பார்க்கிறானோ, அவ்விதம் கந்தர்வ லோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான். நிழலையும் ஒளியையும் போல ப்ரஹ்மலோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான்.

பூலோகத்தில்தான் ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறியமுடியும். மற்ற லோகங்களில் தெளிவாக அறியமுடியாது. பூலோகத்தை விட்டால் அடுத்து ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறியும் வாய்ப்பு ப்ரஹ்ம லோகத்தில்தான் உள்ளது. ஆனால் அந்த ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைதல் கடினம். ஆகவே இவ்வாழ்க்கையை ஞானத்திற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே இங்கு கூறப்படும் கருத்து.

६. इन्द्रियाणां पृथग्भावम् उदयास्तमयौ च यत् ।
पृथगुत्पद्यमानानां मत्वा धीरो न शोचति ॥

6. இந்த்$_3$ரியாணாம் ப்ருத$_2$க்$_3$பா$_4$வம் உத$_3$யாஸ்தமயௌ ச யத் ।
ப்ருத$_2$கு$_3$த்பத்$_3$யமானானாம் மத்வா தீ$_4$ரோ ந சோ$_1$சதி ॥

पृथक् उत्पद्यमानानां ப்ருத$_2$க் உத்பத்$_3$யமானானாம் (ஆகாசம் முதலிய பூதங்களிலிருந்து) தனித்தனியே தோன்றிய **इन्द्रियाणां** இந்த்$_3$ரியாணாம் இந்த்ரியங்களின் **यत् च उदय-अस्तमयौ** யத் ச உத$_3$ய-அஸ்தமயௌ தோற்றமும் ஒடுக்கமும் **पृथक् भावं** ப்ருத$_2$க் பா$_4$வம் (ஆத்மாவிலிருந்து) வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையையும் **मत्वा** மத்வா அறிந்து **धीरः** தீ$_4$ர: தீரன் **न शोचति** ந சோ$_1$சதி துயரப் படுவதில்லை.

ஆகாசம் முதலிய பூதங்களிலிருந்து தனித்தனியே தோன்றிய இந்த்ரியங்களின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் ஆத்மா விலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையையும் அறிந்து தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

७. इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसः सत्त्वमुत्तमम् ।
सत्त्वादधि महानात्मा महतोऽव्यक्तमुत्तमम् ॥

7. இந்த்$_3$ரியேப்$_4$ய: பரம் மன: மனஸ: ஸத்த்வமுத்தமம் ।
ஸத்த்வாத$_3$தி$_4$ மஹானாத்மா மஹதோऽவ்யக்தமுத்தமம் ॥

इन्द्रियेभ्यः இந்த்$_3$ரியேப்$_4$ய: இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் **मनः** மன: மனம் **परं** பரம் மேலானது. **मनसः** மனஸ: மனதைக்காட்டிலும் **सत्त्वं** ஸத்த்வம் புத்தி **उत्तमं** உத்தமம் மேலானது. **सत्त्वात्** ஸத்த்வாத் புத்தியைக் காட்டிலும் **महान् आत्मा** மஹான் ஆத்மா ஸமஷ்டி புத்தி **अधि** அதி$_4$ மேலானது. **महतः** மஹத: ஸமஷ்டி புத்தியைக் காட்டிலும் **अव्यक्तं** அவ்யக்தம் மாயை **उत्तमं** உத்தமம் மேலானது.

இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது. மனதைக் காட்டிலும் புத்தி மேலானது. புத்தியைக் காட்டிலும் ஸமஷ்டி புத்தி மேலானது. ஸமஷ்டி புத்தியைக் காட்டிலும் மாயை மேலானது.

८. अव्यक्तात्तु परः पुरुषः व्यापकोऽलिङ्ग एव च।
यं ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुः अमृतत्वं च गच्छति ॥

8. அவ்யக்தாத்து பர: புருஷ: வ்யாபகோऽலிங்க₃ ஏவ ச ।
யம் ஞாத்வா முச்யதே ஜந்து: அம்ருதத்வம் ச க₃ச்ச₂தி ॥

अव्यक्तात् तु அவ்யக்தாத் து மாயையைக் காட்டிலும் **पुरुषः** புருஷ: ஆத்மா **परः** பர: மேலானது. **व्यापकः** வ்யாபக: (ஆத்மா) அனைத்தையும் வ்யாபிப்பது. **अलिङ्गः एव च** அலிங்க₃: ஏவ ச குணமற்றது. **यं** யம் அதை **ज्ञात्वा** ஞாத்வா அறிந்து **जन्तुः** ஜந்து: மனிதன் **मुच्यते** முச்யதே விடுவிக்கப்படுகிறான். **अमृतत्वं च** அம்ருதத்வம் ச மரணமற்ற நிலையையும் **गच्छति** க₃ச்ச₂தி அடைகிறான்.

மாயையைக் காட்டிலும் ஆத்மா மேலானது. ஆத்மா அனைத்தையும் வ்யாபிப்பது. குணமற்றது. அதை அறிந்து மனிதன் விடுவிக்கப்படுகிறான். மரணமற்ற நிலையையும் அடைகிறான்.

९. न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाभिक्लृप्तः य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥

9. ந ஸந்த்₃ருசே₁ திஷ்ட₂தி ரூபமஸ்ய
ந சக்ஷுஷா பச்₁யதி கச்₁சனைனம் ।
ஹ்ருதா₃ மனீஷா மனஸாபி₄க்ல்ருப்த:
ய ஏதத்₃விது₃ரம்ருதாஸ்தே ப₄வந்தி ॥

अस्य அஸ்ய இதனுடைய (இந்த ஆத்மாவினுடைய) **रूपं** ரூபம் ஸ்வரூபம் **सन्दृश्ये** ஸந்த்₃ருச்₁யே பார்வைக்கோட்டிற்குள் **न तिष्ठति** ந

திஷ்ட₂தி நிற்பதில்லை. **एनं** ஏனம் இதை **कश्चन** கச்₁சன யாரும் **चक्षुषा** சக்ஷுஷா கண்ணால் **न पश्यति** ந பச்₁யதி காண்பதில்லை. **हृदा** ஹ்ருதா₃ ஹ்ருதயத்தில் உள்ள **मनीषा** மனீஷா புத்தியில் வெளிப் படுகின்ற **मनसा** மனஸா சரியான அறிவால் **अभिक्लृप्तः** அபி₄க்ல்ருப்த: (ஆத்மா) அறியப்படுகிறது. **ये** யே எவர்கள் **एतत्** ஏதத் இதை **विदुः** விது₃: அறிகிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **अमृताः** அம்ருதா: மரணமற் றவர்களாக **भवन्ति** ப₄வந்தி ஆகின்றனர்.

இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் பார்வைக் கோட்டிற்குள் நிற்பதில்லை. இதை யாரும் கண்ணால் காண்பதில்லை. ஹ்ருதயத்தில் உள்ள புத்தியில் வெளிப்படுகின்ற சரியான அறிவால் ஆத்மா அறியப்படுகிறது. எவர்கள் இதை அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணமற்றவர்களாக ஆகின்றனர்.

१०. यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह ।
बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम् ॥

10. யதா₃ பஞ்சாவதிஷ்ட₂ந்தே ஞானானி மனஸா ஸஹ ।
புத்₃த்₃தி₄ச்₁ச ந விசேஷ்டதி தாமாஹு: பரமாம் க₃திம் ॥

यदा யதா₃ எந்த நிலையில் **मनसा सह** மனஸா ஸஹ மனதுடன் **पञ्च** பஞ்ச ஐந்து **ज्ञानानि** ஞானானி ஞானேந்த்ரியங்கள் **अवतिष्ठन्ते** அவதிஷ்ட₂ந்தே தன்னிடத்தில் அமைதியாக இருக்கின்றனவோ **बुद्धिः च** புத்₃தி₄: ச புத்தியும் **न विचेष्टति** ந விசேஷ்டதி சஞ்சலத்தை அடைவதில்லையோ **तां गतिं** தாம் க₃திம் அந்த நிலையையே **परमां** பரமாம் மேலான நிலையென்று **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள்.

எந்த நிலையில் மனதுடன் ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்கள் தன்னிடத்தில் அமைதியாக இருக்கின்றனவோ, புத்தியும் சஞ்சலத்தை அடைவதில்லையோ, அந்த நிலையையே மேலான நிலையென்று கூறுகிறார்கள்.

११. तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम्।
अप्रमत्तस्तदा भवति योगो हि प्रभवाप्ययौ॥

11. தாம் யோக$_3$மிதி மன்யந்தே ஸ்தி$_2$ராமிந்த்$_3$ரியதா$_4$ரணாம் ।
அப்ரமத்தஸ்ததா$_3$ ப$_4$வதி யோகோ$_3$ ஹி ப்ரப$_4$வாப்யயௌ ॥

इन्द्रियधारणां இந்த்$_3$ரியதா$_4$ரணாம் அமைதியடைந்த இந்த்ரியங்களுடைய **तां स्थिरां** தாம் ஸ்தி$_2$ராம் அந்த உறுதியை **योगं इति** யோக$_3$ம் இதி யோகம் என்று **मन्यन्ते** மன்யந்தே கருதுகிறார்கள். **तदा** ததா$_3$ அப்பொழுது **अप्रमत्तः** அப்ரமத்த: (ஒருவன்) கவனக்குறைவற்றவனாக **भवति** ப$_4$வதி இருக்கவேண்டும். **हि** ஹி ஏனெனில் **योगः** யோக$_3$: யோகமானது **प्रभव-अप्ययौ** ப்ரப$_4$வ-அப்யயௌ ஏற்றத்துக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உட்பட்டது.

அமைதியடைந்த இந்த்ரியங்களுடைய அந்த உறுதியை யோகம் என்று கருதுகிறார்கள். அப்பொழுது ஒருவன் கவனக்குறைவற்றவனாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் யோகமானது ஏற்றத்துக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உட்பட்டது.

१२. नैव वाचा न मनसा प्राप्तुं शक्यो न चक्षुषा।
अस्तीति ब्रुवतोऽन्यत्र कथं तदुपलभ्यते॥

12. நைவ வாசா ந மனஸா ப்ராப்தும் ச$_1$க்யோ ந சக்ஷுஷா ।
அஸ்தீதி ப்$_3$ருவதோऽந்யத்ர கத$_2$ம் தது$_3$பலப்$_4$யதே ॥

वाचा வாசா வாக்கினால் **प्राप्तुं** ப்ராப்தும் (ப்ரஹ்மனை) அடைய **न एव शक्यः** ந ஏவ ச$_1$க்ய: முடியாது. **मनसा** மனஸா மனதினாலும் **न** ந அடையமுடியாது. **चक्षुषा** சக்ஷுஷா கண்ணாலும் **न** ந அடையமுடியாது. **अस्ति** அஸ்தி (ப்ரஹ்மன்) இருக்கிறது **इति ब्रुवतः अन्यत्र** இதி ப்$_3$ருவத: அந்யத்ர என்ற நம்பிக்கையுடையவரைத் தவிர (மற்றவர்களால்) **तत्** தத் அது **कथं** கத$_2$ம் எப்படி **उपलभ्यते** உபலப்$_4$யதே அறியப்பட முடியும்.

வாக்கினால் ப்ரஹ்மனை அடையமுடியாது. மனதினாலும் அடையமுடியாது. கண்ணாலும் அடைய முடியாது. ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடையவரைத் தவிர மற்றவர் களால் அது எப்படி அறியப்படமுடியும்!

१३. अस्तीत्येवोपलब्धव्यः तत्त्वभावेन चोभयोः ।
अस्तीत्येवोपलब्धस्य तत्त्वभावः प्रसीदति ॥

13. அஸ்தீத்யேவோபலப்$_3$த$_4$வ்ய: தத்த்வபா$_4$வேன சோப$_4$யோ: ।
அஸ்தீத்யேவோபலப்$_3$த$_4$ஸ்ய தத்த்வபா$_4$வ: ப்ரஸீத$_3$தி ॥

अस्ति அஸ்தி இருக்கிறது **इति एव** இதி ஏவ என்றே **उपलब्धव्यः** உபலப்$_3$த$_4$வ்ய: (முதலில் ப்ரஹ்மன்) அறியப்படவேண்டும். **च** ச பிறகு **तत्त्वभावेन** தத்த்வபா$_4$வேன ஸத்யமாக இருப்பதாக (ப்ரஹ்மன் அறியப்படவேண்டும்). **उभयोः** உப$_4$யோ: இவ்விரண்டில் **अस्ति इति** அஸ்தி இதி (ப்ரஹ்மன்) இருக்கிறது என்று **उपलब्धस्य एव** உபலப்$_3$த$_4$ஸ்ய ஏவ அறிபவனுக்கே **तत्त्वभावः** தத்த்வபா$_4$வ: (ப்ரஹ்மனுடைய) ஸத்யமான தன்மை **प्रसीदति** ப்ரஸீத$_3$தி விளங்குகிறது.

இருக்கிறது என்றே முதலில் ப்ரஹ்மன் அறியப்பட வேண்டும். பிறகு ஸத்யமாக இருப்பதாக ப்ரஹ்மன் அறியப்பட வேண்டும். இவ்விரண்டில், ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்று அறிபவனுக்கே ப்ரஹ்மனுடைய ஸத்யமான தன்மை விளங்குகிறது.

१४. यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः ।
अथ मर्त्योऽमृतो भवति अत्र ब्रह्म समश्नुते ॥

14. யதா$_3$ ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேऽஸ்ய ஹ்ருதி$_3$ ச்$_1$ரிதா: ।
அத$_2$ மர்த்யோऽம்ருதோ ப$_4$வதி அத்ர ப்$_3$ரஹ்ம ஸமச்$_1$னுதே ॥

यदा யதா$_3$ எப்பொழுது **अस्य** அஸ்ய ஒருவனுடைய **हृदि** ஹ்ருதி$_3$ ஹ்ருதயத்தில் **श्रिताः** ச்$_1$ரிதா: இருக்கின்ற **ये** யே எந்த **सर्वे** ஸர்வே

எல்லா **कामाः** காமா: ஆசைகளும் **प्रमुच्यन्ते** ப்ரமுச்யந்தே முழுமை யாக நீக்கப்படுகின்றனவோ **अथ** அத₂ அப்பொழுது **मर्त्यः** மர்த்ய: (மரணத்தின் பிடியில் உள்ள) மனிதன் **अमृतः भवति** அம்ருத: ப₄வதி மரணமற்றவனாகிறான். **अत्र** அத்ர இங்கேயே **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **समश्नुते** ஸமச்₁னுதே அடைகிறான்.

எப்பொழுது ஒருவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருக்கின்ற எந்த எல்லா ஆசைகளும் முழுமையாக நீக்கப்படுகின்றனவோ, அப்பொழுது, மரணத்தின் பிடியில் உள்ள மனிதன் மரணமற்ற வனாகிறான். இங்கேயே ப்ரஹ்மனை அடைகிறான்.

१५. यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते हृदयस्येह ग्रन्थयः ।
अथ मर्त्योऽमृतो भवति एतावद्ध्यनुशासनम् ॥

15. யதா₃ ஸர்வே ப்ரபி₄த்₃யந்தே ஹ்ருத₃யஸ்யேஹ க்₃ரந்த₂ய: ।
அத₂ மர்த்யோऽம்ருதோ ப₄வதி ஏதாவத்₃த்₄யனுசா₁ஸனம் ॥

यदा யதா₃ எப்பொழுது **हृदयस्य** ஹ்ருத₃யஸ்ய ஹ்ருதயத்தினுடைய **सर्वे** ஸர்வே எல்லா **ग्रन्थयः** க்₃ரந்த₂ய: முடிச்சுகளும் **इह** இஹ இங்கேயே **प्रभिद्यन्ते** ப்ரபி₄த்₃யந்தே அவிழ்க்கப்படுகின்றனவோ **अथ** அத₂ அப்பொழுது **मर्त्यः** மர்த்ய: (மரணத்தின் பிடியில் உள்ள) மனிதன் **अमृतः भवति** அம்ருத: ப₄வதி மரணமற்றவனாகிறான். **एतावत् हि** ஏதாவத் ஹி இவ்வளவுதான் **अनुशासनं** அனுசா₁ஸனம் உபதேசம்.

எப்பொழுது ஹ்ருதயத்தினுடைய எல்லா முடிச்சுகளும் இங்கேயே அவிழ்க்கப்படுகின்றனவோ, அப்பொழுது, மரணத்தின் பிடியில் உள்ள மனிதன் மரணமற்றவனாகிறான். இவ்வளவுதான் உபதேசம்.

१६. शतं चैका च हृदयस्य नाड्यः तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ।
तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ति ॥

16. ச₁தம் சைகா ச ஹ்ருத₃யஸ்ய நாட்₃ய:
தாஸாம் மூர்தா₄னமபி₄நி:ஸ்ருதைகா ।
தயோர்த்₄வமாயந்நம்ருதத்வமேதி
விஷ்வங்ஙந்யா உத்க்ரமணே ப₄வந்தி ॥

हृदयस्य ஹ்ருத₃யஸ்ய ஹ்ருதயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட **शतं च एका च** ச₁தம் ச ஏகா ச நூற்றியோரு **नाड्यः** நாட்₃ய: நாடிகள் (உள்ளன). **तासां** தாஸாம் அவற்றில் (அந்த நாடிகளில்) **एका** ஏகா ஒன்று **मूर्धानं** மூர்தா₄னம் தலை உச்சியை (பிளந்து) **अभिनिःसृता** அபி₄நி:ஸ்ருதா வெளியேறுகிறது. **तया** தயா அதன் வழியாக **ऊर्ध्वं** ஊர்த்₄வம் மேலே **आयन्** ஆயந் செல்பவன் **अमृतत्त्वं** அம்ருதத்த்வம் (ப்ரஹ்ம லோகத்தில்) அதிக கால வாழ்க்கையை **एति** ஏதி அடைகிறான். **विष्वङ्** விஷ்வங் வேறு வேறு திசையில் (செல்கின்ற) **अन्याः** அந்யா: மற்ற (நாடிகள்) **उत्क्रमणे** உத்க்ரமணே மறுபிறப்புக்கு **भवन्ति** ப₄வந்தி காரணமாகின்றன.

ஹ்ருதயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட நூற்றியோரு நாடிகள் உள்ளன. அந்த நாடிகளில் ஒன்று தலை உச்சியைப் பிளந்து வெளியேறுகிறது. அதன் வழியாக மேலே செல்பவன் ப்ரஹ்ம லோகத்தில் அதிககால வாழ்க்கையை அடைகிறான். வேறு வேறுதிசையில் செல்கின்ற மற்ற நாடிகள் மறுபிறப்புக்குக் காரணமாகின்றன.

१७. अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः ।
तं स्वाच्छरीरात् प्रवृहेत् मुञ्जादिवेषीकां धैर्येण ।
तं विद्याच्छुक्रममृतं तं विद्याच्छुक्रममृतमिति ॥

17. அங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ர: புருஷோऽந்தராத்மா
ஸதா₃ ஜனானாம் ஹ்ருத₃யே ஸம்நிவிஷ்ட: ।
தம் ஸ்வாச்ச₂ரீராத் ப்ரவ்ருஹேத்
முஞ்ஜாதி₃வேஷீகாம் தை₄ர்யேண ।
தம் வித்₃யாச்சு₂க்ரமம்ருதம்
தம் வித்₃யாச்சு₂க்ரமம்ருதமிதி ॥

अङ्गुष्ठमात्रः அங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ர: கட்டைவிரல் அளவுள்ள **अन्तरात्मा** அந்தராத்மா அந்தராத்மாவான **पुरुषः** புருஷ: ப்ரஹ்மன் **सदा** ஸதா₃ எப்பொழுதும் **जनानां** ஜனானாம் மனிதர்களுடைய **हृदये** ஹ்ருத₃யே ஹ்ருதயத்தில் **संनिविष्टः** ஸம்நிவிஷ்ட: வீற்றிருக்கிறது. **मुञ्जात्** முஞ்ஜாத் முஞ்ஜா என்ற புல்லிலிருந்து **इषीकां** இஷீகாம் (அதன்) தண்டை **धैर्येण** தை₄ர்யேண கவனமாக (பிரிப்பது) **इव** இவ போல **तं** தம் அதை (ஆத்மாவை) **स्वात्** ஸ்வாத் தன்னுடைய **शरीरात्** ச₁ரீராத் உடலிலிருந்து **प्रवृहेत्** ப்ரவ்ருஹேத் பிரிக்கவேண்டும். **तं** தம் அதை **शुक्रं** சு₁க்ரம் தூய்மையானதாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் மரணம் அற்றதாகவும் **विद्यात्** வித்₃யாத் (ஒருவன்) அறியவேண்டும். **तं** தம் அதை **शुक्रं** சு₁க்ரம் தூய்மையானதாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் மரணம் அற்றதாகவும் **विद्यात्** வித்₃யாத் (ஒருவன்) அறியவேண்டும். **इति** இதி இவ்விதம் (உபதேசம் முடிவடைகிறது).

கட்டைவிரல் அளவுள்ள அந்தராத்மாவான ப்ரஹ்மன் எப்பொழுதும் மனிதர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் வீற்றிருக்கிறது. முஞ்ஜா என்ற புல்லிலிருந்து அதன் தண்டை கவனமாகப் பிரிப்பது போல அந்த ஆத்மாவைத் தன்னுடைய உடலிலிருந்து பிரிக்க வேண்டும். அதைத் தூய்மையானதாகவும் மரணம் அற்றதாகவும் ஒருவன் அறியவேண்டும். அதைத் தூய்மையான தாகவும் மரணம் அற்றதாகவும் ஒருவன் அறிய வேண்டும். இவ்விதம் உபதேசம் முடிவடைகிறது.

१८. मृत्युप्रोक्तां नचिकेतोऽथ लब्ध्वा विद्यामेतां योगविधिं च कृत्स्नम्।
ब्रह्मप्राप्तो विरजोऽभूद्विमृत्युः अन्योऽप्येवं यो विदध्यात्ममेव ॥

18. ம்ருத்யுப்ரோக்தாம் நசிகேதோऽத₂லப்₃த்₄வா
வித்₃யாமேதாம் யோக₃விதி₄ம் ச க்ருத்ஸ்நம் ।
ப்₃ரஹ்மப்ராப்தோ விரஜோऽபூ₄த்₃விம்ருத்யு:
அந்யோऽப்யேவம் யோ வித₃த்₄யாத்மமேவ ॥

मृत्युप्रोक्तां ம்ருத்யுப்ரோக்தாம் யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட एतां ஏதாம் இந்த विद्यां வித்$_3$யாம் ஆத்மஞானத்தையும் योगविधिं च யோக$_3$விதி$_4$ம் ச யோகத்தின் நெறியையும் नचिकेत: நசிகேத: நசிகேதன் कृत्स्नं க்ருத்ஸ்நம் முழுமையாக अथ लब्ध्वा அத$_2$ லப்$_3$த்$_4$வா அடைந்த காரணத்தால் ब्रह्मप्राप्त: ப்$_3$ரஹ்மப்ராப்த: ப்ரஹ்மனை அடைந்து विरज: விரஜ: தூய்மையானவனாகவும் विमृत्यु: விம்ருத்யு: மரணமற்றவனாகவும் अभूत् அபூ$_4$த் ஆனான். य: अन्य: अपि ய: அன்ய: அபி வேறு யாரெல்லாம் अध्यात्मं அத்$_4$யாத்மம் ஆத்மாவை एवं एव ஏவம் ஏவ இவ்விதம் वित् வித் அறிகிறார்களோ (அவர்களும் ப்ரஹ்மனை அடைகிறார்கள்).

யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஆத்ம ஞானத்தையும் யோகத்தின் நெறியையும் நசிகேதன் முழுமையாக அடைந்த காரணத்தால் ப்ரஹ்மனை அடைந்து தூய்மையானவனாகவும் மரணமற்றவனாகவும் ஆனான். வேறு யாரெல்லாம் ஆத்மாவை இவ்விதம் அறிகிறார்களோ அவர்களும் ப்ரஹ்மனை அடைகிறார்கள்.

इति द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்லி முடிவுற்றது.

।। कठोपनिषत् समाप्ता ।।

கடோபநிஷத் முடிவுற்றது.

****